

est mutua compensatio. l. hæredi. in fin. de his quib. vt indig. seu vt Bald. ait, correlatiuus respectus. d. l. filium. col. iij. & æquitas Nelsenij sufficit exceptioni vt imputetur, nõ vt quod semel imputatum est, resoluatur. d. l. acceptis. Et ex eo responso infert Bart. d. l. si à me. & l. equitur. §. item Labeo. in fin. de 16 vñcip. ad q̄stionē emphyteute, * qui rē inconstituto domino alienatam recuperauit. nam nõ ideo euitat penam, cum non amplius rem habeat tanquam emphyteuta, sed tanquam quilibet emptor. l. j. §. si rem. depo. l. equitur. §. item Labeo. de vñc. vbi Bart. Sed quid si recuperasset ex pacto luendi, quod in alienatione adiectione fuisse? Et responsum extat, tunc vide ri ex prima causa rem haberit: ideoq; in commissum non cecidisse. Bal. l. ab emptione. de pact. Dec. consil. lxxxvij. col. ij. Sed huic sententiæ responsum Metiani aduertatur. In eo enim res ex speciali testatoris prouisione ad hæredem reuertitur, & tamen ad primam causam non redit, nec hereditaria censetur, Multo minus supra scripto casu id dicendum est, in quo subest alienantis delictum, quod non nisi consensu domini diluit, aut emendari potest. c. j. quid iuris si post alie. in vñc. feud. qua de re nos alibi plura. l. si insulā. de ver. obl. Sed quid si Falcid. hæc secundum voluntatem testatoris detrahatur: vt quia iussit legata solui, deducta quarta hereditatis? Et hoc quoque casu locū esse dicte æquitate Alex. consil. l. Titia. vbi Alex. in prin. §. eod. Ego subsisto, quia mens testatoris, que fomes est, & origo huius æquitatis, cessat. Vult enim, vt deducatur quarta hereditatis: & sic eius qd titulo hereditario remanet, non quod iure legati, aut simili percipitur. quod Dyn. ibi expressè sentit, qui ei legi locum esse scribit, etiam si secunda & Sempronia, non solum fideicommissariae, sed etiam cohæredes fuissent. Sed quid est, quod ait ibi iurisconsultus, cæteris legatarijs non vniuersum, quod cohæredi præstat, imputari, sed quantum daturus esset, si nihil ab eo perciperet: d. l. Nelsenius. vers. plane. Et aiunt Doct. id significari, vt non imputetur cæteris vniuersum prælegatum: cum adeo magnum esse posset, vt toti Falcidiæ sufficeret, si que adeo legatarijs prodesset. Sed eatenus solū imputatur, vt pro rata sua satisfecisse cohæres videatur relatiuè ad cæteris exigèdo. Verba ergo illa, quod cohæredi præstat, accipiuntur, id est, quod erga cohæredem facit, & dum subiicitur, quantum daturus, subaudi cæteris legatarijs. Prodest ergo quod solutum est ipsi cohæredi soluenti, nec ideo legatarios grauat. tamen si aliàs legata que Falcidia

17 cidia non subiiciuntur, quia æris alieni loco sunt. l. si feruus. l. æris. §. eod. etiam ad damnum legatarioꝝ pertinere, cum tantò minus ipsi capiant. Bart. authen. similiter. C. eod. Alij tamen cum Accur. illa verba, quantum daturus, intelligunt, cohæredi, retēta de eius legato Falcidia, vt Picus hic declarat, & probabile est: si que illa verba, quod cohæredi præstat, planiora erūt. * Enimuerò quauis lex nostra simpliciter dicat, in Falcidiā id solum imputari, quod iure hereditario capitur: tamē in pecunia hoc simpliciter non procedit, quia pecunia tota ei imputatur, cum hæres à seipso iustus esse deducere. d. l. deducta. §. nummis. cum enim totam de parte sua capiat, censetur hæc tota esse hereditaria. d. l. cum pater. in prin. de lega. ij. merito vtrique Falcidiā imputatur. Quod ergo si alius cohæres illi dare iustus est: & videretur totum de suo dare iustum. argu. l. si fundum. §. si libertus. de lega. j. vt sicut iustus accipere, totum de suo accipit, ita & iustus dare, totum de suo det. argu. l. si in fi. de leg. ij. quod sentire videtur Imol. Merito ita que tanquam nulla pars in ea sit accipienti hereditaria, nihil imputandum, est, non magis quam si propriam pecuniam, & quæ nunquam testatoris fuisset, dare damnaretur. nec enim talis imputatur, cum iure duntaxat legati percipiatur. l. lex Falcidia si interueniat. §. nunquam. §. eo. Sed tamen Barto. sentit oppositum: vt quoties à cohærede pecunia hereditaria legata est, intelligo autem quibuslibetque verbis fit legata, pars censetur iure hereditario capi, ideoque imputetur. l. id autem. §. eo. quod intelligendum, si testator dixerit, de pecunia hereditaria velle solui, quod si simpliciter pecuniam legauit, verior videtur alia opinio, vt nihil imputetur, tanquam de suo tantum dederit. Sanè casu quo pecunia tanquam hereditaria imputatur, dubium non est, id soli cohæredi non proficere, sed etiam legatarijs: quia hoc casu non ex Nelsenij æquitate. d. vers. plane. sed communi regula fit imputatio. d. l. id autem. ij. responso. Bar. hic oppo. v. Superest alia difficultas extricanda. Lex nostra ait, hereditariam portionem prælegatorum Falcidiæ imputari. At alibi, cum testator iussisset deducta quarta hereditatem restitui, dicitur non hereditariam portionem, sed eius quartam partem, quæ xij. est, legati imputandam. l. Titia. §. eo. respondet Dy. Oldra. veteres imputari duntaxat xij. quia eo casu secundum voluntatem testatoris, Falcidia deducitur. Vnde magis ea voluntas adiudicanda est, quæ legi cõcordat, quam quæ ei aduersatur. l. si patronum. §. si ex bonis. de

bo. liber. l. in quantitate. vbi Castr. s. eo. Sed hoc ego fragile ar.
bitror, nec sufficientes, vt ad regula legis nostrae recedamus. l. in
rebus. de constit. princ. Adde quod secundum hanc rationem
18 dixerit aliquis; hodie hanc legem correctam esse, * cum hodie
contra voluntatem testatoris Falcidia non deducatur. vt qui
possit, si velit, eam prohibere. auth. sed cum testator. C. eo. &
non prohibendo, videatur tacite permittere. l. nec non. §. j. ex
quib. cau. maio. Ana. consil. lxxvj. Curt. lxxvj. Dec. cclvj. Barba.
ca. Rinaldus. de testa. nisi respondeas, quod aliquo modo
adhuc contra voluntatem deducitur. d. c. Rinaldus. in fi. cum
testator non nisi expresse cau. possit prohibere. l. si sponfus. §.
fi. de dona. inter vi. glo. si. in d. c. Rinaldus. Ancha. consil. j. qua
de re alibi. Bar. ex vi verborum oriri differentiam existimauit.
cum enim scriptum esset, vt deducta quarta hereditatem resti
tueret, & portio hereditaria praelegati pars sit hereditatis d.
l. in fideicommissaria. §. j. tit. ij. apparet id voluisse testatorē,
vt eius portionis duntaxat quarta imputaretur, aliter que rem
expresisse, quam tacite inesset. Bar. l. iij. de leg. j. nu. v. quam
19 interpretationem ego probo. Hincque consequens est, * vt si
quis haeres vniuersalis sit, idemque praelegatum habeat, si que
grauatus, vt deducta quarta restituat, totum legatum imputet.
quia cum a se sibi legari non potuerit. l. legatum. §. de leg. j.
praelegatum illud solummodo portio hereditatis est, totumque iu
re hereditario capitur. quod aduersus Matthes. Faliqui hic do
cent. Rursus consequens est, vt quando praelegata in restitutio
ne fideicommissi veniunt, non sit locus supra scriptae legi. quod
Ang. Imol. Paul. Alexan. nu. iij. ibi tradunt, quia dum haeres
quantam habeat, nihil sua interest, per imputationem praelega
ti, an per detractio nem consequatur. Addit Raph. non proce
dere, cum cohæredes grauati sunt fundum hereditarium ei
dare. censetur enim pro portionibus hereditarijs grauati. d.
l. si fundum. §. si libertus. vt merito portio ipsius qui detracta
quarta hereditatem restituere debet, non possit videri fundi
legato comprehensa. tota ergo Falcidia imputabitur, cum in
restitutione contineatur. Alexā. d. l. Titia. in fi. nu. ix. Cui sen
tentia consequens est, quod censuit Ang. ei legi locum non
esse, cum non de praelegatis tractatur, sed de his quæ condi
tionis implende causa praesentantur. siue quia & hoc de manu
coheredis, non autē a seipso accipitur. d. §. si libertus. siue quia
quomvis praedium sit hereditarium, tamen hoc casu non iure
hereditario, sed per mortis causa capionem accipitur. d. l. id
autem

autem. s. eo. Sed tamen Alex. nu. x. hic in diuersam sententiam
transiit. Ego non hanc tantum, sed & Raph. opinionem ambi
quam puto. quia vbiuscunque verbis testator vtatur, semper
tertia illa pars iure hereditario habetur, cum a se sibi legari,
vel causa conditionis implende dari nequeerit: & ideo sem
per subest illa ratio, quod verba illa, deducta quarta, intelli
gantur eius quod iure hereditario habet.

c SED in fideicommissaria.) Quæcunque ergo ex testa
20 mento capiuntur, in Trebellianicam imputantur, siue iure le
gati, aut fideicommissi, siue conditionis implende causa acci
pianitur. vnde apparet quicquid Falcidia imputatur, & in hac
imputari, non contra. Excipitur hic, quoties praelegatum est
corpus hereditarium. quia tunc portio duntaxat hereditaria
imputatur. hocque casu nihil differt Falcidia à Trebelliani
ca. Cur verò non totum praelegatum imputetur, supra rationē
Doctorem explicauim. in princ. vers. subijci iurisconsultus. Ve
rùm fuerunt quibus ea ratio non placeret, ideoque ipsi totum
praelegatum Trebellianicæ imputandum existimarunt, exce
pto si praelegatum sit in corpore hereditario accipiendo, ex
parte cohæredis: id enim extra quartam est: quia grauatus re
stituere suam portionem, non tenetur id restituere, quod ex
legati causa de portione alterius accepit. l. si Titius ex parte.
§. de leg. iij. & sicut non restituat, ita nec imputat, & mens testa
toris cohæredem in parte sua tantum grauantis, hoc suadet.
Sed hunc intellectum ego probare non possum. quia quauis
non restituatur, non tamen sequitur quia debuerit imputari.
d. l. Titia. l. qui heredi. §. j. de cond. & demon. vbi Bar. j. opp.
& si ad mentem testatoris attendamus, non fuit diuerso iure
censendum legatum: quia pars a seipso, pars a cohære de acci
peretur. l. eum qui. §. final. de his quib. vt indig. vnde appa
ret ad iuris dispositionem potius respectum fuisse. d. l. si
filiū quem. in fin. vt omitam, non conuenire hunc intelle
ctum aduersatiue in text. positae. Bartol. d. l. mariti. §. final. de
21 adulteri. Rursus * excipitur id quod quis non ex testamento ca
pit, hoc enim non imputatur. d. l. pater filiam. l. debitor. in fin.
ad Treb. quod §. declarauim. ostenditque quemadmodū & feu
dalia, & emphyteotica iura non imputantur. qua ratione & lu
crum dotis, aut nuptialis donationis ex pacto, vel lege municipi
pali superfluit delatum, non imputatur, quia extra causam hæ
reditariam est. quod Cor. respondit consil. liij. lib. iij. Sic & lu
crum quod filius matre ad secunda vota transfente autorita
te legis

re legis facit. l. hac edictali. C. de secum. nup. in rationem Trebellianicæ non venit. quod aliqui hic tradiderunt. Sed & quoties quid causa conditionis implenda datur, non est apud gratum remanens. ait Bar. non imputari. l. acceptis. j. eo. Etenim idem est, siue quid datum non sit, siue non remaneat. l. nõ quocumque. in princ. de leg. j. l. ij. §. illud. ij. de hered. & act. vend. * Vt enim quid imputetur Falcidiæ, oportet tempore imputationis faciendæ, constare rem hæredis irrevocabiliter esse. ante ergo quam cõfiter, non imputabit, nec mora legi fiet, quid si deinde confiterit, vt quia legatarius ante conditionis eventum decederit. si pecunia. §. j. de leg. ij. tunc imputabitur, & eatenus fiet restitutio. A principio ergo cautioe opus erit. l. in quantitate. §. magna. §. eo. vt Dy. Paul. Alex. censuerunt. quæ sententia in legato & fideicommissarium vtrunque præbabilis est. * Quod si ex casu inutile reddatur, hæredi remanet, & pars hæreditatis est. l. non est dubium. l. sequenti. §. eo. In eo vero, quod causa conditionis adimplenda hæres accipit, dubia videtur, quia lex simpliciter dicit illi non imputari, sed Falcidiam solum fideicommissarium pati. d. l. acceptis. Et quia testator subendo eam partem alteri dari, satis ostendit non esse hæredi datum, cuiusdam compensationis vice. d. l. hæredi. in fide. his quib. vt indig. quæ ratio est imputationis, vt §. dixi. Bal. d. l. solum quem. col. iij. Cæterum & supra scripta procedunt, cum Trebellianica hæc, non secundum voluntatẽ expressam testatoris deducitur, quod si ipsemet iusserit, deducta quarta restitui, nõ tota hæreditaria portio, sed quarta duntaxat imputabit. d. l. Titia. §. eo. §. nu. xvij. ver. superest. latius disputari. Sanè fuisse aliqui, qui in filiis hoc specialiter inductum crederent, vt Trebellianicam non nisi in rebus hæditiarijs computare tenerent. l. iubemus. C. ad Treb. glo. in verbo, percepti. ad fi. Bal. d. l. solum quem. Imol. hic idque ex lege Iustiniani, quæ fructus interim perceptos imputari non patitur. Sed Iaco. Bar. in vj. oppo. nu. iij. cæteri contrarium sentiunt. nec enim specialia sunt extendenda. l. quod verò. §. de legi. & lex illa de fructibus principaliter loquitur, & licet subiciat in rebus hæditiarijs retineri quartam: non generaliter omni casu, sed secundum regulam intelligenda est. Satis enim est legislatorẽ secundum regulam loqui, nec debuit ibi impertinenter omnes quoque limitationes referre. glo. l. omnis diffinitio. de reguliur. cum semper verba ad habilitatem referantur. l. qui testamento. de testa. c. j. de ata. & qual. in vj. Sed

quid

quid si idem hæres, & legatis & fideicommissio vniuersali est grauatæ; & Bar. respectu Trebellianicæ imputari quæcumque iudicio testatoris accipiuntur, existimat, idque secundum regulam nostram, non tamen id prodesse legatarijs, quin hæres ab eis quoque Falcidiam auferat. nec tamen nocere, vt pro fideicommissio augeatur eis Falcidia. argu. d. l. Nefennius. ver. planè. quod respectu hæredis certum est, inter ipsos verò legatarios, atque fideicommissarium faciendæ videtur contributio, iuxta Celsi regulam, & Marcelli limitationem. l. qui quadringenta. l. Marcellus. j. ad Treb.

SI QUID vero implenda. Hic versiculus ad computationem Falcidiæ pertinet, vnde querunt Doct. quomodo faciatur, & an Falcidia in vna re deduci possit. Et cõcludunt nõ posse. l. ij. C. eo. quia lex Falcidia, ipso iure omnia legata rescindat, & omnibus pro indiuiso suam partem auferat. l. Plautius. l. lineam. §. eo. d. & cum dominium legati illico in legatariũ transferat. l. Titio. de fur. non potest partem alienam hæres sibi imputare, quod adeo verum est, vt hoc casu etiam alienata per ipsum non imputetur, quia alienatio est nulla, tanquam de re legatarij. quæ sententia in legatis puris, quæ diuersis relicta sint, certa est: nec enim alius pro alio soluere tenetur. Maior est hæsitatio, quid si eadem personæ plura legata facta sint? & Dy. Cy. Nicola. censuerunt, tunc in vna re Falcidiam retineri posse. arg. l. si pupillus. §. si §. eo. vbi Doct. Sed alij cõtra. subest enim semper illa ratio, quod ipso iure legata rescantur. & inuito domino hæres retinere, aut alienatione sua transferre rem legatam non potest. Descenditur tamen prior sententia tribus casibus. Primus, quando aliqua legata specialiter ratione extra legis Falcidiæ rationem sunt. l. cum quo. §. penult. sed si non seruus. §. si solus. l. si fundus mihi. §. eo. d. Alter, cum vtrunque legatum pro vno habetur, vt quia legatus est seruus, & eidem seruo legata pecunia. Respectu enim domini vnus est legatum, cum seruus preciosior ob pecuniæ legatum effectus sit. l. planè. §. eo. l. sed duobus. de leg. ij. Tertius, cum legatarij pro legatis iam receptis, Falcidiam hæredi soluere detractat, tunc enim hæredi succurritur exceptione doli, vt retinere, quod nondum soluit, possit. l. si pluribus. §. eo. Quod tamen hodie non pro cederet, si hæres sciens supra do drantem legata esse, nihilominus integrè soluiisset. authen. sed cum testator. ver. sic. item si hæres quedam. C. eo. Quod in Falcidia dictum est, in Trebellianica quoque procedit, Nam nec ipsa in vna re duntaxat

trahi potest. d. l. ij. debetur enim quarta ex qualibet re. l. Plautius. l. lineam. §. eod. Non potest ergo hæres inuitis fideicommissarijs eligere quam rem pro quarta velit: sed ad iudicis officium pertinet arbitrari, quomodo sit accipienda. l. ad officium. C. com. diui. Qui quandoq; etiã in vna re iubebit de trahi, si cõmoda diuisio fieri nequeat. d. §. si solus. vt quia de indiuisibili agatur. l. lege Falc. interueniente. §. eo. Vel aliã diminueretur nimis vtilitas, si de singulis rebus fieret detractio. l. ij. C. quãdo & quib. quartal. b. x. Vel aliqua ratione æquum iudici videatur, in certa re potius hæredi consilium, vt quia eam ipse diligentia sua meliorem cultioremq; effectissit. l. fin. C. de alluuiõ. l. quicunq;. vbi Barto. C. de omni agr. lib. xj. c. si. de pec. de. Vel quælibet alia causa eius animum moueret. §. si. Inst. de offic. iud. Sanè uolentibus fideicommissarijs, non est dubiũ posse hæredem absque controuersa in vna re sibi quartam deligere. l. potest. §. de leg. j. Quid enim aliud curat prætor, quã vt cõcordia inter focios agatur. l. j. §. & post. de op. no. nun. Idemq; si testator hanc facultatem hæredi concesserit, vt arbitrato suo rem eligat, quam pro quarta retineat. §. disponat. auth. de nup. quod intelligunt Doctõ. procedere, etiam si tacite hoc sensisse videatur, vt quia uiuens hæredi rem aliquam in peculium dederit. d. l. filium quem. secundum vnum intellectum, tanquam moriens quoq; uoluerit illi præcipuum esse, & in quartam imputari. l. pe. de alim. & cib. leg. Quæ sententia magis auctoritate Doctõrum, quã uerbis legis defenditur. d. l. filium quem. quæ simpliciter, filium inquit fundum. &c. Cur non potius ex legato uendicationis: quod vt Causa ait, his uerbis concipiebatur,

17 fili talem fundum habe. * Nec dubium est, in eo quod testator prælegauerit, imputandam esse quartam. d. l. Titia. §. eod. sicut & prius imputatur in fructibus, quos iudicio ipsius testatoris præceperit. l. in fideicommissariam. j. tit. ij. qua de re à me alibi diffusè scriptum est. l. centurio. de vulg. Idemq; & certius, quãdo testator ipse declarauit, quid imputari in quartam velit. Illud enim prius & ante omnia est hæredi relinquendũ. d. l. quod autem. d. l. cum quo. in fi. Sed quid si hæres aliquid alienauerit & Bar. simpliciter ait, illud prius Trebellianicè imputandũ

23 esse. d. l. Marcellus. §. res quæ. * Sed si hoc admittamus, reperta erit fraus legi. quia hæres alienando, non quartam de singulis rebus, secundum formam legis: nec in vna, secundum arbitriũ iudicis perciperet, sed ipse eligeret. Vnde Doctõ. negant ualere huiusmodi alienationem, si fideicommissum sit purũ, vel dies

cesse-

cesserit. l. fi. §. sed quia. C. com. de leg. Abb. c. Raynal. col. pe. de testa. Debet enim tali casu familia heredis iudicio sibi conferre. l. ita tamen. §. ex Trebellian. j. tit. ij. Quod & Bal. ait, cum hæres moriens rem hæreditariam alteri legasset. Non enim ualeret legatum, nisi pro quarta parte, in qua detractio locus fuit. neque eligere potuit, cum fideicommissum iam incipiat esse præsens. Bal. d. l. filium quem. col. xj. vers. vltimus. quarto. Ego Barto. sententiam indistinctè defendi posse arbitror. quia lex simpliciter loquitur. d. l. Marcellus: §. res quæ. & quia hæres alienando, facit vt restituere rem non possit. Vnde solũ ad litis æstimationem tenebitur, cum culpa, non dolus hoc casu arguatur. l. si culpa. de rei vend. §. j. Inst. de off. iud. uerbo, sine frustratione. Nam & emptor ipse in euictionis iudicio, nõ ueltra æstimationem litis uidetur obligatus. l. ij. §. item queri. de reb. eo. l. si seruus. de euict. quod alibi disputauit. l. uinum. uerbo, æstimatio. vers. scilicet. fortius sentio. si cer. pe. Et lex Iustiniani alienationem prohibens, de ea quæ propter legem Falcidiam fit, non potest intelligi. d. §. sed quia. vbi Doctõ. Tertior tamen Bar. sententia est. uide de fideicommissio. conditionali agitur, & pendente conditione hæres alienatur. Nam tunc clarum est ualere alienationem. d. §. sed quia. & §. sequenti. nec tenetur ipse expectare euentum conditionis, sed statim potest suã quartam deducere, & in vna re eam eligere; ne si de singulis partè abscederet, uilitas patrimonij imminueretur. d. l. ij. C. quãdo quarta par. Quæ receptissima est sententia, secundum quam à Bal. Alex. alijsque responsum extat. Bal. consil. clxxxij. Alexan. cccxliij. in ij. Aret. xix. & mihi quoque placet, ne emptor inquietetur, si aliter consilium esse fideicommissario potest. Nã & quilibet bonus uir arbitraturus esset, nõ temere manus ad tertium possessorem porrigendas esse. l. à diuo Pio. §. sed si emptor. de re iud. si consilium esse aduersus debitorem creditõribus possit. Quod si non possit, secus est. vt quia meliora dederit, & sibi retinuerit deteriora, quæ nunc uelit restituere. ueluti quod Angg. & Alex. scribunt, si alienauerit quæ tunc loco sita erant, & uelit restituere quæ periculo alluionis, aut inundationis aquarum subijciantur. glo. l. ij. uerbo, suspectum. sol. mar. uel quæ malum victimam habeat. l. si contenerit. in fi. pro hoc. siue rixofum, aut aliã proximis dolo fecisse, qui talia prædiã tantum reseruaauerit, sicut qui meliora omnia alienat. l. ommnes. §. Lucius. quæ in frau. cred. uel qui ex singulis decidit

N 4

do patrimonium inuimuit. d. l. ij. C. quando & quib. quar. pars. vel ita illud intrincaerit, vt quid in eo sit, discerni nequeat. l. 29 summa. de pecul. * Huc quoque pertinet, si res alienauerit, que alteri specialiter legata fuerint. Non enim eas eligere, & in quartam imputare potest. d. l. ij. C. quando & quib. si aliunde suum seruare potest. l. pater. ij. responso. de leg. ij. Castr. consil. cccxlv. in primo vol. quod Alexan. hic tradit, & receptissimum est. l. as. d. l. filium quem. col. vij. Quia ratione nec in rebus alienari prohibitis, & in casum alienationis alteri relicta, deductur Trebellianica. l. filius. f. diu. vbi l. as. vij. notabili. de lega. j. Quod hodie certissimum est. auct. sed in ca. vbi Bal. C. eo. Sed qd si haeres nolit sibi quartam in re alienata imputare, sed malit precium quod accepit conferre, & de singulis rebus, vel alibi quartam deducere: & non esse audiendum arbitror. Nec enim precium ipsum esse hereditarium, vt fideicommissarius do dicitur suum in eo recipere teneatur. Quod si rom alienatam redemerit, an hoc possit, vt eam fideicommissario obtrudat? Et Imol. hic posse existimauit. quod & hic Roma. probat. soluit enim speciem, ad quam tenebatur. l. si fundum per fideicommissum. in princ. de leg. j. Quae sententia receptor est, & nobis placet: licet Ang. & Alex. quadoque dissentiant. d. f. res quae. nec enim ex prima alienatione ius aliquod fideicommissario quae situm videtur potest. l. ij. de seru. expor. ideoque nihil impedit, quin redimi res possit. arg. l. ex hoc. f. si quis. de alic. iud. mur. Sed pro quo precio rem alienatam imputabit? puto in communem estimationem. id enim verum est rei precium. l. in lege vltima. in fi. s. eo. Nam sicut si plures alienasset, hoc fideicommissario non proficeret, sed industrie haereditas tribueretur. l. ij. in princ. s. eo. ita si minoris iusto precio distinxit, ipsi haereditas non autem fideicommissario nocere debet: idque & Oldra. 30 ex facto respondit, consil. cvij. * Ceterum addit hic Bart. huiusmodi alienata in imputationem Falcidiae post fructus esse. tunc ergo imputabuntur Falcidiae, si haeres tot fructus non perceperit, qui Falcidiae sufficient. Etenim, * constat fructus pedente fideicommissi conditione ab haerede perceptos, Trebellianice imputari. l. in fideicommissa. j. tit. ij. nisi is haeres ex liberis primi gradus sit, in quibus specialiter traditum est, talem computationem non admitti. d. l. iubemus. C. ad Treb. sed eorum iureo cedere. Sed quid si haeres malit quartam in rebus hereditariis, & fructus, seu eorum precium restituere? Et Iaco. Oldr. Ray. Pau. censuerunt, id haeredi concedendum esse, quia lex ei quartam

tam in corporibus hereditariis in primis assignat. d. f. haeres ex asse. in d. l. ita tamen. j. ad Treb. idq; & Clau. probat. At Bar. Imol. Raph. Pont. aliter sentiunt, & etiam inuito haeredi fructus in quartam cedere existimant. Ego si haec commode in corporibus hereditariis satisfieri possit haeredi, priorem sententiam sequor. alias in posteriore transeo. * Addit Soc. cum testator alienationem extra familiam prohibuisset, vt in familia relinqueretur: si haeres alicui ex familia donauerit, talis alienationem illi in quartam non imputari. Soc. d. f. res quae. & consil. cxliij. in iij. mouetur quibusda rationibus satis leuibis, & quas recentiores vbiq; improbant hic, & Crotus in repetitione d. f. diui. Illa est probabilis, quod donatarius hanc rem non ab ipso haerede censetur habuisse, sed a testatore. l. vnum ex familia. f. j. s. de leg. ij. Ergo non debet haeredi imputari. l. pater filium. s. eo. vbi Alex. nec refert quod suo nomine donauerit. l. si tibi dederim. de dona. cum electio ad se pernerit, huius electionis respectu videtur ipse dedisse, licet iuris intellectu testator. Quid si haeres ob res alienum testatoris alienauerit, an noceret id fideicommissariis? Et si fideicommissum sit purum, non puto eis nocere, nisi consenserint. d. l. si fundi per fideicommissum. vel iure creditoris euictus sit fundus. l. j. C. debi. vend. pig. habet enim creditor hypothecarius electionem illi. creditoris. de distr. pig. s. l. filius. f. diui. de leg. j. quod electio non magis est haereditas, quam fideicommissarij, cum uterque pro rata ad pecuniam teneatur. l. j. & ij. C. ad Treb. Quid in fideicommissio conditionalis? & videretur idem dicendum, quod de alienatione ex causa Trebellianice facta s. diximus. nu. xxviiij. versic. certior tamen Bar. vt liceat haeredi pro are alieno dissoluendo alienare. d. l. pater filium. in princ. de leg. iij. eaq; sic alienata diuuant fideicommissum. d. f. res quae. nisi mala fide facta sic alienato, vt s. dixi. & quia aliunde potuisset satisfieri creditori 34 bas. * Vnde si haeres inuentarium non confecerit, presumeretur potuisse satisfieri, & retractabitur alienatio. quod Bar. censuit. d. l. pater filium. & ex facto respondit Soc. consil. l. col. h. in iij. idque puto simpliciter verum, siue non confecerit, quia noluit: siue quia lege municipali sublatum esset inuentarij beneficium. Pan. Cast. consil. cccxxij. col. ij. in j. vers. ij. casu. Non enim ideo debuit illud non conficere, ne alias videretur pecuniam hereditariam supplasse. Bar. l. in ratione. f. quod vulgo oppo. pen. 31 col. iij. nu. ij. s. eodem. Videamus * nunc quid de legitima iure naturae debita respondendum sit, an vna in re deduci possit. Et

constat legitimam hanc ex ipsa substantia patris deberi. l. scimus. §. repletionem. C. de inoff. test. & non in vna certa res, sed ex singulis rebus trientem eum deducit. gl. c. Raynaldus. de testa. ver. bo. portiones. Non ergo aut ipse eligere vnam rem, aut haeres scriptus, nisi ex communi consensu possunt, sed iudicis officio res sunt assignandae. l. ij. §. fam. et. c. §. p. e. Infr. de off. iud. leg. q. est communis sententia. Alexand. d. §. res qua. consil. cxv. in j. canonista. d. c. Raynaldus. Nec me mouet quorundam ratio, quod filius in legitima creditor sit. l. si patronus. de donat. l. si quis legatus. vbi gl. verbo, non posse. de fil. ergo debet posse eligere. d. l. creditoris. de distract. pig. Addunt alij, Picus hic, & quidem hypothecarium creditorem esse. Nemin pro legato lex hypothecam inducit. l. j. & ij. C. com. de lega. quanto magis pro legitima? R spondeo creditorem impropiet esse, & hypothecam nullam pro supplemento legitima dari, cum hypotheca secundum voluntatem testatoris detur, at supplementum contra voluntatem accipitur. Ball. si pater. quaestione v. C. de infr. & substi. Moder. l. si ex toto. de lega. j. vbi Soc. Ideo quae ad supplementum non actione ex testamento, sed conditione ex lege agatur, quae merè personalis est: quod alibi docuit. l. j. nu. 36 xlvj. de leg. j. Hincque inferitur, non posse filij propria auctoritate aliquam rem pro sua legitima occupare. d. l. j. C. quado & quib. vbi Bart. nu. iij. Quo d. si fecerit, satis defendi potest, incideret in constitutiones, quae vim spoliationum ponunt. l. si quis in tantam. C. vnde vi. quod hic aliqui disputant. Moder. c. sepe. de resti. spol. Non procedunt supra scripta, quando pater filium vniuersalem heredem scripserit, & fideicomisso grauasset. tunc potest aliquam rem alienare, quae sibi in legitima imputetur. glo. in auth. de resti. & ea quae verbo, alienari fecerit, cum ea quae supra diximus. d. l. Marcellus. §. res qua. j. tit. l. j. inf. d. §. dmi. octauo nota. Potest & sibi ipsi solueret, cum sit creditor, & vna rem deligere. l. fistulas. §. j. de cotrah. empr. Bar. d. l. Marcellus. Non procedit rursus, quando pater filium in legitima instituit, quia propter vim verbi, institutio, censetur esse permissum, ut propria auctoritate rem accipiat. Bar. nu. ij. l. ex facto. de hered. infr. Ideo q. in penas violenti possessoris non incidit. l. non est dabitum. C. de lega. vbi Alex. & Inf. Ball. si quis in suo. C. de inoff. testa. nisi tamen haere de vniuersali existente in possessione, ipse hoc faceret. quod Curt. respondit. Curtius Senior conf. xij. col. iij. Putarim ego tali casu, quo rem aliquam pro legitima accepisset, ipso iure tutum esse filium in tertia eius parte:

in reliqua verò, iure exceptionis, ut eam retinere possit, nisi haeres vniuersalis reliquarum rerum tertiam ei praestet. arg. l. si ex pluribus. §. eo. Defendi tamen Curtij sententia potest, cum manu armata, vel aliter heredem filius deiecit. l. non est singularis. de reg. iu. Sed & illud receptum est, posse patrem filio pro legitima sua corpus aliquod haere ditarium testamentum suo assignare. §. haec autem. vers. ceterum. auth. vt cum de appell. vt si heredem eum in certa re instituerit, lex enim simpliciter requirit, vt ex substantia paterna ei triens detur. d. §. repletio. in l. scimus. C. de inoff. Quod tamen intelligendum, dummodo pater ei non assignet res deteriores, sed aequè viles, atque illae sunt, quae haeredi remanent. §. j. auth. de trie. & sem. Vnde si res aliquas assignet, quae onus annexum habeant, non cogentur tali iudicio acquirere. l. si libertus patrono. ij. verfic. quid ergo. de bon. liber. etiam si deducto onere, integer sibi triens saluus esset. vt Bal. censuit. d. l. scimus. dixi in l. j. de vulgar. Ego aequalitatem hanc à Iustiano inter ipsos filios assignari scio. d. auth. de trie. & sem. respectu verò heredis vniuersalis lex nihil loquitur, quia si filijs pro legitima res relinquatur, deteriores vtique & minore precio censentur. nec enim vltra aestimabuntur, quam vendi possint. l. j. §. si haeres percepto. j. tit. ij. debebitque haeres tanto amplius supplementi nomine prestare, tametsi negari non possit, aequissimam esse Bald. sententiam. Sed an in pecunia ei legitimam assignare poterit & si pecunia sit hereditaria, non est dubium posse. De ea enim idem quod de corpore hereditario iudicamus, quod Bald. ex facto respodit, & Fabianus refert. Fabianus athen. nouissima. j. q. C. de inoff. testa. Qua ratione & in fructibus, qui in hereditate reperti sunt, assignari legitima poterit, vt frequentior habet sententia, in l. centurio. vbi dixi. de vulg. Idem q. si non sit haereditaria, dum tamen de ascendenti legitima tractetur, quod idem Bal. scripsit. c. si pater. de testa. in vj. vbi Peru. col. viij. illis enim commentio potius iure, quam naturali ratione legitima debetur. Bal. l. j. §. ius naturale. de iudi. & iu. Sed ego hanc differentiam non temere soleo sequi. Addit alibi generaliter idem Bal. in legitima quoque descendenti eundem esse. Bal. d. athen. nouissima. & consil. cxvij. in v. Fab. d. auth. 38 Na & idè videmus in Trebellanica, quae haeredi indistinctè in pecunia assignari potest. d. l. deducta. §. nummis. ad Trebe. Alias nec licere patri debuit, vt filium ad corpora hereditaria vendi, & imputari. d. l. qui fundū. d. l. dignū. Nec mouet, quod

quod lex velit ex substantia paterna legitimam solui: quia scit
 cut cui pars bonorum relicta est, estimationem accipere tene
 tur. d. l. non amplius. §. si. de leg. v. ubi glo. fin. Pet. Rayn. Bald.
 Albe. Raph. ita et cui pars substantiæ. l. ij. §. iubet. vers. sed & si
 tantum. de coll. bo. dixi. l. ij. §. si. cer. super verbo, solui nō
 potest. in iij. limita. Nec est verisimile, legem que supplet legi
 timam ex substantia. d. §. repletionem. voluisse etiam volun
 tati testatoris derogari, qui pecuniam solui maluerit. Et cum
 expressē cautum sit, certam rem a testatore sibi relictam cogi
 filium accipere, & legitimam imputare. d. §. hec autem. vers. ce
 terum. non subest probabilis ratio, cur & pecuniam accipere
 non teneatur, quæ loco rei succedit. Arbitrorque ego hanc
 sententiam veram esse. d. l. omnimodō. §. & hoc quidem. C. de
 inoff. test. verbo, aliquam quantitatem. licet Barto. & alij in cō
 trariam partem tanquam receptionem transferint. Barto. l. sius
 quoque. in fin. prin. de hæred. insti. la. d. l. non amplius. §. fin.
 Dec. consi. lxxxj. col. fi. adeo vt nuperrimè aliqui responderint,
 nec pensionem quidem super bonis hereditarijs constitutam,
 teneri filium accipere. Stephanus Bertrand. consi. lxxxij. lib. ij.

39 Quod de testatore dictum est, ad iudicem quoque producitur,
 vt possit iudex, si sibi æquum videbitur, in vna aliqua re le
 gitimam filio dandam arbitrari. d. l. ij. C. quando & quib. si ta
 men iniquè arbitratur, non erit deneganda appellatio. l. si qua
 pœna. de verb. sig. Caterum dubitandum non est, filio volenti
 posse legitimam in qualibet re solui, adeo vt si filius pecuniam
 sibi testamento patris relictam acceptauerit, eam absque dubio
 legitimæ imputet. quod Old. respōdit, consi. cxij. & clxxj.

NE IN QUARTAM EI COPUTENTUR. * Sed quid
 40 imputabimus quartæ iure natura debite, que hodie est triēs?
 athen. nouissima. C. de inoff. testa. Et differ hæc à Falcidia,
 vel Trebellianica: quia illæ ex causa testamenti detrahuntur:
 ideoq; in eis non imputatur, nisi que ex testamento descendit.
 & hæc quartæ ex ratione naturali debetur. l. fin. j. de bo. dam.
 que filium à patre ali. voluit. c. ius naturale. §. disti. & post mor
 tem loco alimentorum trientem ei dari. Bar. nu. vj. col. iij. l. Ti
 tio centum. §. Titio genero. de cond. & dem. Meritò in eum
 etiam, quod extrinsecus à testamento venit, imputatur. Nec
 mouet, quod filio omnino aliquod iure institutionis relinque
 dum est. §. aliud quoque. in athen. vt cum de appel. quia hoc
 verum est, vt testamenti forma seruetur. l. antepenul. de lib. &
 posthu. Quod verò ad legitimam hæc attinet, quilibet titu
 lus

lus sufficit. d. athen. nouissima. l. Papinianus. §. si quis mortis.
 de inoff. testa. quod & Bar. hic sentit. nu. x. Constitutum ergo
 est hic regula, vt quicquid ex substantia patris recipitur, in
 hunc trientem imputetur. d. §. repletionem. & l. omnimodō.
 in fi. C. de inoff. test. quod relicti titulo habeatur. d. athen.
 nouissima. etiam si ex causa donationis, sed inutilis, que sola
 morte confirmetur. Doct. l. filium quem. C. fam. hercis. l. antep.
 C. de do. inter vi. l. si donatione. C. de coll. dem etiam si datio
 sit utilis, & inter viuos: dum tamē ob causam facta sit, vt dotis,
 donationis propter nuptias, vel militia. l. quoniam nouella. d.
 l. omnimodō. §. fi. Quæ regula etiam in quarta patrono debi
 ta procedit. l. etiam. §. pen. de bo. libe. argumentamur enim in
 his tanquam similibus, nisi quatenus euidens aliqua ratio differe
 rentia nos repelleret. Videtur autem ex substantia patris
 processisse, quod eius contemplatione relictum est filio. l. sed
 si plures. §. in arrogato. de vulga. Vnde cum frater meus filiam
 meam dotem contemplatione meæ distulset, respōsum à Castris est,
 atque Alex. extat. debere illi in legitimam imputari. Cast. consi.
 fil. cxx. si dicta Cornelia. Alexand. clxxx. in v. nam profecticia
 dos est, que patris contemplatione datur. l. profecticia. §. de
 iur. dot. & lex etiam, quod ex occasione datur, imputat. d. l. om
 nimodō. vbi Sali. verbo, occasione militia. Rursus videtur ex
 substantia patris profectum, quod alterius fuit, qui patri con
 sensit, vt res præstari possit: veluti si pater filio fundi alienum
 legauerit, & domini consensu si præstetur. nec enim dubium
 est, à patre profectum videri. l. non dubium. §. fin. de lega. iij.
 quicquid Picus hic dixerit. Si ergo filius acceptauerit, imputa
 bit. An verò acceptare teneatur, supra disputauimus, numero
 41 xxxvij. versiculo, & cum expressē. * Sed & beneficiaria em
 phyteuticaque videtur ex substantia patris proficisci, ideo
 que imputari deberi. Aut enim loquimur in feudo, quod
 pro se & hæredibus pater sit stipulatus: & absque dubio res
 procedit, omnesque consentiunt. Bal. d. §. imputari. in l. omni
 modō. C. de inoff. test. Aut de eo querimus, quod patri & filijs
 questum sit: & cum contemplatione patris etiam filijs con
 cessum sit, subest eadē ratio imputationis. Tale enim feudum
 nouum est. c. j. de alie. feud. pat. in v. sen. in quo pater filijs si
 velit obesse potest, puta, illud alienando. Alex. consi. xxvij. in
 v. vel in manibus domini eiurando. Bald. consi. cxxv. proponi
 tur. in ij. Sicut ergo militia à patre acquisita imputatur. d. l. om
 nimodō. §. si. ita & tale feudum, quod non aliud quam milita
 est,

est. Alexan. l. si patroni. in princ. j. tit. ij. Quod si feudum antiquum est, quia non ex patris, sed ex primi clientis prouisione queritur: secus esset, nec ex paterna substantia haberi cense retur, quod Ange. Raph. Paul. tradiderunt. & Alexan. respōdit. Alex. con. l. vij. lib. iij. lxxix. in iij. Et ego verum esse arbitror, nisi beneficium hoc antiquum, pro se & heredibus concessum esset. cum enim filius illud consequi nequeat, nisi sit patris hæres. Bar. nu. iij. l. vi. iurisurādi. §. j. de op. lib. apparet patris cōtemplatione deferri, ideoq; & imputari. Alex. xix. & xxvj. li. v.

42 Sane* & quod conditionis implendæ causa ex bonis testatoris hæres filio dedit, imputandum esse, Bart. hic sentit: vt si quis hæredem Titium instituit, si filio certum fundum, vel pecuniam hereditariam dederit. d. l. etiam. §. penul. Nec enim tūc filius aduēticio casu habere videtur, quia aut non adimplebitur conditio, & filius ab intestato totum capiet. aut adimplebitur, & certus est legitime suæ, non autem fortuito eam consequitur: idque & Fulg. sentit. d. §. repletionem. & Ange. hic tradidit: quoties corpus hereditarium, causa implendæ conditionis dandum est, quāuis aliud Accursio visum sit. glo. ff. d. si litem quem. vbi Bal. in v. opp. & Imol. Alexanderq; dissentiūt, & generaliter velint datum causā conditionis implendæ, non imputari, tanquā aduēticio, & incerto iure debitum. d. §. repletionem. l. Paulus. j. de reb. dub. Quæ sententia defendi potest, cum conditio nō in heredis, sed in legatarij alienius personæ concepta est. Alioquin durum est, non esse saltem exceptione tutum heredem, qui conditionem adimpleuerit, & filio soluere. arg. l. Nefennis. §. eod. Et hæc quidem secundum

43 regulam procedunt, ex cuius verbis apparet, excipiedos esse duos casus. Primus est, vt quod ex substantia patris nō capitur, legitime nō imputetur. d. §. repletionem. Hinc est, quod filius qui fratri pupillo ex pupillari substitutione successit, illius hereditarij commodum, legitime nō imputatur: quia non propriæ patris illa est hæreditas, sed fratris. l. iij. §. veteres. de acqui. poss. vbi not. Sic & quod pater fideicommissio post mortem rogatus restituerit filio tenetur, in hanc rationem non veniunt: quia non ex substantia paterna, sed primi testatoris procedit. l. cogredi. §. cum filio. de vulg. quod ego arbitror verum, etiā si pater alij potuit eligere: nō enim ideo minus à primo testatore res descendere censetur. d. l. vnum ex familia. de leg. ij. d. l. pater filij. §. eo. Quæ ratione & si pater grauatus sit, quod supererit restituere, quarta fideicommissi nō imputabitur.

authen.

authen. contra rogatus. C. ad Treb. Et generaliter lex diffinit, id quod ex substitutione accipitur, si ex paterna substantia non sit, haudquamquam imputari: quibus verbis apparet, quod ex vulgari substitutione capitur, imputandum esse: quia illud ex paterna substantia est, & pro rata legitime conditio rejicitur. d. l. quoniam in prioribus. quod ego verum arbitror, etiam si vulgaris substitutio in legato rei paterne facta sit: licet Barto. aliter censuerit. Bart. j. q. vi. & consi. xxv. ij. nu. ij. Subjicitur ibi d. §. repletionem. & quod iure accrescendi capitur, nō imputari. quod intelligendum, si ex paterna substantia non sit. vt quia legauit filio fundum, cuius solam proprietatē habebat, vel reliquit filio portionem prædij, sibi ab aliquo coniunctum legati, & collegatarij repudians. §. si eadem. In situ. de legat. Quæ ratione si filius, cui actio ad supplementum competeat, interim heredi, vel legatario successerit, id quod hoc nomine capit, legitime non imputabitur: quia non à patre hoc habet, vt Bart. ait. in si. sed legis beneficio. l. qui fundum. §. qui filios. §. eo. l. si fuerit. §. j. de lega. iij. confunduntur tamen actiones, quatenus ille cui successit, sibi debebat. l. debitori. C. de pact. Ceterum & si pater aliquid filio debuit, puta maternā dotem, vel quid simile, id non imputabitur. nec enim ex paterna substantia est, quod Bal. respōdit, consi. lvij. quia illud. j. vol. Sic & quæcumq; aduēticia, que filius acquisiuerit, ad legitimam non pertinent. vnde & lucrum à filio factum ex paterna pecunia, non imputatur, quatenus aduēticiū est, id est, quatenus arbitrio iudicis industrie sue deberi visum erit. Soc. consi. xcij. in j. Corne. lvij. in iij. vel quatenus lucrum illiciti fuisse. l. quod seruus. de acqui. poss. vel eo tempore à filio factum proponeretur, quo patria potestate esset liberatus, puta, emancipatione. l. si. C. de coll. Bal. d. §. imputari. vel morte, vt quia post mortem patris ex pecunia hereditaria esset negotiatus. qd Bal. ait, qd si filius nomine patris semper negotiatus fuisse, tūc id lucrum profectitiū esset, ideoq; imputaret. l. si procurator. j. de acqui. re. do. quod Bal. Ang. Ponta. respōderunt. authen. ex testamento. C. de coll. Ang. consi. lxxxv. Rom. cccclxix. Hincq; inferitur, vt multo minus castrensē peculij sit imputandū. Cōstat enim castrensia non cōferri. l. j. §. nec castrensē. de coll. bo. vt merito nec imputari debeat. quod & ad quasi castrensē extendunt pleriq;. Vnde impense que pro doctoribus in suis sunt, non imputantur, nec libri qui doctoribus à patribus comparantur, nec que quis impendit, vt filius ad sacerdotium, eccle-

cle-

clesiasticâq; dignitatem prouehatur. siue quia hæc iure quasi
castrensis peculij censentur. Doct. l. sacrosancta. C. de sacro-
sanct. eccle. Barto. l. j. §. nec castrense. col. ij. nu. iij. de coll. bo.
siue quia propter ipsius dignitatis onera videtur dari. d. l. j.
§. nec castrense. vers. sed an id. Alter est casus, cum non testa-
mento, sed inter viuos pater aliquod filio dedit: nec enim hoc
imputatur. l. si quando. §. & generaliter. C. de inoff. testa. sicut
nec in collatione venit. l. illud. in fi. C. de col. censetur enim
ex mera liberalitate profectus esse. Donatio ergo quam pater
filio emancipato facit, vel ei qui deinde emancipatus est. l. siue
emancipatus. C. de dona. in legitima ratione non venit. Idemq;
si filio in potestate facta sit, dum iuramentum accesserit. nec e-
nim aliter valerit. l. ij. C. de inoff. do. Alexan. consil. viij. in ij.
Quod procedit, etiam si eâ fecisse pater affirmauerit, propter
benemerita. hæc enim causa facit, vt tanquam quid aduenti-
tium existimetur. l. cum oportet. C. de bo. que lib. vt Barto. hic
ait: tantum abest vt cotrarium imputationis effectum opere-
tur. Rursus procedit, etiam si in magna inæqualitas inter fra-
tres induceretur, quod Accur. tradidit. gloss. penult. d. l. illud.
Quæ sententia receptior est, nisi cum talis donatio tanquam
inofficiosa argueretur. tunc enim potius in legitimam esset
imputanda. authen. vnde si parens. C. de inoff. test. Rursus pro-
cedit, etiam si pater donare se in premium emancipationis di-
xerit. Bart. l. peto. in fi. prin. de leg. ij. Alexan. consil. in ij. l. in
vj. non enim ideo minus pura liberalitas est. l. si. C. de emanci-
pato. libe. verbo, liberalitatis. nec ideo hæc donatio ob causam est,
quod causa hæc fauorem donatarj respiciat. l. j. de dona. vbi
Cast. Aret. consil. xvij. qui si ob premium habet, suo iure habet,
44 videturque pater consensum eius* (inuitus enim emancipari
non potuit) remunerasse. l. penul. C. de emancip. lib. Hæcque
est communis sententia Doct. l. vt liberis. C. de coll. quam &
ego sequor, cum scilicet remunerandi huius consensus causa
datum esset: alioquin aliud esset, vt infra dicam. Sed quid si do-
natio inualida esset, vt quia facta filio in potestate, absque iu-
ramento: & tunc morte confirmaretur, & in vim donationis cau-
sa mortis, seu legati valeret. glo. auth. ex testamento. C. de coll.
l. antepe. C. de dona. inter vi. ideoque esset imputanda, quod re-
ceptor habet sententia. Alex. d. consil. viij. & xxvij. in v. Corné.
l. xij. l. xiiij. in iij. Quod intellige, si sequuta sit traditio. l. Papi-
nianus. de dona. inter vi. l. j. C. si quis ait. quia pater donando,
& traditioni vsque ad finem acquiescendo, videtur vim contra-

ctus

ctus in tempus mortis cõferre. d. l. etiam. §. sed & si nõ mortis.
45 de bo. lib. cum ergo naturam legati seruet, imputabitur.* Sed
an conferetur: & constat non conferri, quia legata non confe-
runtur. l. ea demum. C. de coll. glo. d. auth. ex testamento. Et quia
in casum mortis censetur collata, & sic in tempus, quo patre po-
testatis impedimento nulli subest. l. quodcumq; §. j. vbi di-
xi. de verb. obl. Et quæ sita tali tempore non conferuntur, siue
in eum casum expressè collata sit donatio. l. si donatioe. pri-
mo responsio. C. de coll. siue tacite. l. filia cuius. & ibi gloss. in
fi. C. fam. hercil. Quod si donatio fuerit præsens, & traditio nõ
interuenerit, nõ confirmatur, sed nulla remanet. d. l. Papi-
nianus. ideoque frustra de imputatione, aut collatione tractare-
46 tur. d. l. si donatioe. ij. responsio. * Ceterum & relicta testa-
mento nullo, quod ex clausula codicillari sustinetur, vel in
vim donationis causa mortis valent, semperque imputantur,
cum ex vltima voluntate debeantur. Cor. consil. l. xij. in ij. Sed &
dubium non est donata imputari, quotiescumque ea lege facta
est donatio, vt imputet. d. §. & generaliter. d. l. etiã. §. pe. d. l.
illud. in fi. quod Bar. hic ait. Idemque si dictum sit, eas res illi
pro sua parte donari. Corn. d. consil. l. xiiij. in ij. cum sua pars ni-
hil aliud sit, quam legitima pars. d. l. scimus. in princ. vbi Bald.
Idem si simpliciter res data filio est, nec expressum fuerit,
quod donaretur. Bar. l. j. §. si parens. si quis a pa. fu. manu. Alex-
and. d. l. illud, quæ sententia certior esset, si res data legitime
æquivaleret: sicut supra in computatione Fal. diximus. l. cum
quo. §. si. §. eo, quod Soc. ex facto respondit, consil. xvij. in iij.
Idem si dictum sit, dari pro alimentis aliquid annuum. quid e-
nim hoc à militia differet. d. §. imputari. in d. l. omnimodo. C.
de inoff. test. Qua ratione idè videtur, si dictum sit, in præmi-
um emancipationis dari, & appareat id propter alimenta factum
esse. quo casu defendi veterum sententia potest. Iaco. Oldr.
47 Nicol. d. l. vt liberis. Bal. d. l. illud. * Cum enim legitima ipsa,
loco alimentorum subrogata sit: vt supra vidimus, nu. xl. in
princ. Bar. d. §. Titio genero. apparet hoc casu cessare ratio-
nem donationis merito & donatio, tanquam ob causam imputa-
bitur. d. l. quoniam nouella. exoneravit enim se pater ab ali-
mentorum præstatione. Idem si pater filio aliquid donasset,
hoc actò vt hæreditati suæ renunciaret. satis enim arguitur vo-
luntas imputandi, quod Sali. censuit, & Alex. hic refert. Sed &
cum auus dotem dat nepti, adiecto vt nihil vterius petat, satis
censetur egisse, vt in legitimam sibi imputet, nihilque hoc no-

O

mine

mine à patre suo petat. l. si adulta. C. de hære. act. vbi Bal. & Sa-
 li. Ceterum & donationem propter nuptias, vel ex dotis cau-
 sa factam, certum est legitimam imputari. d. l. quoniam novella.
 nec enim tunc potest capi præsumptio meræ libertatis. l. rem
 legatam. de adim. leg. cum officium paternum sit, dotare filias.
 l. si. §. neque enim. C. de dot. prom. l. qui liberos. de rit. nupt.
 Quod procedit etiam si mater id faciat. videtur enim succe-
 dancam se obligationi paternæ præstare. filia certè ex mera li-
 beralitate nihil habet, cum omnino sit dotanda. quæ Bald. &
 recentium quorundam fuit ratio. Qua ratione & vestes, & ar-
 millæ, cæteraque huiusmodi ornamenta, quæ filiæ nubenti
 dantur, sunt imputanda, cum causa nuptiarum dentur, & dotis
 appendices sint. quod Castr. tradidit, & non semel Alexan. re-
 spondit, consi. xxxj. in iij. xxvij. in v. cxvij. in vj. cl. iij. in vij. Sed
 & quod pater filia monasterium ingrediente super altari pon-
 nit, eadem ratione videtur imputandum, & hoc enim loco do-
 tis est. Bar. d. l. j. §. si parens. quod intelligendum, si in simonici
 ambitu crimen non incidat. c. non satis. de sumo. j. si non ex
 necessitate pacti offeratur. quod Bar. & Bal. docuerunt. Fely. c. ec-
 clesia sanctæ. de consi. col. xxix. Idem quoque dicendum, in
 pecunia, quam pater pro dote filiæ cū nubet in Telonco Flo-
 rentino, seu (vt vocat) Môte pietatis reposuerit. Et hoc enim
 ex substantia paternæ aliquo modo provenire dicitur. vt Cor.
 ex facto respondit, consi. j. vol. i. iij. in vj. dubio. suadetque hoc
 æquitas, vt sicut moriente filia antequam nubat, pecunia illa
 utilitati Môtis cedit: ita si superstes sit, saltem eatenus utilita-
 48 ti patris cedat, vt legitimam imputetur. * Sed quid si pater testa-
 mento suo filiæ legitimam reliquerit, adiecta lege, vt dotem
 in ea competeret. Et videretur quæstio indubitabilis, cum etiâ
 hoc non sit adiectum, nihilominus dos imputatur. Sed Paul.
 Castr. aliter censuit, in l. si cum dotem. §. si pater. sol. matr. vt
 expressa noceant, non expressa non noceant. Siquidem dos
 imputatur, vt querela in off. testameti excludatur. at in casu no-
 stro, nullum est à querela periculum, cum expressè legitima,
 filia relicta sit. huius ergo imputationis onus, de legitima de-
 trahetur. l. quoniam in prioribus. vbi Bal. C. de inoff. Sed hanc
 sententiam ceteri improbant, quoniam id onus ex legis dispo-
 sitione inest. Et expressio quæ ad maiorem cautelam facta est,
 non debet contrarium operari. quæ de re alibi Alex. d. §. si pa-
 ter. Enimvero & illud diserte constituit Iustinia. vt legitima
 imputentur, quæ pater pro militia filio empti impedit, quæq;
 filius

filius ex hac occasione percepit. d. l. omnimodo. §. imputari.
 Erant autem militiae certi redditus. l. Lucius. j. de leg. ij. l. pen.
 §. pe. & sequenti. de leg. iij. qui ex liberalitate principis. §. opti-
 mum. vers. cum vtique. auth. de exhi. re. l. patronus. de leg. iij.
 in princ. plebi tantum Romanae, non feruis, vel clarissimis, vi-
 ritum per tribus diuidebantur. d. l. patronus. l. fideicommissa.
 §. si seruo. eodem tit. pertinebant; ad alimenta. Vnde & tri-
 bus quandoque vocantur, & testæ. d. l. patronus. l. sed & si
 susceperit. §. j. de iud. Harum aliqua & vendi, & ad hæredes
 transmitti poterant. l. si. C. de pig. in auth. constitutione cxxxvj.
 aliqua non poterant, & ideo ex casu vocabatur. d. §. optimi.
 Sanxit ergo Iustini. eas quæ vendi, & transmitti possunt, legiti-
 49 mæ imputari. cum * enim vice alimentorum, legitima in bo-
 nis patris successerit, vt supra vidimus, ique annui redditus ad
 alimenta pertineant, pater eos emendo tacite videtur egisse,
 vt legitima imputentur. Sic & loci mensæ Genueusis, quam
 Georgianam vocant, à patre pro filio empti, videntur impu-
 tandi. in auth. constitutione clx. sic inquit Bar. d. §. nec castren-
 se. in iij. col. in princ. & quod impensum est pro officijs munici-
 palibus, puta, custodiar, carcerum, portarum, sigilli, bulleutici,
 sicoatici, & similibus imputaretur. l. si. C. de ponder. lib. xl. si.
 j. de mune. Etenim hinc redditus mensuræ, vel annui percipi-
 untur, solentque vendi. Sed quid de officijs Romanae curiæ,
 puta, scriba apostolico, vel regesti cura bullarum, cæritici, &
 similibus? Et Paul. Castr. idem esse censuit. d. §. imputari. at Ni-
 colaus Vbaldus contrarium sensit in tractatu successions ad
 intestato. col. sexta decima, quia talia officia nec veduntur, nec
 ad hæredes transmitti possunt, absque consensu principis. l. a-
 pud Iulianum. §. constat. de leg. j. Sed cum vulgo & citra vllam
 difficultatem soleant pontifices huiusmodi resignationes ad-
 mittere, vero ppior est Pauli sententia. l. quidam. de reb. dub.
 l. ad. §. constat. quæ & aliqui hic sequuntur. Sed an quod pa-
 ter pro filio soluit, sit imputandum? Et si ex necessitate soluit:
 vt quia lege municipalis pater pro filio condemnato exigere-
 tur, non est dubitandum quin imputari debeat. l. Stichus. de
 pec. leg. vbi Bar. non enim potest capi præsumptio meræ do-
 nationis. d. l. rem legatam. de ad. leg. Idem si soluit in casibus,
 quibus dispositione legis pater pro filio fideiususse intelligi-
 tur. rub. C. de filijs s. & quem ad p. Doc. l. cum filius. in princ.
 de verb. obli. Sed quid si soluit litigando, dum eum à crimine
 vult excusare, vel dum pecunia pacem ab offensa redimi, vel
 O 2 dum

dum ob inimicitias culpa filij cōtractas, absentem maiore im-
pendio alite: Et Bar. sentit non imputari. Sed receptori senten-
tia stat contra, quia causa filij ne vexaretur, & tutius ageret, pa-
ter fecit. ergo non potest videri mera liberalitate vsus. d. l. quo-
niam nouella. l. heredes. §. si filius. fam. herc. Fabian. d. auth.
nouissima. viij. q. nona. partis. Vnde & stante statuto, vt in he-
reditate patris filij essent aequales: putarim posse patrem hanc
summam filio imputare: sufficereque hac in re probationes
coniecturales, quibus paterna afflueratio confirmetur. arg. l.
etiam. §. de ma. vind. Sal. l. si mater. C. de contrah. empt. Alex.
d. l. si donatione. Si tamen filius mandante patre deliquisset,
tunc non imputaretur. quod Ang. hic ait, & probabile est. Rur-
sus putarim leuem aliquam impensam imputandam non esse,
tanquam videatur pater ex mera liberalitate fecisse. d. §. & ge-
neraliter. in l. si quando. C. de inoff. testa. * Nam & licet libri
quos pater filio studiorum causa tradidit, aliquibus casibus in
legitimam imputentur: vt Bar. scripsit. d. §. nec castrense. tamē
si in his modica impensa facta sit, nulla est imputatio: quia p-
pter mutuum coniunctionem, & ex qualitate rerum, donatio
presumitur. l. vtrum. §. de dona. inter vi. quod Old. Bald. Sali.
censuerunt. d. l. filia. fam. herc. Et receptius est. Vnde apparet
hodie cū magna sit librorum vilitas, raro imputatione hanc
51 fieri. * Sed quid si auus pro nepte ex filio dotem dederit, an fi-
lius eam sibi in legitimam imputabit. Et Cy. censuit imputan-
dam, quem alij sequuntur. Cy. d. l. scimus. q. v. Ang. Alex. Mod.
hic. Verum enim est, eam prouenisse à bonis aui. d. §. repletio
nem. d. l. quoniam nouella. in fi. & perinde est, ac si filio data,
& per filium nepti tradita esset. l. dedit. §. de coll. bo. Nam &
videtur es alienum filij hoc esse, quod pater dissoluit. ergo (vt
§. dixi) est imputandum. Bar. d. l. Stichus. Nec quicquam mouet,
quod die mortis aui dos ad patrem reuerfa adhuc non ef-
set. quod Are. ait. l. filii. de coll. bo. l. j. in fi. de coll. dotis. Are.
confi. xvij. col. si. nam non ideo minus verum est, pro filio solu-
isse patrem: vt aliqui hic aiunt. & supra scripta ratio in eman-
cipato procedit, non in suo: vt est nostra questio. Nec rursus
mouet, quod dicitur autum dotare neptem teneri, si pater pro-
pter paupertatem id facere nequeat. Bal. auth. res que. col. fin.
C. com. de leg. Verum quidem hoc est, non principaliter, sed
propter filium. d. l. dedit. ideoque imputat, vt & Herulanus
ait. quicquid hic Alex. recentioresque cōmunicantur. Hincq;
apparet, quod vulgo dicitur, res ab auo nepti datas, aduentu-
tias

tias censerit. glo. fi. in l. quæsitum. in princ. de leg. j. in l. v. §. in-
terdum. de acqui. hæc. & ibi glof. iij. in fi. Alex. confi. viij. lib.
ij. non procedere in his rebus, quas pater prælare tenebatur.
tunc enim videtur auus pro filio, quamuis diuite soluisse.
ideoque profectum censetur. d. l. dedit. l. profectitia. §. si fi-
lius. ij. de iu. dot. Sicut & videmus profectum credi dotem,
quam auia materna nepti dederit, quia pro filio dedisse cen-
setur. ideoque si parenti succedere neptis velit, conferre tene
bis. l. vt liberis. C. de coll. l. si. fi. col. ij. eo. tit. Nec obstat quod
alibi lex ait, dotem nepti datam non censerit in bonis patris,
ideoque non censerit. l. pater. §. de euit. Aret. confi. xvij. in fi.
Picus hic col. c. quia respondeo eam legem non loqui de re,
quæ ab auo prouenit, sed quam quis emancipatus à se lucri-
factam filia suæ in dotem dederit. d. l. j. in fi. de coll.
dot. & secundum hanc sententiam Dec. quoque ex facto re-
spondit, confi. lxxxj. col. iij. dum tamen nõ proponeretur auum
contemplatione ipsius neptis expresse dedisse. Bar. d. l. dedit.
de coll. bo. nu. ij. Bal. d. auth. ex testamento. que sola & vera est
limitatio super scriptæ cōclusiononis. l. auus. ibi. neptis nomine.
de iu. dot. Sed an neptis sibi in legitimam, quæ ex bonis patris
debetur imputabit: & Alex. hic ait imputari. quod & receptius
est. Bar. confi. cxxxj. Ang. lxxvij. & sequenti. Cū enim ipse
eam imputer patri suo, vt §. dixi, æquum est, vt & sibi vice mu-
tua à filia reputetur, tanquã ex bonis suis processerit. d. l. quon-
iam nouella. in fi. Quæ sententia certa est, si nomine filij auus
soluerit. d. l. dedit. ibi. propter me, & ibi. nomine meo. Idemque
receptum est in casu dubio, cū nõ constat, quo nomine da-
tum sit. Quod si appareat, contemplatione neptis datum esse,
secus esset: vt quia neptis nomine genero auus soluisset.
dicta l. auus. de iure dotium. Sed quid si pater filia do-
tem dedit, an eam dotem nepotes ex ea sibi in legitimam ab
auo debitam imputabunt: In qua questione in primis pro re-
gula constitutum videtur, vt talis dos ipsis nepotibus in le-
gitimam imputetur. prouenit enim ex aui substantia. d. l. quon-
iam nouella. in fi. & ex ipsius facta atque occasione. d. l. omni
modo. in fi. quod quibusdam casibus certissimum est. Et in pri-
mis cū dos data filia, illi donata non est, sed ius patris, & cō-
munio actionis remanãda. qua in re omnes consentiunt. Bar. hic
col. pe. nu. xij. Alex. & Mod. præsertim Dec. nu. xvj. lillam. C.
de colla. quod & in donationibus propter nuptias aliqui re-
sponde-

53 ponderunt. * paribus enim passibus cum dote hæc ambulat d.l. quoniam nouella. Stephanus Bertrand. conf. ciij. in ij. & huius rei hæc est ratio: quia cum in bonis ad nepotes habere, nisi ex eius substantia: merito imputantur. d. §. repletionem. d.l. quoniam nouella. in fi. Qua ratione & idem dicendum est, cum pater stipulatus est dotem sibi, aut filia restituit. adhuc enim videtur locus esse imputationi, cum hæc stipulatio ad terminos iuris referatur. quod Ancha. respondit, cōsi. cccxviij. Idem q. si dote hæc pater reddi filia, & eius liberis stipulatus est. & hoc enim casu certum quoque est, imputationi locum esse, cum liberi ex prouisione aui hoc consequatur: qui quod sibi abstulit, illis dedit. quod & Corn. respondit, cōsi. exc. lib. ij. generaliterq. verum est, ut filij ex stipulatione auita tanquam filij vocentur. l. Caius. fol. mar. Amplius hoc procedere Bart. ait, vt si consuetudo Martini obseruetur, qua existentibus filijs dos ad patrem non reuertitur. glo. l. dos à patre. C. fol. mar. videtur enim consuetudo à patre, ut nepotes transferre. Vnde tanquam ab eo habeant, sibi imputare in legitimam debent. quæ sententia communiter approbata est. Alex. hic, & cōsi. cxlij. in ij. xij. in iij. clxxx. in v. Pater enim sibi specialiter in talem casum non stipulandum, videtur iuxta consuetudinis formam nepotibus dari voluisse. Bar. l. heredes. §. cum ita. ad Treb. cumque id ob causam datum sit, erit à nepotibus imputandum: lex enim ob dotis datum data, vult imputari. d.l. quoniam nouella. Nec distinguit à quo imputentur, à filia, an à nepotibus. Bal. Tamen quandoque aliud sensit. & ex consuetudine dotem ad nepotes pertinere, non ab auo, sed cōtinenter à matre sua tradidit. quod & Raph. & Cast. maluerunt. Bal. d.l. illam. Raph. Com. cōsi. x. Cast. cclj. circa primū. que sententia cōmuniter reprobata est. Decius cōsi. clxxxj. col. v. * Hincque consequens est, non posse matrem in damnum filiorum de dicta dote disponere, quominus integra ad eos secundum consuetudinem perueniat. Bald. constitutionis. C. de bon. que lib. Alex. l. post dotem. q. v. fol. mar. quod rationibus iuris congruit, nisi consuetudo ad eos tanquam heredes matris dotem deferat, quod infra attingam. Sed quid si dos ista ad eos tanquam matris heredes pertinet? & Barto. hic, nu. xj. vers. sed si poneremus. dubitat: alibi verò censuit, non esse imputandam. Bart. d.l. post dotem. v. q. ad fi. quia à matre, non ab auo habere tunc videntur. censetur: quod ad auum attinet, esse quid

quid aduentitium. glo. d. §. interdum. in l. qui in aliena. de acqui. hered. sequutique sunt hanc sententiam plerique. Alex. & Mod. d.l. illam. Fuere tamen qui contrarium existimarent, & adhuc hoc casu imputandam dotem faterentur. Pau. Cast. d.l. illam. Fabianus d. authen. nouissima. q. vj. parte ix. lex enim dotem filia datam imputari ait. d.l. quoniam nouella. Nec distinguit, qua lege data sit, ad eò vt etiam si pater eam filia donauerit, ea dispositio procedere debeat. Sicut ergo ipsa mater sibi eam imputaret, ita & filij matris heredes, cum aui mater nax succedere volunt, cōferre tenentur. d.l. illam. vbi Cast. l. vt liberis. C. eo. titu. de col. ergo & imputare debent. d.l. quoniam nouella. Adde, quòd sicut si pater filia & liberis stipulatus est, supra diximus esse imputationi locum, ita videtur si dictum sit, reddi filia & heredibus, cum existentibus patre filia solos liberos heredes habere ab intestato possit. auth. in successione. C. de suis & legi. Expressit ergo quod tacite inerat: vnde nullius differentia hæc expressio esse debet. l. iij. de leg. j. Ad dunt alij tempus, quo dos filia data est, loco temporis paterne mortis subrogari: vt Iacob. & Bald. tradiderunt. Iaco. l. pactu quod dotale. C. de coll. Bal. l. quāuis. C. de fideicom. Sicut ergo si nepotes post mortem aui, cum dotem perciperent, sibi imputarent: ita & imputanda est, eū eo viuo est data. suadetq. hoc æquitas, ne filij heredes eam imputatione recusent, quam mater detrectare non potuit. l. postulat. ff. ad Treb. * Vt cum ea causa dos apud eos sit, cum qua penes matrem remanebat, sicque ius istud imputationis in legitima facienda, etiam herede obliget. l. si maritus. C. de coll. vbi Dec. Quāuis ergo nepotes non ab auo, sed à matre hanc dotē habeat: attamen cum onere imputationis habent, sicut & mater ipsa habebat. & quæ ad hanc qualitatem attinet, perinde est ac si ab auo haberet. Et ita Cast. Fabianusq. existimant. Cast. d.l. illam. Fabia. d. authen. nouissima. vj. q. nona. partio. Quod & ergo sequor, quoniam mihi videtur hæc sententia æquior esse: rationesque quas Barto. pro sua opinione adducit, hoc quoque casu locum habent. d.l. illam. d.l. quoniam. Alij tamen distinguunt, & non imputari hoc casu dotem cum communi sententia fatentur, nisi cum nepotes isti ex persona matris, seu (vt rectius loquar) in gradum matris succedunt. Bal. Corn. d.l. illam. Alexan. cōsi. cxlij. in ij. Sali. d. §. repletionem. vt quia cum patruis, auunculis, materis concurrant. §. soluto. vers. si verò filiorum. & authen. de nup. Sali. d. §. repletionem. col. xiiij. Tunc enim omnino im-

putare debet, sicut & mater ipsa imputaret, vt hic Imol. ait. qđ Cast. verum esse contendit, cum vt cōsuetudinis nepotes admittuntur. Cast. d. l. illam. non vt in quoque casu, quod & Bal. & ceteri faciunt. Bal. Corn. d. l. illam. Ancha. consi. ccclxv. Capra liij. Corneus cxc. in ij. Ego generaliter imputandum esse censet: si enim tunc imputatur, quando personā matris representant: consequens est vt semper imputetur, quia semper representant, etiam si cū alijs nepotibus cōcurrant. d. l. Papinianus. §. quoniam autem. de inoffi. Sali. d. authen. nouissima. q. vj. Fabia. q. v. quarta partis. quod & alij censuerunt, & Herculanus atque Ripa hic probant. Vnde inferitur, vt etiam si tota actio sit filiae vel per emancipationem, vel aliter acquisita: adhuc eam nepotes imputare debeant, qui tanquam matris hæredes succedunt. licet Cast. & Alex. dissentiant. Pan. d. consi. clj. Alex. l. ij. in princ. col. iij. sol. mat. Et cum possit dos aduentitia, etiam a patre dari. l. filia dotem. C. de coll. videtur pater qui eam filiae & eius hæredibus reddi stipulatus est, dotē aduentitiam cōstituisse, quia quod in nepotes ab auo prouenit, aduentitium est. & hoc casu Martini sententiam non ex cōsuetudine tantum, sed ex iure procedere. glo. d. l. dos a patre. vt alibi docui. l. ij. §. j. sol. mat. Quæ quāuis aduentitia sit, tamen & confertur, & imputatur, cum de eius hæreditate tractatur, à quo prouenit. d. l. vt liberis. d. l. illam. d. l. quonia nouella, idq; arbitror ego versissimum. * Sed quid si mater bonis paternis cum iuramento accepta dote renunciauerit, pro se & hæredibus: an saltem tunc ex communi sententia excludentur nepotes, ne legitimam petant? Et si hæredes sint matris, cōsequens est vt eius factum approbent. l. cum à matre. C. de rei vendica. Bal. consi. lxxxix. in fi. ij. volu. ideo quod dote, seu bonis maternis contenti esse debeant, atque eam legitimam impudent. Nunquid autem tali pacto ab auita successione excludantur, alibi tractatum extat. l. qui superstitis. de acqui. hæred. Alexan. consi. lxxix. circa fi. ij. volu. Succedit hiis alia questio, an donata filio cum onere imputationis, à nepotibus quoque sint impunita. Et non videretur. Modus enim donationis in filium facta, habet tacitam conditionem, quod imputet, si contingat legitimam ad se deuenire. quæ conditio præmorte ipso filio donatario defectu. l. j. si impuberi. de coll. bo. Alex. consi. xcij. lib. iij. in fi. Ergo & modus est adiectus. Bar. nu. iij. d. l. qui superstitis. Remanet ergo firma dispositio, & habebunt nepotes

tes hæc bona. * quia regulariter deficiente modo, non tamen dispositio deficit. l. pater. §. Tusculanus. de leg. iij. glo. l. si post. §. item. vers. ijsdem. quando dies leg. quod Imol. hic tradit, & Alexan. probat. Sed Iacob. Bald. Ange. ceteri, aliter sentiunt. Alexan. d. consi. cxlij. in ij. & imputari volum, sicut & pater, cuius sunt hæredes, imputare teneretur. quam sententiam & ego sequor. Cum enim auus declarauerit erga filium velle se eam imputationem fieri, multo magis erga nepotem id voluisse præsumitur, nec aliis fuisse daturus. d. §. & generaliter. in l. si quando. C. de inoff. Et cum facultas adimplendi conditionem tali casu in heredem transeat, multo magis id ius adimplendi modi eum obligare debet. l. ij. C. de pact. inter empt. Barto. l. si decem. nu. v. de verb. ob. Nec obstat, quod Doct. aliud sentiant in dote, quam filius tāquam hæres à matre accipit: quia etiam si verum id sit, quod supra negauimus, tamen non ita arguitur in dote mēs aui, sicut in casu nostro, in quo expressè actum proponitur, vt imputationi sit locus. At in dote tacite tantum autoritate legis ca imputatio fiebat. d. l. quoniam. mihi quæ placet hæc sententia, tamen si Sali. eam non probet, nisi cum nepos cum patris succedit, id est, quando in locum patris ingreditur. Existimandum ergo est, huiusmodi res, cum onere suo transijisse. l. Pomponius. §. cum quis. de acqui. possi. l. Caius. de 18 manu. * Sed rursus quaeritur, an id quod primum à vitrico beneficio edictalis constitutionis auocat, siue legitimam impu-
tetur. Et videtur non imputari. l. hac edictali. C. de secun. nup. vers. ita tamen. Bart. l. j. C. de inoff. do. sed prius legitimam si lio dandam esse, deinde residuum, iuxta eius legis tenorem diuidendum. glo. §. optimè. authen. de nup. vbi Iaco. de Belu. Cum enim vtunque remedii filio competat, non est credendum aliquid in alio includi. l. quoties. de act. & ob. facit glo. d. §. optimè. verbo, quippe. ideoque edictalis constitutionis prouisio, eam quæ ad legitimam pertinet non impedit. quam sententiam & Bal. Ange. Cast. Soci. Dec. approbarunt. Pan. cō. si. clxxxij. Soc. xxxv. in iij. J. Dec. ccxvj. Ego tamen semper dubitauimus, quia quod auocat filius, iuxta eam ex parentis substantia auocat. ergo imputari debet. d. §. repletionem. & lex omnino saluam filio legitimam esse iubet, quando filius minimum habet, id est, minus triente suo. & ita etiam loquitur Accur. d. §. optimè. nō si plus. alioquin lex non illi filio tantum, sed omnibus deductionem prius ex legitima faciendam diceret: vt merito non videatur ante partes recipienda legitima. glo. l. pen. rum

cum anthen. C. de secun. nup. vbi Fulgo. quod & veteres ante Bar. censuerunt. d. l. j. C. de inoffi. do. Et non pauci alij tradiderunt. Pet. Iaco. Cy. Ray. Butr. Sali. d. l. hac editali. & ex factio Anch. & Alex. responderunt. Anch. consi. c. j. Alex. clvij. in v. & de iure verius hoc esse, Raph. Com. attestatur, cõsil. cix. Fulgo. verò nihil decernere aude. d. authen. ad eos. alibi contrã, consi. xcvij. Illud certius constat, lucrum dotis, quod marito propter vxoris adulterium defertur, in legitimam filijs non impulari: quoniam in pœnam criminis defertur, non tanquam ex materna substantia. quod Bal. docuit c. j. vt lit. nõ contest. * Superfler vt videamus, quis ad possessionem hanc teneatur, hæresne, an etiam legatarij. Et videtur hæreses solum teneri. §. ceterum. authen. vt cõm de appell. suppleto enim hæc conditio ex lege induitur. gloss. d. l. omni modo. d. l. scimus. in prin. At conditio, actio in personam est. §. appellamus. Infit. de acti. que non legatarium, sed singularem successorem persequitur. l. j. §. si hæres percepto. j. titu. ij. Quæ sententia certior est, cum de legatario quantitatis tractatur, Is enim nihil hereditarium possidet: nec enim pecunia ab hærede soluta, ipsa est hereditaria. d. l. deducta. §. nummis. j. titu. ij. ergo tali actione etiam si in rem scripta esset, non conuenietur. l. iij. in fi. ad exhib. Quod si legata sit species hereditaria, tamen idem esset. nec enim eam petere filius debet, si in alijs bonis salua sibi potest esse legitima. Bald. l. j. colum. ij. de re. diu. Angelus consi. cxxxj. Mod. in l. filius. §. diu. de leg. j. Et cum (vt supra vidimus) boni viri arbitrio deducenda sit, perrarò bonus vir arbitrabitur, ad particulares successores manus porrigendas, nisi tamen quando hæreditas legatis esset exhausta adeò, vt aduersus hæredem seruare suum filius nequeat. l. si libertus sub conditione. §. libertus. de bon. lib. * Nam & tali casu, cum hereditas soluendo non est creditoribus, in legatarios actio non denegatur. l. si. §. licentia. j. C. de iud. delib. Idem si hereditas quidem soluendo sit, sed filij interfit triment potius alium de accipere, si aliqua ratione iudici hoc sederit, quod (vt dixi) facile concedendum non est. Censuerunt aliqui aduersus legatarios filium audiendum, ita tamen vt illis hæres resarciat, quod filius hoc nomine euicerit. l. si domus. §. j. de lega. j. Cor. consi. c. xix. lib. iij. & c. lviij. Sicque intelligendum arbitror, quod Bart. ait, onus legitime res ipsas hereditarias sequi. d. §. repletionem. non autem indestinãdẽ filio licere à legatarijs petere, quicquid aliqui recentiores scripserint. Pau. Castr. hic, & consi.

& consi. c. lvi. Bald. d. l. omnimodò. Vnde apparet actionẽ aduersus legatarios subsidiariã esse, siue ea conditio in rem scripta sit, vt Bal. ait. Bal. authen. presbyteros. C. de episc. & cle. seu simpliciter sit personalis: vt Ange. & Imol. maluit. quãvis lex tali casu eã ad legatarios extendat: sicq; intelligendũ, videtur, quod Bart. & Pau. scripserunt, eam esse in rem. Quid igitur si hæres absque beneficio inuentarij adierit: & videtur eum dum taxat conueniri, cum hæreditas iuris interpretatione sit soluendo, quod Ange. scripsit, Papinianus. §. si conditioni. de inoff. testa. l. si pater. C. de insti. & (substi. Sed quid si hæres detrectet legitimam soluere eo preteriti, quod alienum æs sit prius deducendum? Et putauerim id de quo liquidò constat, statim deducendũ: de reliquo soluendã quartã, prestãta à filio satisfadatione, quod supra legitimã soluti inuenietur resitutu iri. l. j. in princ. & §. j. j. titu. j. sicut & in Falcidia dicimus. nec enim tali colore diutius filium differri oportet. l. h. C. de pect. her. Quomodò autem quod ex substitutione filius cepit, sit imputandum, supra declarauit.

AD S. C. TREBELLIAN.

TIT. I. LIB. FF. XXXVI.

L. HAEREDES MEI. LEX LVII.

§. Cùm ita.

Cum ita fuerat scriptum, Fidei filiorum meorum committo, vt si quis eorum sine liberis prior diem suum obierit, partem suam superstiti fratri restituat: quod si vterque sine liberis diem suum obierit, omnem hereditatem ad neptem meam Claudiam peruenire volo: defuncto altero superstitẽ filio, nouissimo autem sine liberis, neptis prima quidem facie propter conditionis verba admitti non videbatur: sed cum in fideicommissis voluntatem spectari conueniat,

niat, absurdum esse respondi, cessante prima substitutione patris nepti petitionem denegari, quam totum habere voluit avus, si novissimus fratris quoque portionem suscepisset.

SVMMAE RERVM.

- 1 *Dictio, uterque est distributiva*
coniuncti sensus.
 2 *Par in gradu, pari affectu uocandus est.*
 3 *Pluralis numerus, quando in singulari resoluitur.*
 4 *Argu. de toto ad partē probabilē.*
 5 *Inducta ad unum effectum, con-*

trarium operari non debent.
 6 *Nominatum uocatus, magis praesumitur testatori dilectus.*
 7 *Signum uniuersale, uerbi communis naturam non mutat.*
 8 *Portionis appellat. quid ueniat.*

9 *Appell. hereditatis non uenit fideicommissum.*

1 **C**VM ITA.) Distributiva coniuncti sensus, in conditione fideicommissi apposita, pro separata accipitur, si ita mens testatoris siudeat. Verba enim fideicommissi, quibus vocabatur Claudia, erant, si uterque decesserit.* Quae dictio, uterque, est distributiva sensus cōpositi, quia solidum utriq; attribuit, & quidem simul. l. pe. C. de impu. Bar. l. hoc articulo. in fi. de haere. insti. Et tamen pro distributiva separata accipitur, perinde ac si dictum fuisset, si alter decesserit, vel, ut eorum decesserit. l. Titius & Seius. de haere. insti. l. pe. in prin. de secun. tab. Sed quae ratio est, ut contra uim uerborum, & propriam distributivae dictionis vim, hanc interpretationem accipiamus, praesertim in conditione uoluntaria? Bar. §. & quid si tantum. in l. Gallus. de lib. & posth. in iij. opp. & hic simpliciter dicit, ex coniectura mentis testatoris hoc procedere, nec ea coniectura satis uideatur Doctoribus nostris fuisse explicata. Ergo Pau. Cast. ex substitutione reciproca, quae in omni hereditate facta sit, eam colligi existimauit, perinde ac si nouissimē decedenti, substitutum esset. nam cum priori substituerit superfluum, consequens est uideri Claudiam posterius seu nouissimē decedenti substitutam; uideaturq; testator sensuisse, ut si primus decederet, admitteretur secundus: si uero & ille decederet, uocaretur Claudia in omni hereditate. l. Titia Seio. §. Seia libertis. de leg. secundo. Hincq; inferit Soc. non esse legi noxae locum, si nulla reciproca substitutio aduisset. Ego hanc reciprocam substitutionem haud quaquā perpēdi in lege nostra uideo, quod & Alex. tradidit hic in h. & infra ostēdit. Nec uerum est, idē, q̄ substituitur

tum sit, in omni hereditate uideri nouissimum duntaxat grauatum, cum potuerit ceteri grauatus primi haeres, in casu quo secundus decederet. l. eum qui nouissimus. j. eod. sicq; omnis hereditas erit Claudia, quolibet separatim partem suam restituente. quod & Alexā. hic censet, in prin. Nec quicquam faciunt leges, quas pro sua sententia Castr. adducit, quia commodius eis alibi respondi. l. vel singulis. de uulg. Bar. igitur coniecturā hanc ex persona Claudiae substituitae accipiendā putat, quae neptis erat testatoris: item ex persona aduersantium ei, quos ueri simile erat, uoluisse testatorem nepti suae praeferi. Sed & hic intellectus, non sat leges nostrae uerbis congruit, diuinatq; aduersantes Claudiae non fuisse testatoris, ex eo qui prior decesserat nepotes: & qui intestato patris ad eius hereditatem iure legitimo soli olim, hodie autem cum Claudia uocantur. Institut. de legi. agna. success. §. ceterum. l. pe. uerbi. vel qua ratione. C. de leg. haered. Pro Bar. tamen sententiā illud urget, quod alias non uideretur iureconsultus hunc casum rectē decidisse. Cum enim uerba fideicommissi (ut hic dicitur) deficiant, nō debuit fieri pro Claudia interpretatio, tanquam mens testatoris pro ea sit, cum de conditione uoluntaria agamus. Et uerissimile potius sit, hunc casum omisissum, & secundum causam intestati iudicandum. l. commo. dissimē. de lib. & posth. qua ratione compulsi Bart. & post eum plerique alij, responsum id restrinxerunt, ut ei duntaxat sit locus, cum Claudiae aduersarius esset, vel extraneus, uel posterior in gradu, uel etiam par. secus si esset prior, uel alius potior legis dispositione, ut quia esset masculus qui ex statuto foeminae Claudiam excluderet. arg. l. Gallus. §. j. de lib. & posth. Sed tamen negari non potest, quin haec satis aliena sint a uerbis legis, sed & replignant ratio,* ut qui par in gradu sit, pari quoq; affectu non uideatur uocatus. Bar. l. Luci. 2. quaestione iij. uerbi. praeterea. j. de uulg. maxime cum appareat, eo existente excludi superfluum filium: igitur & neptem Claudiam. arg. l. Publius. in fi. de cond. & dem. quae non nisi post substitutum uocata est. Nam nec exprimit iureconsultus, qualis neptis esset haec Claudia. Quid enim si ex filia esset, quae cum cognata duntaxat esset, ab agnatis masculis in legitima successione excluderetur. d. §. ceterum. & Inst. de succ. cogn. in prin. Seio a uerbis legis facile non recedat. & coniecturam ex eo sumi interpretabor, quod cum uoluerit testator omnem hereditatem ad Claudiam utroque filio moriente pertinere: idem 3 quoque uideatur uoluisse, altero moriente.* Etenim regulare est,

est, in fideicommissis, pluralem numerum, secundum singula-
res casus resoluti. l. si. §. pe. de leg. ij. l. Lucius. §. Caio. §. eo. quod
& infra videbimus. Et constat conditionem in ea parte valere,
in qua potest. nec ex eo vitari, quod alia pars defecerit. l. impe-
rator. §. si centum. de leg. ij. l. vj. vbi dixi. de leg. j. Et cum testa-
tor de toto locutus sit, videtur casum partis omnium, secundum
4 terminos iuris voluisse declarari, vt arguētum de toto, ad
partem valeat. l. si duo. in si. de adm. tu. l. i. quæ de tota. de rei vñd.
& conditio in fideicommissis, secundum ipsorum naturam scin-
datur. l. qui concubinam. §. si Stichus. de leg. ij. l. fallā. in fin. de
cond. & dem. Nec obstat, quod Claudie aduersarius & ipse ne-
pos erat, quia cum solum ei ab intestato locus relictus sit. glof.
si. d. l. Lucius. ij. de hære. insti. apparet minus fuisse dilectum ne-
pte, quam expressè vocauerat, quod Imol. ait. Et cum vocatus
non sit hic nepos, non debet controuersiam voluntatis facere
nepoti nominatim honorate. quod & Cast. quandoque censuit.
d. l. pe. C. de impub. in lectura Bononiensi. Merito ergo sicut
hic postremus omnem hereditatē fuisset restitutus, casu quo
ad eum portio fratris peruenisset, ita saltem suam partem resti-
tuet, quem sensum Dy. lac. Oldra. Ray. Alb. veteres omnes pro-
barunt, nec non & recentiores aliqui. sicque lex nostra simpli-
citer accipietur, siue reciproca facta sit, siue id min⁹. quod Ray.
5 Imo. Alex. tradiderunt, & nos infra videbimus. * Nec enim re-
ciproca, quæ ad exclusionem Claudie concepta est, contrariū
effectum operari debet, vt scilicet ea magis admittatur. l. lega-
ta inutiliter. de adi. leg. Itemque accipietur, qualiscunque esset
Claudie aduersarius: etiam si talis masculus, qui ex lege munici-
pali feminam excluderet. tempore enim Papinianū excludere
bat. d. §. ceterum. quicquid hic Bar. tradiderit. Itemque qualif-
cunque esset ipsa Claudia, puta etiam si non neptris. nec enim
appellatio illa in facti narratione adiecta, ius mutat. glof. l. j. C.
6 quando non per. & semper subest illa ratio: vt qui nominatim
est vocatus, magis videatur testatori dilectus, quam qui in sola
conditione est, vt s. dixi. Itemque etiam si testator dictionem di-
stributivam vsus non esset, sed simpliciter dixisset, post mortem
vltimi volo Claudiam totum habere. de quo mox dicā, quic-
quid hic Rui. comministatur. Item etiam si simpliciter hæredi-
7 tatem, dixisset, omnia dictione, omnē. * signum enim vniuer-
sale, verbi communis naturam non mutat, & indefinita vni-
uersali æquipollet. l. si pluribus. de leg. ij. vbi Bar. & perinde est
ac si totum dixisset. d. §. Scia libertis. licet propter defectū cō-
ditio-

ditionis, in primo ad secundi partem duntaxat vocetur: quo ca-
su & portio sua potest hæreditas dici. l. Titia. vbi Alex. s. t. ij.
glo. l. Lucius. de leg. j. Item etiam si non distributiva, sed con-
iunctiua vsus esset, puta, si ambo, si filij mei, si Titius & Seius
decesserit. d. l. fin. §. pen. d. §. Caio. quod omnes tradunt. Addit
Imola idem esse, etiam si Claudia substituta esset in portione
vltimi decedentis: quia adhuc subest illa ratio, quod testator
8 voluit totum ad eam pertinere. * cum portionis appellatione,
etiam pars illa comprehendatur, quam cohæres per fideicom-
missum acquisiuit. Marcellus. §. quiddi. s. eo. Secus aut esse, si
9 substitutum in portione hæreditatis esset. * nec enim fideicom-
missum, hæreditatis appellatione continetur. l. si Titius ex par-
te. de legat. ij. Vnde hoc casu cessaret legis nostræ ratio. quod
& Ang. Castr. Alexan. ceteri traderunt, & est sententia com-
muniter recepta. Ego etiam testator dixerit, si vterque sine li-
beris decesserit, hæreditatem vltimi decedentis ad Claudiam
pertinere volo: arbitrarer adhuc legi nostræ esse locum, tan-
quam ipse testator pluralem numerum in singularem reduxe-
rit, & ex coniectura mentis fideicommissum appellatione hæ-
reditatis voluerit comprehendī. l. liberto. §. filium. de annu.
leg. Bar. d. §. quidam. & hic, secundo not. Idemque etiam si nō
appareat, quod voluerit comprehendī. cum enim iuriconsul-
tus hic à fortiori argumentetur, non tamen idē inferitur, quin
& per argumentum à pari demō dicamus. l. si focer. in glof. in
verbo, dicemus. sol. mat. l. vbi autem. de verbo. obl. idque fortē
verius est. Fortius censuit Soc. nō solum quando in portione
hæreditaria vltimi substitutum est, non esse legi nostræ locum,
quod communiter receptum est: sed etiam si simpliciter substi-
tutum in portione sit, non adiecto, hæreditaria: quia tūc maxi-
mè filij primi censentur in conditione positi, vt Claudiam ab
hæreditate vltimi excludant: non cum respectu hæreditatis primi
eam non excludant, quæ nec vocata est. Sed ego ad hos filios
non esse respiciendum arbitror, qui in conditione positi, non
favore suo principaliter, sed favore parentum sunt. l. filius. §. j.
cum quis de leg. j. quod Pau. Castr. docuit, consil. clj. in primo.
Bar. l. illis libertis. de condit. & dem. & illa conditionis verba,
si vterque sine liberis. & c. etiam supra scripto casu nihilominus
intelligentur, vt singula singulari aptentur. Bart. l. si mi-
hi & Titio. in si. de verb. obl. versicu. sed quan-
do conceditur. quod Rui. & Ripa
docuerunt.

RERVM, AC VERBO

RVM INSIGNIORVM, QVAE

toto hoc opere sparsim continentur,

Index locupletissimus.

A

BLATIUI
absoluti dis-
positionem
quandoque,
non condi-
tionē impor-
tant.

Ablatiui in simplicibus nomi-
nibus, in vim septimi casus
prolati, conditionem non
important. pag. 3. nu. 1

Acceptilatio iuris interpreta-
tione pro solutione habe-
tur. pag. 94. nu. 20

Accessiones ciuiles, hoc est, ve-
stige & pensiones, an fidei-
commissario restituendę sint.
pag. 263. nu. 14

Actio cui denegatur, ei ne ex-
ceptio quidem conceditur.
pag. 63. nu. 12

Actio dotis transmittitur ad hæ-
redem, sed sine priorũ cre-
ditorum præiudicio. pag.
39. nu. 31

Actio de dote quamuis tota sit
filia, nepotes tamen tanquã
matris successores, eam im-
putare debent. pag. 83.
nu. 55

Actio de dote fauorẽ suũ amit-
tit in extraneo. pa. 38. nu. 32

Actio ex testamento quemad-

modum in rem competat.
pag. 360. nu. 25

Actio ex testamento tam pro
legatis, quam pro fideicom-
missis in personam compe-
tit. pag. 357. nu. 21

Actio ex testamento non solũ
contra heredem, sed etiam
contra legatarios datur, &
reliquas personas, quæ lega-
to, vel fideicommissõ graua-
tæ sunt. pag. 357. nu. 21

Actio ex testamento quibus in
casibus pro legato nõ com-
petat. pag. 318. nu. 23

Actio hypothecaria an pro lega-
to conditionali compe-
tat ad res interim alienatas.
pag. 371. nu. 43

Actio hypothecaria non solũ
competit pro bonis, quæ in
potestate testatoris erant, sed
etiam pro re quam ille bo-
na fide possidebat. pag.
371. nu. 42.

Actio hypothecaria an fideicom-
missario vniuersali ante re-
stitutam hæreditatem com-
petat. pag. 371. nu. 42

Actio hypothecaria an pro li-
beratione concedatur. pa.
370. nu. 40

Actio hypothecaria iisdem in

AA 2 casu

- caſſus pro legatis & fidei-
commiſſis datur, in quibus
datur perſonalis. pag. 368.
nu. 37
- Actio hypothecaria an pro ijs
legatis detur, quæ iure ſpe-
ciali aduerſus teſtatoris vo-
luntatem ſuſtinentur. pag.
372. nu. 45
- Actio hypothecaria an pro ijs
competat legatis, pro qui-
bus officium iudicis tantum
conceditur. pag. 369. nu. 39
- Actio perſonalis particularem
ſucceſſorem non ſequitur.
pag. 372. nu. 13
- Actio quæ competat ad repe-
tendam dotem, ſi matrimo-
nium fuerit nullum. pag.
12. nu. 13
- Actiones pro legatis & fidei-
commiſſis tres hodie com-
petunt. pag. 357. nu. 21
- Actiones omnes humana, vt
effectum habeant, & volunta-
te indigent, & poteſtate.
pag. 163. nu. 5.
- Actus alteri oneroſus non eſt
ſuſtinentus. pag. 261. nu. 11
- Actus ne de nullitate oppu-
gnetur, pacto cauere poteſt.
pag. 446. nu. 3.
- Actus natura cuiuslibet verborum
proprietas præferenda. pag.
226. nu. 11
- Actus ambigui ſecundum vtilita-
tatem ſacrentis interpretan-
di ſunt. pag. 338. nu. 32
- Actus vitio ſolemnitatis nulli,
in vim tamen pacti aut con-
feſſionis propter conſenſum
- ſuſtinentur. pag. 446. nu. 3
- Adoptatus æqualiter ab inte-
ſtato cum filiis ſuccedit. pag.
57. nu. 4.
- Adoptatus ab extraneo, in eius
poteſtatem non tranſit. pag.
57. nu. 3.
- Adoptatus ab extraneo, quâ-
modo luſtiniani ſanctione na-
turalis patris poteſtatem non
exeat, adoptanti tamen tan-
quam ſuus ſuccedit. pa. 246.
nu. 24
- Adoptatus quibus in caſibus
pro filio non habetur. pag.
57. nu. 4.
- Adoptiuus pro filiis legitimis
habetur. pag. 58. nu. 4
- Adultera an præter dotem e-
tiam paraphernalia bona a-
mittat. pag. 48. nu. 1
- Adulterium mulieris viri leno-
cinio compenſatur. pag. 48.
nu. 2
- Aequiparatio nulla eſt adeo
generalis, vt non recipiat re-
ſtrictionem. pag. 347. nu. 4
- Aequitas iuri ſcripto repu-
gnans, nullus eſt effectus.
pag. 224. nu. 9.
- Alienare aliud eſt, aliud aliena-
tioni conſentire. pag.
366. nu. 33
- Alienare prohibitus, an ne legi-
timum quidem poterit alienare,
pag. 477. nu. 6
- Alienare prohibitus, poterit ta-
men cogente neceſſitate ad
vitam id facere. pag. 488.
nu. 21
- Alienatio facta ab hærede in
fraudẽ

483. nu. 11.
- Alienationem rei hæredis teſ-
tator prohibere nõ poteſt.
pag. 484. nu. 15
- Alienatione a teſtatore prohi-
bita, de quo alienationis ge-
nere id ſit intelligendum.
pag. 473. nu. 3.
- Alienatione prohibita, an hæ-
redis inſtitutio prohibita
quoque videatur. pa. 495.
nu. 33
- Alienatione rei Xenodochia
legata prohibita, permuto-
tio quæ meliorem eius con-
ditionem faceret, vetita nõ
cenſetur. pag. 500. nu. 36
- Alienatione ſemel facta in per-
ſonam a teſtatore non prohi-
bitam, valebit deinceps in
quemcuq; alium facta alie-
natio. pag. 487. nu. 18
- Alimenta legata ius accretcen-
di nõ habent. pa. 535. nu. 41
- Appellans à ſententia, acceſſo-
rie etiam cenſetur eam de
nullitate oppugnare. pag.
391. nu. 17
- Appellatio Iure Canonum à
quouis grauamine permit-
titur. pag. 469. nu. 42
- Appellationem ab arbitri ſen-
tentia cum dicimus cõcedi,
Appellationis nomen quo-
modo accipiatur. pag. 469.
nu. 43.
- Appellatione rei, tota res ven-
nit, non pars. pa. 410. nu. 9
- Appellatione rerum mearum,
an veniant res mihi cum alio
communes. pag. 410. nu. 9
- fraudem Trebellianicæ, an
valeat. pag. 570. nu. 28
- Alienationis appellatione vſu
capio continetur. pag. 508.
nu. 47.
- Alienationis prohibitio an va-
leat in contractu donatio-
nis. pag. 494. nu. 30
- Alienationis prohibitio con-
cepta his verbis, Si domum
Titius alienauerit, eam ſem-
pronio do, lego : an valeat.
pag. 483. nu. 12
- Alienationis prohibitio, facta
ad certum tempus, etiam re-
ſpectu legitime valeat. pag.
479. nu. 8.
- Alienationis prohibitio filijs
facta, an extendatur ad ne-
potes. pag. 501. nu. 38
- Alienationis prohibitio hæredi
facta, an ad hæredis hæredẽ
trãſmittatur. pag. 503. nu. 41
- Alienationis prohibitio in cõ-
tractibus facta, an valeat. pa.
492. nu. 29
- Alienationis prohibitio non
valeat, niſi ex cauſa, & reſpe-
ctu certæ perſonæ. pag.
472. nu. 1. & pag. 474. nu. 5
- Alienationis prohibitio qui-
bus in caſibus locum nõ ha-
beat. pag. 479. nu. 3
- Alienationis prohibitio ſub con-
ditione facta an valeat. pag.
477. nu. 7.
- Alienationis prohibitio rei iu-
dicatæ autoritatem non im-
pedit. pag. 486. nu. 17,
- Alienationis prohibitio vt va-
leat, quæ requirantur. pag.

Arbiter si aliqua ex causa rein alienari prohibuerit, trāslatio dominij an impediatur. pag. 494. nu. 32

Arbitri sententia fieri nequit, quod per contractum fieri non potest. pag. 495. nu. 32

Arbitri sententia, inquam priuata personā iudicij, nullam rei iudicatæ autoritatē habet, sed solo pœnæ metu ei futur. pag. 392. nu. 17

Argumentum ab æquiparatis etiam in odiosis locum habet. pag. 50. nu. 8

Argumentum ab alieniis ad dotem an valeat. pag. 24. nu. 5

Argumentum à contrario sensu probabilem facit coniecturam. pag. 435. nu. 10

Argumentum à contrario sensu ratione Trebellianicæ non procedit. pa. 278. nu. 30

Argumentum à fœminis ad masculos, in iure receptum. pa. 213. nu. 33

Argumentum an valeat à liberis ad legitimatos: ita vt quæ admodum libertas non potest reuocari, ita neque legitimitio. pag. 315. nu. 12

Argumentum à maiori ad minus validum est in odiosis. pag. 106. nu. 13

Argumentum à simili, valet ab arrogato ad monachum. pa. 211. nu. 30

Argumentum à toto ad partē, eatenus valet, quatenus eadem subest ratio. pag. 424.

nu. 7.

Argumentum à toto ad partē, est probabile. pa. 594. nu. 4

Argumentum valet à parte legati ad totū. pag. 383. nu. 10

Argumentum à tempore ad locum, ad rem, & personas, regulariter validum habetur. pag. 168. nu. 13

Argumentum à voluntate testatoris ad legis iussum validum est. pag. 76. nu. 4

Argumentum validum est à reuocatione ad querelam. pa. 114. nu. 23

Arrogator testari potest pro filio arrogato: pro eo tamē fidei committere nō potest. pag. 375. nu. 3

Arrogatus quartam sibi ex D. Pij constitutione debitam, transmittit ad heredem. pa. 327. nu. 13

Attestatio an valeat, in qua quid secundū factum esse dicitur, quod tertio quoque vel quarto constat esse factum. pag. 151. nu. 2

Auia an extraneo pupillariter substituit præferatur. pag. 214. nu. 34

Auius paternus neptem suam, si pater inops sit, dotare tenetur. Idemque dicendum est de matre, auo materno, & fratre. pag. 38. nu. 29

Auius dotem dans nepti, adiecto vt nihil vltierus petat, legitimum ei dedisse videtur. pag. 181. nu. 47. & pag. 184. nu. 52

Auius dotem dans nepti, adiecto vt nihil vltierus petat, legitimum ei dedisse videtur. pag. 181. nu. 47. & pag. 184. nu. 52

Auius dotem dans nepti, adiecto vt nihil vltierus petat, legitimum ei dedisse videtur. pag. 181. nu. 47. & pag. 184. nu. 52

Auius dotem dans nepti, adiecto vt nihil vltierus petat, legitimum ei dedisse videtur. pag. 181. nu. 47. & pag. 184. nu. 52

Auius dotem dans nepti, adiecto vt nihil vltierus petat, legitimum ei dedisse videtur. pag. 181. nu. 47. & pag. 184. nu. 52

Auius dotem dans nepti, adiecto vt nihil vltierus petat, legitimum ei dedisse videtur. pag. 181. nu. 47. & pag. 184. nu. 52

Auius dotem dans nepti, adiecto vt nihil vltierus petat, legitimum ei dedisse videtur. pag. 181. nu. 47. & pag. 184. nu. 52

Auius dotem dans nepti, adiecto vt nihil vltierus petat, legitimum ei dedisse videtur. pag. 181. nu. 47. & pag. 184. nu. 52

Auius dotem dans nepti, adiecto vt nihil vltierus petat, legitimum ei dedisse videtur. pag. 181. nu. 47. & pag. 184. nu. 52

Auius dotem dans nepti, adiecto vt nihil vltierus petat, legitimum ei dedisse videtur. pag. 181. nu. 47. & pag. 184. nu. 52

Auius

Anus quæ nepti dederit, inter aduenticia an censentur. pag. 184. nu. 52

B

Beneficium abstinendi ab hereditate, an sicutis vires indistincte extinguat. pagina 240. nu. 8

Beneficia Prætorum directa heredum iura nō perimūt, pag. 238. nu. 3

Beneficium restitutionis, in integrum instituto, post reuocatum hereditatem non dū concessum, non impedit, substitutum interim ad hereditatem admitti. pag. 172. nu. 20

Beneficium generaliter concessum, nō debet per casum particularem restringi. pag. 43. nu. 40

Bona restitutioni subiecta, quæ dicantur. pag. 488. nu. 23

Bona à testatore verita alienari, propter delictum tamen publicantur. pag. 473. nu. 2

Bonorum appellatione ea intelliguntur, quæ deducto ære alieno superiunt. pa. 353. nu. 15

Bonorum mobilium, & immobilium appellatione nomina debitorum nō continentur. pag. 279. nu. 31

Bonorum possessionem discernere, nisi est imperij pagina 539. nu. 46

Bonorum possessio, à suo heredem non transmittitur. pag. 330. nu. 19

Bonorum possessio, à suo heredem non transmittitur. pag. 330. nu. 19

Bonorum possessio, à suo heredem non transmittitur. pag. 330. nu. 19

Bonorum possessio, à suo heredem non transmittitur. pag. 330. nu. 19

Bonorum possessio, à suo heredem non transmittitur. pag. 330. nu. 19

Bonorum possessio, à suo heredem non transmittitur. pag. 330. nu. 19

Bonorum possessio, à suo heredem non transmittitur. pag. 330. nu. 19

Bonorum possessio, à suo heredem non transmittitur. pag. 330. nu. 19

Bonorum possessio, à suo heredem non transmittitur. pag. 330. nu. 19

Bonorum possessio, à suo heredem non transmittitur. pag. 330. nu. 19

Bonorum possessio, à suo heredem non transmittitur. pag. 330. nu. 19

Bonorum venditione simpliciter prohibita, an omnia alienatio phibita videatur. pag. 497. nu. 34.

C

Calendarum mentio facta, de proximis intelligitur. pag. 382. nu. 9

Campanarum peluuium; pulsationes immodicæ, si studiosis, vel vicino ægrotanti obfint, possunt coerceri. pag. 46. nu. 44

Cancellarius Ducis, si nomine sui domini quippiam machinetur aduersus Cæsaris, vel Regis imperium, vtrum incidat in crimen læsæ maiestatis. pag. 105. nu. 11

Captiuus, pro mortuo habetur. pag. 126. nu. 5. & 7

Carboniani edicti beneficium, quæ sit locus. pag. 100. nu. 5

Casus omissus ex aliqua interdū iuris regula pro expresso habetur. pag. 165. nu. 8

Casus omissus in tempore, pro omissis semper habetur. pagina 168. nu. 13

Casus omissus, pro expresso habendus, quando coniectura voluntatis aperta est, & euident. pag. 94. nu. 20

Casus omissus, pro expresso non habendus, sed ad iuris dispositionem reuocandus. pag. 90. nu. 5

Casus omissus, pro omissis non habendus, quādo ex autoritate legis potest suppleri. pag. 93. nu. 17

Casus omissus, pro omissis non habendus, quādo ex autoritate legis potest suppleri. pag. 93. nu. 17

Casus omissus, pro omissis non habendus, quādo ex autoritate legis potest suppleri. pag. 93. nu. 17

Casus omissus, pro omissis non habendus, quādo ex autoritate legis potest suppleri. pag. 93. nu. 17

Casus omissus, pro omissis non habendus, quādo ex autoritate legis potest suppleri. pag. 93. nu. 17

Casus omissus, pro omissis non habendus, quādo ex autoritate legis potest suppleri. pag. 93. nu. 17

Casus omissus, pro omissis non habendus, quādo ex autoritate legis potest suppleri. pag. 93. nu. 17

Casus omissus, pro omissis non habendus, quādo ex autoritate legis potest suppleri. pag. 93. nu. 17

Casus omissus, pro omissis non habendus, quādo ex autoritate legis potest suppleri. pag. 93. nu. 17

Casus omissus, pro omissis non habendus, quādo ex autoritate legis potest suppleri. pag. 93. nu. 17

Casus omissus, pro omissis non habendus, quādo ex autoritate legis potest suppleri. pag. 93. nu. 17

AA 4

Casus

- Casus omiffus, quibus in casibus pro expreffo habendus. pag. 92. nu. 14
- Casus omiffus, pro omiffio femper habendus, quoties aliquid aduersus regulas iuris induceretur. pa. 167. nu. 12. & pag. 92. nu. 12
- Causa eius, qui de damno euitando agit, fauorabilior est, quam eius, qui ad lucrū anhelat. pag. 23. nu. 3
- Causa legitima exheredationem, non prateritionē confirmat. pag. 76. nu. 7
- Causa legitima in exheredatione, a testatore adiecta, an ab herede sit probanda. pagina 77. nu. 8
- Census patris, an filij esse censetur. pag. 103. nu. 10
- Chartas si quis legauerit, libros intelligens, an valeat legatum. pag. 398. nu. 11
- Clausula hæc, Qui meus est, de monstrationem inducit: contra hæc, Qui meus erit, conditionem. pag. 419. nu. 1
- Clausula codicillaris, substitutioni inserta, an efficere possit, vt verba ciuilia, seu directā, ad fideicommissum trahantur. pagina 227. nu. 16
- Clausula hæc, Omni meliori modo &c. in vltimis voluntatibus adiecta, clausula codicillari æquipollet. pagina 229. nu. 17
- Clausula, Omni meliori modo, locum non habet, cum lex certitudinem requirit. pag. 220. nu. 2
- Clausula, Per omnia, quid ope retur. pag. 347. nu. 4
- Clausula facti exequutiæ præcedentem dispositionem non mutant. pag. 221. nu. 4
- Cliens propter osculum, domini vxori datum, priuatur beneficio. pag. 48. nu. 2
- Coactus egisse videtur, qui scilicet se cogi posse. pag. 390. nu. 16
- Codicilli apud hostes facti, reuerso captiuo, ex sola voluntatis perlocutione confirmantur. pag. 374. nu. 3
- Codicillorū legata, cum pars testamēti esse dicuntur, quomodo id sit intelligendum. pag. 340. nu. 2
- Cohæres, quando potior habendus substituto. pag. 191. nu. 42
- Collatio, quibus in casibus fieret ipsi filio, in iisdem faciēda est & heredi. pag. 328. nu. 16
- Collatione sacerdotij, eodem die à Pontifice, & Ordinario facta, præfertur ea, que facta est à Pontifice. pag. 28. nu. 12
- Collectiuum nomen, quod dicitur. pag. 141. nu. 20
- Collectiuo nomine coniuncti, cæteris potiores habentur. pag. 529. nu. 30
- Comitum nomē, vnde tractū. pag. 103. nu. 9
- Compendiosa substitutio, vide

- de infra, in dictione, Substitutio.
- Compensatio non fit de quantitate ad speciem. pag. 14. nu. 19
- Compromissum inter coniunctos statuto cogente factū, necessariū magis videtur, quam voluntarium. pag. 390. nu. 16
- Conditio, quibus in casibus diuisionē recipiat. pag. 409. nu. 7
- Conditio potestatiua, quæ impleri non potest, testamentum irritum facit. pag. 122. nu. 8
- Conditio, non facile subauditur. pag. 379. nu. 3
- Conditio, siue casualis, siue mista, de legitima, an reiicienda. pag. 95. nu. 22. & 24
- Conditio, personæ cohærens, an gradu à lege perempto extinguatur. pag. 303. nu. 9
- Conditio, vi verborū, seu proprietate vocis inducta, certior est. pag. 10. nu. 6
- Conditio actus, ex natura subauditur. pag. 126. nu. 4
- Conditio, quoties tractum habet, non satis est, momento eam impleri. pagina 314. nu. 10
- Cōditio videtur expressa, quoties expressio ipsa rei substantiam respicit. pag. 387. nu. 14
- Conditio, Si nō nubat, adiecta legato mulieri factū, pro nō adiecta habetur. pag. 372. nu. 45
- Conditio, ex natura actus quādoque subintelligitur. pag. 136. nu. 7
- Conditio in dubio censetur eodem modo expressa, quo tacite inerat. pag. 382. nu. 9
- Conditio in proprietatis notā nomini addit. pag. 153. nu. 7
- Cōditio, pro impleta habetur, quoties per debitorem fiat, quominus impleatur. pag. 94. nu. 19
- Conditio, quamuis voluntaria, de hærede ad bonorum possessorem producitur. pagina 93. nu. 15
- Conditio illa, Si frater absque liberis decesserit, ad eum etiam casum quandoque trahitur, quo frater relictiis liberis decesserit. pag. 299. nu. 6
- Conditio, cōtra formam actus expressa, irritum reddit, quod actum fuit. pa. 383. nu. 14
- Conditio, gradu caduco adiecta, non obstat substituto: secus in primo hærede.
- Conditio, Si omnes nascatur, & decesserint, an locum habeat, vno tantum nato, & mortuo. pag. 94. nu. 21
- Conditio, nō tam necessitate, quam iustitiæ quodam colore adiecta, pro conditione non habetur. pag. 380. nu. 5
- Conditio, Si centum soluerit, etiam trahitur ad compensantem. pag. 93. nu. 16

- Conditio quæ ex necessitate actus inest, non impedit iuris transmissionem. pag. 384. nu. 12.
- Conditio mortis non solû respectu pupillarum, verum etiã fideicommissariæ est subintelligenda. pag. 268. nu. 18.
- Côditio impleta censetur, quoties per debitorem fiat, quominus impleatur. pag. 163. nume. 6.
- Conditio de filio loquens, ad patrem non trahitur. pag. 176. nu. 28.
- Conditio pro temporis rata aliquando scinditur. pag. 423. nu. 6.
- Conditio, quamvis volûtaria, ab hæredè ad bonorû possessorem producitur. pag. 163. nu. 7.
- Conditio duplex an pro parte reijci possit, & pro parte labefactata seruari. pag. 95. nu. 22.
- Conditio valet, quatenus potest, nec ex eo actus vitatur, quod aliqua eius pars defecerit. pag. 594. nu. 3.
- Conditio in fideicommissis secundum ipsorum naturam diuisionem recipit. pag. 594. nu. 4.
- Côditio, Si satisfecerit, in tutoris datione adiecta, non conditionis, sed admonitionis vim habet. pag. 380. numero 7.
- Côditio, Si nupserit, quatenus porrigenda. pag. 92. nu. 10.
- Conditio etiam in fideicommissis quandoq; diuiditur. pag. 425. nu. 9.
- Conditio, Si centum soluerit, etiam ad compensantem trahitur. pag. 165. nu. 7.
- Conditio vtrum per æquipollens possit adimpleri. pag. 89. nu. 3.
- Conditio mere spontanea, ad casum omissionem non producitur. pag. 170. nu. 15.
- Conditio tacita in stipulationibus & cõtractibus nulla subintelligitur. pag. 135. nu. 6.
- Conditio legalis adiecta retro non trahitur. pag. 372. numero 44.
- Conditionalia verba vim dispositionis inducunt. pag. 128. nu. 10.
- Conditionalia verba nõ sunt, quæ ad præteritum referuntur. pag. 422. nu. 5.
- Conditionis implendæ gratia datum, quoniam apud gratuatû mansurû non est, Trebellianicæ non imputatur. pag. 568. nu. 22.
- Conditionis implendæ causa datum, lata significatione appellatur fideicommissum. pag. 560. nu. 6.
- Conditionis implendæ causa datum, vice compensationis datum censetur. pag. 558. numero 4.
- Conditionis implendæ causa datû, quoties in re hereditaria consistit, Falcidicæ imputatur. pag. 561. nu. 10.

Con-

- Conditionis tacite & expressæ par est virtus. pag. 420. nu. 2.
- Conditionem vis an sola forma inducendæ sufficiat. pag. 70. nu. 7.
- Conditioni actum contrarium faciens, perpetuò ab ea excluditur. pag. 10. nu. 5.
- Conditionem exprimes, quãuis natura actus inest, nõ dicitur tamen simpliciter dixisse. pag. 381. nu. 7.
- Conditionem quandoq; sufficit pro parte adimpleri. pag. 421. nu. 3.
- Conditionem satis est vel momento temporis impleri, etiam si non duret. pag. 314. nu. 10.
- Conditione quãdo improprietas inducatur. pag. 153. nu. 7.
- Conditione an semper actus reddatur indiuiduus. pag. 421. nu. 3.
- Conditione potestatiua non adimpleta, an filius videatur suus hæres. pag. 123. numero 9.
- Conditiones de legitima reijciendæ, quæ alioqui subvertendi testamenti occasione præstarent. pag. 248. nu. 31.
- Conditiones extrinsecus accedentes, nihil transmissioni obstant. pag. 326. nu. 12.
- Conditiones quatenus extensiuam interpretationem patiuntur. pag. 38. nu. 2. & pag. 90. nu. 6.
- Conditiones, quæ subvertendi testamenti causam præberet, de legitima reijciendæ. pag. 123. nu. 10.
- Conductor domus non potest expelli durante instrumento, etiam si pro vsu suo domus vellet. pag. 392. nu. 18.
- Confessio constante matrimonio facta, donationis causa facta præsumitur. pag. 29. nu. 13.
- Confessio dotis receptæ, facta ante contractum matrimonium, vel in ipso contractu, causa donationis facta non præsumitur, sed spe futuræ numerationis. pag. 30. numero 14.
- Confessio de dote, facta antequam noua nupta domum mariti deducatur, an valeat. pag. 30. nu. 14.
- Confessio patris, quæ filio propter fraudis præsumptionem aliàs non noceret, tamen ex coniecturis sustinetur. pag. 215. nu. 35.
- Confessio receptæ doris an noceat creditoribus, & quãdo. pag. 30. nu. 14.
- Coniectura arguenti, ex cõsecutiuis, quæ diminutionis causa inducta sunt, nõquam assumitur. pag. 434. nu. 9.
- Coniectura fortissima, quæ ex natura actus, & ex qualitate personarum sumitur. pag. 134. nu. 2.
- Coniectura quibus in casibus aduersus naturam oritur, vt iudicio testatoris extraneo pupillariter substituto post-

habita-

habita censeatur. pagin. 215. nu. 36
 Coniunctio copulatiua inter duo collocata, qua simul vera esse non possunt, verituit in alternatiuam. pag. 284. nu. 38
 Coniunctio copulatiua in vltimis voluntatibus quandoq; per disiunctiuam interpretatur. pag. 138. nu. 13
 Coniunctio legalis an accrescere diu pariat, vbi agitur de successione ab intestato. pag. 550. nu. 63
 Coniunctio copulatiua ordinem successiuum certis in casibus importat. pag. 146. nume. 28
 Coniunctio disiunctiua in verbis institutionis ordinem importat. pag. 141. nu. 19
 Coniunctio mixta cuius naturam imitetur. pag. 526. nu. 25
 Coniunctio rei in lummis aut quantitibus nulla est. pag. 521. nu. 17. & pag. 527. nu. 27
 Coniunctio rei vt inter aliquos inducatur, satis est testatorem eos ad eadem rem vocasse, perinde ac si sua esset. pag. 521. nu. 17
 Coniunctionis verbalis natura est, vt onus vni adiectum, in alterius personam repetitum censeatur. pag. 546. nu. 55
 Coniunctio verbalis vnitate sermonis non inducitur, nisi rei quoq; vnitas accedat. pag. 524. nu. 22
 Coniunctionis copulatiua na

tura est, vt equaliter determinet. pag. 139. nu. 14
 Coniunctionis disiunctiua ea est natura, vt ordine successiuo hereditatem deferat. pag. 146. nu. 28
 Coniunctionis ius nullum est, neque in testamentis diuersorum, neque in eiusdem testamento, si diuersis personis a diuersis heredibus quid relictum sit. pag. 515. nu. 8
 Coniunctus, qui iure speciali aduersus testatoris voluntatem admittitur, ius accrescendi non habet: idque quo pacto sit intelligendam. pag. 536. nume. 43
 Coniunctus substituto an preferatur. pag. 533. nu. 38
 Coniunctus substituto quando preferatur. pag. 534. nu. 40
 Coniuncti legaliter, verbisne, an re coniuncti videantur. pag. 528. nu. 28
 Coniuncti non censentur, quantum ad ius accrescendi pertinet, qui sine parte instituitur. pag. 517. nu. 11
 Coniuncti quouis modo, separatis preferuntur. pag. 530. nume. 32
 Coniuncti re an dicantur, cum vni totum, alteri pars relicta est. pag. 519. nu. 14
 Coniuncti re & verbis preferuntur disiunctis. pag. 306. nume. 18
 Coniuncti re non censentur, cum eadem res separatim duobus in solidum est relicta.

ta. pag. 517. nu. 11
 Coniuncti re qui dicatur. pag. 514. nu. 6
 Coniuncti tam verbis, quam re, quodam inter se ordine distinguuntur. pag. 529. nu. 30
 Coniuncti simpliciter qui dicuntur. pag. 526. nu. 26
 Coniuncti verbis censentur, qui diuersis orationibus coniunguntur, modo testator pro vna eas habuerit. pag. 523. nu. 19
 Coniuncti verbis qui dicuntur. pag. 521. nu. 18
 Coniuncti vtrinque, ex altera tantum parte coniunctis preferuntur. pag. 511. nu. 1
 Coniunctis legali coniunctione, iuris accrescendi locus non est. pag. 518. nu. 12
 Coniuncti non sit praedictum. pag. 64. nu. 13
 Conseruator Canonice simpliciter datus, ab alijs quidem eos inquietari non sine: de mutua autem illorum rixa non cognosceret. pag. 289. nu. 2
 Constitutio nouissima Iustiniani, qua rerum omnium dotium alienationem prohibet, quomodo intelligenda. pag. 42. nu. 39
 Constitutio nouissima Iustiniani, qua rerum omnium dotium alienatio prohibetur, an sublata sit legis Iuliae de fundo dotali prohibitio. pag. 42. nu. 39
 Conuetudo contraria consue

tudine tolli potest. pag. 197. nume. 3
 Contractus in alterius contractum voluntatem collatus, dotis fauore validus est. pag. 39. nu. 33
 Copula & qualiter non coniungit, quoties inter coniuncta diuersa est ratio. pag. 95. numero 23
 Copula neque in institutione, neque in substitutione sensum habet copositum. pag. 192. nu. 43
 Copula quoties contra naturam suam ordine successiuo accipitur, coniunctionem verborum non inducit. pag. 524. nume. 22
 Corpora in dotem data, si singulariter considerentur, aliud sunt a dote. pag. 14. nu. 18
 Curte oblatione legitima iura consecutus, an pro legitimo habeatur. pag. 316. nu. 13. & pag. 317. nu. 14
 D

Annus nemini parere debet, quod in eius fauorem est introductum. pag. 100. nu. 5
 Decurione an natus dicatur, cuius pater postea factus est Decurio. pag. 312. nu. 7
 Deficere improprie etiam ea dicuntur, quae nunquam fuerunt. pag. 91. nu. 9
 Deficiente modo, an deficiat dispositio. pag. 589. nu. 57
 Delegatio quomodo valeat, quae tacitum non petendi patet.

Sum habet. pag. 55. nu. 14
 Demonstratio quæ digito fit,
 per nominis appellatiui erro-
 rem nõ vitiatur. pag. 398.
 nume. 12
 Demonstrationibus pluribus
 vtens, superflue loqui non
 videtur. pag. 279. nu. 32
 Deportatus pro mortuo habe-
 tur. pag. 126. nu. 5
 Deportati, seu proscripti, pro
 mortuis habentur. pag. 550.
 nu. 61
 Determinatio in dubijs an sè-
 per æqualiter faciendâ. pag.
 139. nu. 15
 Determinatio vniformis quæ
 dicitur. pag. 295. nu. 12
 Dicitio, cum, quid operetur in
 huiusmodi testatoris verbis,
 Fratrem cum filijs instituo.
 pag. 149. nu. 32
 Dicitio, hæredes, in huiusmodi
 substitutione, Substituto fra-
 trem, filios, & hæredes; quid
 operetur. pag. 148. nu. 31
 Dicitio, hæredes, successiõnis tẽ-
 pus respicit. pag. 317. nu. 14
 Dicitio, liberè, quid operetur,
 cum testator iusserit, vt fun-
 d' liberè legatario relinqua-
 tur. pag. 463. nu. 36
 Dicitio, perinde, ad omnes qua-
 litates refertur. pag. 358. nu-
 mero 22.
 Dicitio, quodammodo, impro-
 prietatem arguit. pag. 101.
 nume. 8
 Dicitio, vtraque, aliquando pro
 distributiua separata accipi-
 tur. pag. 592. nu. 1

Dicitio, vterq; , distributiua est
 coniuncti sensus, solidum
 vtriq; simul attribuens. pag.
 592. nu. 1

Dies ad formam pertinet in-
 strumenti. pag. 168. nu. 13

Dignitatum nomina in multi-
 plici sunt differentia. pag.
 102. nu. 9.

Disiunctiua inter hæredes vel
 legatarios scripta, vertitur
 in coniunctam. pag. 524. nu-
 me. 21

Dispensatio à Pontifice spera-
 ta, an incestas nuptias excu-
 set, & quando. pag. 13. nume-
 ro 14

Dispositio ab vna persona in
 aliam non extenditur. pag.
 322. nu. 5

Dispositio certi temporis limi-
 rib' coarctata, vltra illud nõ
 extenditur. pag. 228. nu. 17

Dispositio legis censetur non
 hominis, quoties legi renũ-
 ciari non potest. pag. 175. nu
 me. 26

Dispositio specialis, si æquior
 sit, pro ea potius, quàm pro
 vulgari seu communi præsti-
 memus. pag. 260. nu. 11

Dispositio correctoria de testa-
 mento paterno loquens, ad
 pupillare non extenditur.
 pag. 204. nu. 18

Dispositio hominis legis dis-
 positionẽ nõ tollit. pa. 379.
 nume. 2

Distributiua nomina in dupli-
 ci sunt differentia. pag. 401.
 nume. 17

Distri

Distributiua particula, vter,
 quam habeat vim. pag. 171.
 num. 19

Distributiua particula, quæ sit
 natura. pag. 522. nu. 19

Diuortium an morbi Gallici,
 aut lepræ causa fieri possit.
 pag. 11. nu. 9

Doctor quando sine examine
 creari possit. pag. 72. nu. 12

Doctor quatenus militis priui-
 legijs vtatur. pag. 203. nu. 15

Doctores Pontificis maximi,
 aut Imperatoris beneficio
 solum creari possunt. pag.
 227. nu. 15

Doli alieni probabilis est igno-
 rantia. pag. 324. nu. 9

Dominium à testatore ad lega-
 tarium nulla mora interposi-
 ta transmittitur: idque in
 ijs etiam legatis, quæ iure tã-
 tum specialiter sustinetur. pag.
 360. nu. 26. & pag. 362. nu-
 me. 28

Dominium maius quod dicitur.
 pag. 104. nu. 11

Dominium rerum dotialium,
 cõstante matrimonio, pro-
 priè ad virum, improprie ad
 mulierem pertinet. pag.
 104. nu. 11

Dominium, quado absque tra-
 ditione transferatur. pag.
 493. nu. 30

Dominium, quandoque pro
 simplici in domo præemi-
 nentia accipitur. pag. 104.
 nu. 11

Dominij simul, & pignoris iu-
 re, res eadem ad eundem spe-

ctare non potest. pag. 369.
 nu. 38

Dominij speciem in re aliquis
 habere an possit, cuius ta-
 men liberam disponẽdi nõ
 habeat facultatem. pagina
 104. nu. 11

Dominæ appellatione Iuriscõ-
 sulti aliquando vsufructua-
 riam, siue administratricem
 intelligunt. pag. 104. nu. 11

Dominus maior, an tale habe-
 at dominium, quod sufficiat
 ad condemnationem læsæ
 maiestatis. pag. 105. nu. 11

Domini duo eiusdem rei in so-
 lidum esse nõ possunt. pag.
 66. nu. 1

Domini in solidum, duo eius-
 dem rei, an esse possint. pa-
 gina 111. nu. 20

Donatio, an iuramento confir-
 metur. pag. 462. nu. 33

Donatio, à patre filio facta, an
 valeat. pag. 108. nu. 15

Donatio causa mortis, & lega-
 tum, an conferantur. pag.
 581. nu. 45

Donatio ex coniunctione san-
 guinis, facilius præsumitur.
 pag. 33. nu. 20

Donatio facta filio, cum onere
 imputationis, an nepotibus
 quoque sit imputanda. pag.
 583. nu. 56

Donatio inter coniuges, qui-
 bus casibus permittitur. pa-
 gina 29. nu. 14

Donatio patri facta à filia, an
 valeat. pag. 35. nu. 22

Donatio propter nuptias, vel
 do

- dotis causa facta, legitima imputatur. pag. 582. nu. 47
- Donatio, quam non sequitur traditio, nulla censetur. pag. 581. nu. 45
- Donationem reuocabilem, testator potest iubere Falcidia imputari. pag. 561. nu. 7
- Donatione causa mortis, censetur testator, propter reuocandi facultatem, non omnino se abdicasse. pag. 363. nu. 29
- Donationes mortis causa legis æquiparantur. pag. 347. nu. 5
- Dos aduentitia, an censetur, quæ pater mulieri, aut eius hæredibus restitui fuerit stipulatus. pag. 52. nu. 9
- Dos amittitur, si hoc actum sit, ut mariti lucro cedat. pag. 49. nu. 3
- Dos, an actione de dote repetatur, si matrimonium fuerit nullum. pag. 12. nu. 13
- Dos, an amittatur propter officulum, aut mamillarum attractionem. pag. 48. nu. 2
- Dos, an dicatur ante donationem, seu traditionem. pag. 16. nu. 23
- Dos, an dicatur, quæ eiusmodi est, ut oneribus mariti non deseruiat. pag. 18. nu. 26
- Dos, an proprie dicatur, post solum matrimonium. pagina 17. nu. 25
- Dos confessæ, doti numeratæ æquiparatur, nisi in tribus casibus. pag. 29. nu. 13
- Dos, constante matrimonio filia, est patrimonium. pag. 51. nu. 7
- Dos, Falcidia imputari potest, quam pater sibi, & hæredibus reddi fuerit stipulatus: secus si actio de dote morte patris, in personâ filia transiret. pag. 561. nu. 8
- Dos, & donatio propter nuptias, æquiparantur. pagina 586. nu. 53
- Dos, incestum contrahentis matrimonium, publicatur. pagina 12. nu. 13
- Dos, iniuste recuperata, pro non recuperata habetur, & dotis nomen non amittit. pag. 18. nu. 25
- Dos, in legitima imputatur. pagina 582. nu. 48
- Dos, loco legitime subrogatur. pag. 25. nu. 7. & pag. 32. nu. 19
- Dos matris, ad filios cum onere suo transit. pag. 587. nu. 55
- Dos, nudo pacto ut constituitur, an hodie locum habeat. pag. 32. nu. 18
- Dos, ob causam matrimonij putatiui data, dotis appellationem proprie non meretur. pag. 18. nu. 26
- Dos profectitia, quæ dicatur. pag. 51. nu. 7
- Dos, proprie non dicitur, ubi nullum est matrimonium. pag. 17. nu. 25
- Dos, post solum matrimonium, fructibus augetur. pagina 14. nu. 20

Dos

- Dos, quæuis ante nuptias proprie non dicatur, ex præsumpta tamen legis mente pro dote habetur. pag. 17. nu. 25
- Dos, quibus in casibus, mulieri nonquam restituitur. pa. 47. nu. 1
- Dos, recuperata ab eo, qui eam mulieri cõseruare tenetur, dotis appellationem non amittit. pag. 18. nu. 25
- Dos restituta, & mulieris patrimonio cõiuncta, an proprie dotis mereatur appellationem. pag. 17. nu. 25
- Dos, unde dicta. pag. 13. nu. 15 & pag. 14. nu. 18
- Dotata, an filia dicatur, cui pater ex testamento dotem reliquit. pag. 16. nu. 24
- Dotis actio, an lapsu triennij finitur. pag. 22. nu. 2
- Dotis actio, quibus in casibus tota est filia. pagina 51. nu. 8
- Dotis aduentitiæ fructus patrum acquiruntur. pag. 53. nu. 11
- Dotis aduentitiæ actio, solius est filia. pag. 52. nu. 9
- Dotis, aut nuptialis donationis lucrum, non imputatur Falcidia. pag. 567. nu. 21
- Dotis causa, adiri iudex ecclesiasticus quibus in casibus possit. pag. 22. nu. 2
- Dotis causa an præferatur alijs creditoribus in bonis numulariorum. pag. 26. nu. 8
- Dotis causa multis munita est priuilegijs. pa. 21. nu. 1
- Dotis contemplatione si mulier à cõmodo aliquo summoceatur, id de dote congrua intelligendum est. pa. 19. nu. 26
- Dotis definitio. pa. 13. nu. 16: & pag. 14. nu. 19
- Dotis & Fisci æqualia esse priuilegia, an utique verum sit. pag. 23. nu. 3
- Dotis, & lucri dotalis nulla probabilis est differentia. pag. 53. nu. 11
- Dotis fauore fideiussor nudo pacto obligatur. pa. 32. nu. 18
- Dotis fauore iudex dilationes breuiiores potest concedere. pag. 22. nu. 1
- Dotis hypotheca expressa si posterior fuerit, anteriori expressæ hypothecæ non præfertur. pa. 26. nu. 9
- Dotis inæqualitas in filiabus non facile inducenda. pag. 34. nu. 21
- Dotis in causa solæ iudicio rum obseruanda. pag. 22. nu. 2
- Dotis in fauore in dubijs pronuntiandum. pa. 23. nu. 3
- Dotis legatum non vitiat in certitudine, quemadmodum nec legatum disciplina causa factum. pag. 24. nu. 4
- Dotis lucrum, quod marito propter vxoris adulterium defertur, in legitimâ filijs non imputatur. pa. 590. nu. 58
- Dotis nomen late extenditur. pag. 13. nu. 15
- Dotis nomine quatenus mulier

BB licr

lier potior habeatur, cū bona mariti fuerint publicata. pag. 31. nu. 15
 Dotis nomine quid proprie intelligatur. pag. 13. nu. 15
 Dotis non numerate exceptio ni maritus si renuntiet, an id præiudicare possit creditibus. pag. 31. nu. 15
 Dotis obligatio an obligationi mutui præferatur. pag. 26. nu. 9
 Dotis pretium loco rei succedit. pag. 14. nu. 21
 Dotis priuilegia an etiam sterili mulieri competant. pag. 43. nu. 40
 Dotis priuilegia in donatione propter nuptias locum habent. pag. 49. nu. 4
 Dotis priuilegia in triplici sūt differentia. pa. 32. nu. 17
 Dotis priuilegia publicæ utilitatis causa sunt inducta. pa. 43. nu. 40
 Dotis priuilegia vtrum fauore publico, an priuato sint inducta. pag. 43. nu. 41
 Dotis promissio incertitudine non vitatur. pag. 39. nu. 34
 Dotis, quo ad prælationem, fauorabilis est priuilegium, quam filii. pag. 27. nu. 11
 Dotis restitutio an iisdem illis casibus inducatur, quibus In re Pontificio inducta est tota separatio. pag. 12. nu. 12
 Dotis restitutioem vtrum mariti extraneo teneatur promittere. pag. 50. nu. 5
 Dotem à filia promissam si pa-

ter postea exoluat, de suis ne, an de filiarum bonis soluisse videatur. pa. 35. nu. 22
 Dotem petenti non obstat exceptio compensationis, quæ admodum nec doctori stipendia sua petenti. pag. 24. nu. 4
 Dotem repetenti filiarum an patris cōsensu sit necessarias. pag. 52. nu. 10
 Dotem sibi in contractu matrimonii promissam si maritus postea constante matrimonio confessus sit sese recepisse, num ea cōfessio præiudicet creditoribus. pag. 31. nu. 16
 Dotem repetentis an generalis admittatur libelles, & quando. pag. 15. nu. 22
 Dotem simpliciter promittens, videtur donasse. pa. 50. nu. 6

E

Ecclēsia contra præsumpti testatoris mētem nullum habet priuilegium. pag. 191. nu. 40
 Ecclesia rem sibi ea lege datā, vt alienari non posset, ob manifestam tamen utilitatem nihilominus poterit alienari. pag. 475. nu. 6
 Ecclesiarum priuilegia aduersus regulas iuris an habeant locum. pag. 232. nu. 22
 Edictum successorum posterius est iure accrescendi. pa. 533. nu. 39
 Edicto successorio an sit locus in querela infiduciosi testamen-

menti. pag. 113. nu. 23
 Electio ex errore legatarij non vitatur. pag. 405. nu. 5
 Electio ex legato semel facta, mutari non potest. pag. 403. nu. 1
 Electio à lege delata primo actu consumitur. pa. 404. nu. 4
 Electio vt valeat, quæ sint necessaria. pag. 404. nu. 5
 Eleemosyna ab eo facta, qui mortali peccato obnoxius sit, an ad animæ salutē proficit. pag. 219. nu. 40
 Eleemosynæ causa fauorabilior est, quàm dotis. pag. 27. nu. 10
 Emancipati hodie instar suorum ad successiones admittuntur. pa. 246. nu. 25
 Emancipationis & patris potestatis differentia, vtrum etiam hodie duret. pag. 78. nu. 10. & pag. 79. nu. 11
 Emancipatione sinitas & patria potestas tollitur. pa. 246. nu. 25
 Ennius Poëta cum cantu & alacritate voluit sepeliri. pag. 452. nu. 17
 Emphyteuta partem inconsulto domino alienans, ab ea tantū excidit. pag. 435. nu. 9
 Emphyteuta post denuntiationem meliorationes suas potest alienare. pa. 492. nu. 29
 Emphyteuta, rem domino in consilio alienatā redimēs, pœnam non effugit. pag. 564. nu. 16

Emphyteutica bona, & fenda- lia an Falcidia impuntentur. pag. 561. nu. 9
 Emptori rei alienari prohibita, an propter ignorantiam succurratur. pa. 484. nu. 14
 Emptori rei fideicommissa an propter iustam ignorantiam succurratur. pag. 484. nu. 14
 Enunciatio generalis idē operatur, qd singulari specierum enumeratione. pag. 91. nu. 7
 Equites aurati, quibus in casibus pro equitibus non habeantur. pag. 227. nu. 15
 Error in corpore certissimus est, cum vicini finitimi non conveniunt. pag. 396. nu. 3
 Error in corpore vitat legatū. pag. 396. nu. 4
 Error in nomine vicini an vitat legatum. pa. 396. nu. 9
 Error in nomine rei legata, nihil obest veritati. pag. 395. nu. 1. & 2
 Error in nominibus quantitatis nō nocet, sed minor sum ma comprehenditur in maiori. pag. 398. nu. 12
 Error in proprio nomine vitium inducit, sed in appellatio. pag. 397. nu. 10
 Error in qualitate non vitat legatum. pag. 396. nu. 7
 Error in substantia an pro errore in corpore habeatur. pag. 396. nu. 10
 Error nominis appellatiui quādo vitium non inducat. pa. 398. nu. 11
 Exceptioni simulati contractus

an partes possint renunciare. pag. 466. nu. 39
 Exclusus ab vna parte induidui, à toto exclusus videtur. pag. 216. nu. 37
 Exercitor ea forma prepositus, ne alium substituat, an formam transgredi possit. pag. 72. nu. 12
 Exheredare quid sit. pag. 111. nu. 20
 Exhereditatio an fieri possit demonstratione per indicem facta. pag. 69. nu. 5
 Exhereditatio cõsula an admittatur, si hæres testibus probauerit, de quo testator intellexerit. pa. 69. nu. 5
 Exhereditatio filij an sola suitis existentia confirmetur. pag. 242. nu. 13
 Exhereditatio filij vt valeat, oportet statim abrumpi dominij continuationem. pag. 387. nu. 14
 Exhereditatio generaliter facta, hunc in modum, Omnes liberi exheredes sunt, pro inualida habenda. pag. 92. nu. 13
 Exhereditatio inter ceteros facta non sufficit, licet verborum generalitate defendatur. pag. 168. nu. 12
 Exhereditatio tacita quado permittatur. pag. 111. nu. 21
 Exhereditatio vim nullam habet, nisi hærede instituto hereditatem adente. pag. 112. nu. 21
 Exhereditatio vt confirmetur,

an sola sui hære dis essentia sufficiat. pag. 139. nu. 6
 Exhereditationis causa in tabulis exprimenda. pa. 69. nu. 6
 Exhereditationis causas quare Imperator voluerit à testatore exprimi. pa. 78. nu. 9
 Exhereditationis causa in tabulis expressa, an sufficiat, vt quis nominatim exhereditatus videatur. pag. 69. nu. 6
 Exhereditationis verba strictè accipienda, nec à proprietate recedendum. pa. 56. nu. 2
 Exhereditationes odiosæ sunt: vnde & in dubijs contra eas pronuciandum. pag. 67. nu. 2
 Exhereditatio induci non potest, nisi respectu filiorum. pag. 113. nu. 22
 Exhereditatio inter ceteros quæ dicatur. pag. 67. nu. 2
 Exhereditatus nominatim an videatur, cuius proprium tantum nomen sit expressum. pag. 69. nu. 6
 Expressa nocent, non autè ea, quæ expressa non sunt. pag. 136. nu. 8. & 388. nu. 15
 Expressio aliter facta, quàm tacite liberat, plurimum habet momenti. pa. 390. nu. 17
 Expressio conditionis, quæ tacite inerat, nullius est efficaciat. pag. 378. nu. 1
 Expressio eorum quæ tacite insunt, nihil operatur. pag. 388. nu. 15
 Expressio verbis generalibus facta, an secundum id, quod

tacite inerat, restringi debeat. pag. 392. nu. 18
 Extensio nisi iure etiam in correctorijis est locus. pag. 376. nu. 7
 Extraneus, qui expressè sibi dotem stipulatur reddi, tacitè hypothecam non acquirit. pag. 39. nu. 32
 Exilem quando impunè licet interficere. pa. 105. nu. 12

Faber malleo obstrepens accipi possit, ne iuxta scholas artè exerceat. p. 44. n. 44
 Facti esse censetur, quæ naturaliter tantum considerantur. pag. 437. nu. 18
 Falcidia an vna in re deduci possit. pag. 569. nu. 26
 Falcidia contra voluntatem testatoris hodie non deducitur. pag. 566. nu. 18
 Falcidia an ad fideicommissa quoque vniuersalia pertineat. pag. 553. nu. 2
 Falcidia cum contra voluntatem testatoris deducitur, æquitas iure exceptionis debet præualere. pa. 562. nu. 12
 Falcidia quid differat à Trebellianica. pa. 553. nu. 4
 Falcidia etiam imputanda in eo quod testator hæredi prælegauit. pa. 570. nu. 27
 Falcidia ipso iure legata omnia resecat, & omnibus pro indiuisio suam partem auferat. pag. 569. nu. 26
 Falcidia vt aliquod imputetur, accessè est vt prius cõstetè

irreuocabiliter hæredis esse. pag. 568. nu. 25
 Falcidia nomine, an appellari possit quarta naturæ lege debita. pag. 554. nu. 7
 Falcidia, & Trebellianicæ quarta, ex iudicis arbitrio est accipienda. pa. 570. nu. 26
 Falcidia iura in Trebellianica quoque locum habent. pag. 569. nu. 26
 Falcidiæ legis origo. pag. 552. nu. 1

Falcidiæ imputatur, quicquid alio iure quàm hereditario capitur, dummodo testator iusserit. pag. 560. nu. 7
 Falcidiæ nomine an appellari possit deductio ex xij. Tab. iure fieri solita. pa. 554. nu. 7
 Falcidiæ imputantur res ab herede alienatæ, si hæres tantum ex fructibus non perceperit, quod Falcidiæ sufficiat. pag. 572. nu. 30
 Falcidia an imputetur corpus hereditarium in legato consistens. pag. 562. nu. 13
 Falcidia locus non est, cum legata ex secudis tabulis sunt præstanda. pa. 244. nu. 19
 Falcidia non est imputandæ, quod quis ex testameto nõ accepit. pa. 567. nu. 21
 Falcidia non imputatur, quod ex re hereditaria non percipitur. pag. 557. nu. 1
 Falcidiæ quandoque imputatur, quod ex iure hereditario non accipitur. pag. 561. nu. 11

Falcidiam testator hodie prohibere potest, non Trebellianicam. pag. 553. nu. 5
 Falcidius Tribuni pleb. legandi, & fideicommissum in ius, lege Voconia & Furia aliquandiu coercitum, in primum statum restituit. pag. 552. nu. 1
 Familiae nomen descendentes vsque in infinitum completur. pag. 504. nu. 43
 Favor filiorum favori ecclesiae praefertur. pag. 491. nu. 28
 Favore alicuius inductum, in onus eius trahi non debet. pag. 245. nu. 21
 Feudalia & emphyteutica in ra Falcidiae non imputantur. pag. 567. nu. 21
 Feudum & ius emphyteuticum an legitime imputentur. pag. 577. nu. 41
 Fictio quando locum non habet. pag. 122. nu. 7
 Fictio quando nullus sit locus. pag. 178. nu. 19
 Fideicommissum, an substitutionis nomine proprie comprehendatur. pag. 138. nu. 11
 Fideicommissum a legatariis relictum, an in Falcidia imputetur. pag. 563. nu. 15
 Fideicommissum casu inutile redditum, sit pars hereditatis. pag. 568. nu. 23
 Fideicommissum conditionale, non transmittitur, nisi certis in casibus. pag. 431. nu. 5
 Fideicommissum, cum ab eo relictum est, qui nouissimus

decesserit, an reciprocam substitutionem indicat. pagina 291. nu. 5
 Fideicommissum dotis favore, non nunquam diminuitur. pag. 41. nu. 36
 Fideicommissum duabus conditionibus copulatis relictum, altera deficiente, ex altera sustinetur. pag. 284. nu. 39
 Fideicommissum filio iniunctum, nepoti iniunctum non censetur. pag. 501. nu. 38
 Fideicommissum grauamen est, non autem substitutio. pag. 229. nu. 18
 Fideicommissum heredi a fideicommissario statim restituendum, nullus est momenti. pag. 428. nu. 2
 Fideicommissum hereditatis appellatione non continetur. pag. 595. nu. 9
 Fideicommissum hereditatis, cui pars relicta est, si ante restitutionem decesserit, vtrum idius ad heredem suum transmittat. pagin. 441. nu. 21
 Fideicommissum, quo in casu heredi potius substituto, quam filio, videtur iniunctum. pag. 282. nu. 35
 Fideicommissum, quare facilius transmittitur, quam hereditas. pag. 442. nu. 1
 Fideicommissum, secundum eam temporis limitationem restrictum videtur, quae in substitutione a testatore est expressa. pag. 229. nu. 17
 Fidei-

Fideicommissum, si debeatur filio post mortem patris, isque viuo patre decesserit, an id iuris in suos heredem transmittit, an vero patri remanebit fideicommissum. pagina 430. nu. 4
 Fideicommissum sub conditione restituere grauatum, non tenetur ad fructus, quos ante euentum conditionis percepit. pag. 432. nu. 6
 Fideicommissum temporale, sub die incerta relictum, in heredis heredem transmittitur. pag. 355. nu. 13
 Fideicommissum vniuersale, an sola sui heredis existentia confirmetur. pagin. 242. nu. 1
 Fideicommissum vniuersale, hereditate non adita, non sustinetur. pag. 554. nu. 6
 Fideicommissum vniuersale, procuratori in rem suam restitui non potest: secus in particulari. pag. 355. nu. 19
 Fideicommissum vniuersale, sub conditione relicta, ante conditionis euentum non transmittitur: secus in particulari. pag. 354. nu. 17
 Fideicommissum vniuersale, licet cedi nequeat, transmitti tamen in heredem potest. pag. 356. nu. 19
 Fideicommissi grauamen non inducendum, nisi quatenus fauor locum habere non potest. pag. 229. nu. 18
 Fideicommissio grauatus, fru-

ctus a se perceptos restituere non tenetur. pagina 262. nu. 12.
 Fideicommissio grauatus, vter potius censatur, filius impubis, an impuberis haeres. pagina 278. nu. 29
 Fideicommissio grauati substituto praefertur. pag. 295. nu. 11
 Fideicommissio legatorum solutione diminuto, fructus percepti, in supplementum restituuntur. pag. 264. nu. 15
 Fideicommissio, per modum translationis, & in poenam facta, an substitutus excludatur. pag. 302. nu. 8
 Fideicommissa, & legata, in quo differant. pag. 341. nu. 3
 Fideicommissa, quae antea precaria erant, & solo heredis pudore continebantur, ad D. Augusto ad ius necessitatem sunt perducta. pag. 156. nu. 19
 Fideicommissa, quamuis conditionalia, si probabiles de mente testatoris ad ius coeclurae, transmittuntur ad heredem. pag. 323. nu. 6
 Fideicommissa vniuersalia, non sustinentur, si hereditas ab haerede scripto adita non fuerit. pag. 460. nu. 31.
 in Fideicommissis, aequum & bonum potissimum, & testatoris voluntas attenditur. pag. 557. nu. 3
 Fideicommissaria, an proprie substitutio sit dicenda. pag. BB 4 154

154. nu. 12
 Fideicommissarius, quādo substituto potior habendus. pagina 191. nu. 41
 Fideicommissarius, repudiāte eo, qm̄ fideicommissio grauatus est, an præferatur substituto. pag. 179. nu. 31
 Fideicommissario ante diem decedēte, hæreditas manet penes institutum: secus in substitutione directā, in qua die lapsō, non penes institutum remanet hæreditas, sed ad proximos testatoris defertur. pag. 258. nu. 6
 Fideicommittere, & codicillos facere possunt, quicūq; testandi ius habent. pagina 374. nu. 1
 Fideiusio maioris quātitatatis, quā debeat principalis, an valeat. pag. 73. nu. 14
 Fideiusiores plures, in solidū legis necessitate tenentur. pag. 389. nu. 15
 Filia, cui dos ex statuto nō pūre debeat, sed sub conditione, si nupserit: ante euentum conditionis censetur à statuto exheredata. pa. 329. nu. 17
 Filia, dotem repetere, quibus in casibus citra patris consensum possit. pag. 54. nu. 11
 Filia in dote instituta, & plus petere prohibita, iure tamē accrescendi non priuatur. pag. 535. nu. 42
 Filia, nec nubere volens, nec monasterio se addicere, pa-

trem cogere non potest, vt sibi quippiam det, præter alimenta. pag. 38. nu. 28
 Filia, cui pater dotem institutionis titulo reliquerit, sua hæres an censetur. pagina 248. nu. 28
 Filia fideicommissio grauata, an aliunde dote non suppetente, illud possit alienare. pag. 488. nu. 22
 Filia, quæ accepta dote, hæreditati renunciarit, idq; cū iuramento, testamento potest præteriri. pag. 80. nu. 13
 Filia patri succedens, dotis sue pollicitationē portioni suæ imputat. pag. 36. nu. 26
 Filia, quantumuis diues, ex paternis tamen bonis, non ex suis, creditur dotata. pag. 32. nu. 19
 Filia substituta pupillo, si prior moriatur, vxor & soror vltimo loco substituta non admittitur. pag. 30. 4. nu. 10
 Filia in potestate paterna existēt, quo in casu hīs esse possit cum patre. pag. 36. nu. 27
 Filia naturali, pater sola alimenta suppeditare tenetur. pag. 35. nu. 24
 Filia volūtas ad repetitionem dotis est necessaria. pag. 51. nu. 7
 Filia statuto exclusā, masculis partē faciunt. pa. 550. nu. 62
 Filiam diuitem, pater dotare non tenetur. pag. 34. nu. 21
 Filiam dotare pater, quibus in casibus non tenetur. pag. 36. nu.

nu. 28
 Filium naturalem pater, an dotare teneatur. pag. 35. nu. 24
 Filius adoptiuus, vt pote sius hæres, ius hereditatis transmittit. pag. 327. nu. 13
 Filius arrogatus, patri arrogatori, sius hæres an sit. pag. 248. nu. 29
 Filius arrogatus, quartæ sibi debita ratione, sius hæres dici non debet. pagina 329. nu. 17
 Filius, an patri furioso possit substituere. pag. 310. nu. 5
 Filius à patre, fratri suo pupillariter substitutus, an fraternam hereditatem transmittat, quemadmodū & paternam. pag. 328. nu. 16
 Filius, cui fideicommissum sub conditione relicum est, ante conditionis euentum pro præterito habetur. pag. 324. numero 8
 Filius decedēs, patris hereditate nō dū neq; expressē adita, neque repudiata, in quēcunq; heredem, paternam hereditatem transmittit. pagina 241. nu. 9
 Filius, deliberandi tēpore petito, sius hæres non censetur: eoq; tempore si decedat, suū ius nihil transmittit ad heredem. pagina 245. nu. 23.
 Filius emancipatus, iure nouissimo, testamento præteriri non potest. pag. 324. nu. 8
 Filius emancipatus, quod ad

suū ius attinet, habetur ex traneus. pag. 242. nu. 13
 Filius, in legitima institutus, ius illius transmittit ad hæredes. pag. 327. nu. 14
 Filius familias, cum patris consensu donare causā mortis potest, nō autem legare, vel fideicommittere. pag. 375. nu. 4
 Filius familias, minor xxv. annis, si statuto testari prohibeatur, an nec fideicommittere poterit. pag. 376. nu. 5
 Filius familias, cum nominatim exheredari debeat, vel institui. pag. 110. nu. 20
 Filius familias, legitimam accipere nō potest, & reliquum repudiare. pag. 182. nu. 34
 Filius familias, si iussu patris adierit hereditatem, an ipse dicatur heres, an verō pater. pag. 436. nu. 12.
 Filius familias, propter patriā potestatem, legitimam iure ciuili personam non habet. pag. 375. nu. 4
 Filius familias, quoad bona paternā, & mulieris nuptæ, quoad dotem, in hoc consensum est ratio, quod vterq; dominium habeat in spē. pag. 108. nu. 17.
 Filius familias causa mortis donanti, quare necessarius est patris consensus. pag. 375. numero 5
 Filius familias heredem censeri, ad sepulcorū iura pertinet. pag. 438. nu. 14
 BB 5 Filius

- Filius, fratri pupillo, ex pupillari substitutione succedens, illius hereditatis commodum, legitimam non imputat. pag. 57. nu. 43
- Filius, hereditatem patris, cui sese immiscuit, an possit renunciare. pag. 238. nu. 4
- Filius, in legitima institutus, propria autoritate eam potest accipere. pa. 574. nu. 36
- Filius in potestate patris existens, necessarius instituendus est, vel exheredandus. pag. 74. nu. 1
- Filius, in certa institutus, an etiam pro legitima supplementatione. pa. 372. nu. 46. & 47
- Filius institutus, legitimam retinere, & reliquum repudiare non potest. pag. 139. nu. 16
- Filius institutus sub conditione, quæ non evenit, pro præterito habetur. pagina 128. nu. 11
- Filius iuste exheredatus, non fratrum, sed hæredis portionem auget. pag. 549. nu. 60
- Filius libertæ, lata significatione ex libertori familia esse censetur. pag. 495. nu. 33
- Filius, legitima titulo aliquo iam antea consecutus, ex hæredari tamen non potest. pagina 78. nu. 9
- Filius maternæ hereditatis, ius suavitatis nomine non transmittit. pag. 330. nu. 19
- Filius naturalis, facta iam donatione nat^{us}, & deinde subsequenti matrimonio legitimus, donationem potest reuocare. pag. 65. nu. 14
- Filius propria autoritate, rem aliquam occupare pro sua legitima non potest. pagina 574. nu. 36
- Filius, qui aliunde legitimam accipere potest, bona prohibitioni subiecta alienare non potest. pag. 490. nu. 25
- Filius, repudiata paternâ heredita, nullum relinquit transmissiois locum. pagina 331. nu. 20.
- Filius, si legitimam prodegerit, ita vt dos restitui uxori suæ nequeat, an vt mulieri satisfiat, fideicommissum imminuere poterit. pag. 489. nu. 24
- Filius, si Prætoris beneficio usus, expressè se ab hereditate abstinerit, iustitias vires extinguitur. pag. 240. nu. 8
- Filius, si factus, patri furioso curator dari potest. pagina 310. nu. 6
- Filius, si se patris hereditati, nec expressè immiscuit, nec abstinuit: an effectus iustitias nullus reddatur. pagina 240. nu. 8
- Filius, testamentum præteritus, ius illius oppugnandi transmittit ad hæredem. pagina 327. nu. 14
- Filius, iniuste exheredatus, si testamentum approbet, non solum ipse excluditur a quærelæ remedio, sed etiam sequentes. pag. 117. nu. 27.
- Filius

- Filius, legitimam sibi prælegatam petere, & reliquam portionem hereditariâ renunciare an possit. pagina 182. nu. 34
- Filius, pro parte institutus, respectu residui tacite exheredatus censetur. pagina. 111. nu. 21
- Filius, si de potestate patris exeat, subitq; restitutionis spes, non tã extinguunt substitutione pupillarî, quàm in tertium sopitur. pa. 202. nu. 13
- Filius in legitima, creditor censeatur. pag. 574. nu. 35
- Filius ante aditâ hereditatem decedens, nihil iuris ad patrem transmittit. pagina. 178. nu. 28
- Filius, testamento præteritus, licet viuente patre moriatur, rumpit tamen testamentum. pag. 111. nu. 21
- Filius in bonis paternis, non dominum tantum habet, sed quandam etiam possessionem: idque quo pacto intelligendum. pag. 107. nu. 14. & pag. 108. nu. 15
- Filius Regis, vel Comitum num vivo patre Rex aut comes dicatur. pag. 102. nu. 9
- Filius sub conditione arbitraria institutus, si ei non paruerit, à legitima quoque excluditur. pag. 182. nu. 34
- Filius, cui sub conditione aliquid relinquitur, ante euentum conditionis pro præterito habetur. pag. 182. nu. 34
- Filius institutus, si intra decem menses post mortem patris nascatur, eo etiam in casu institutus censetur, si patre viuo nascatur. pag. 92. nu. 14
- Filius iuste exheredatus, approbatione testamenti ius nepotis auferre non potest. pag. 118. nu. 27
- Filius, & ex eo nepotes masculi, à testatore instituti, an simul admittantur. pag. 149. nu. mero 33
- Filius tempore à quærela inofficiosi testamenti exclusus, tabulas videtur approbasse, pag. 80. nu. 13
- Filius spurio pater pupillariter substituit, eum que à principe legitimari petidit; post testatoris mortem à principe impetratur: quaritur an valeat substitutio. pag. 202. nu. 13
- Filius hereditatem repudiante, an pater substitutum excludat. pag. 176. nu. 27
- Filius emancipato hereditate repudiante, pater non admittitur. pag. 177. nu. 28
- Filius hereditatem repudiante, pater admittitur. pag. 175. nu. 25
- Filius puberi, vbi se hereditati semel immiscuit, beneficium abstinenti prodesse non potest. pag. 240. nu. 8
- Filius sen seruo instituto, an pater dominusque possit onerari fideicommissio. pag. 427. nu.

- nu.2
 Filio si quid fuerit legatum in futurum quandam casum, si eo eueniente filius sit mortuus, admittitur nepos. pag. 503. nu. 40
 Filio temporis lapsu ab hereditate excluso, ne pater quidem admittitur. pag. 178. nu. merito 28
 Filium in legitima institui, sat est, nec in reliquo exheredari est necesse. pag. 111. numero 21
 Filium non vsucapere pro herede, an vti que sit verum. pag. 99. nu. 4
 Filij, viuentis patre, in bonis ipsius ius nullum habet. pag. 98. nu. 4
 Filij quibus in casibus cum patre ad successiōnem admittantur. pag. 149. nu. 32
 Filij post patrem in testatoris bonis admittendi, quoties cōiectura probabilis deprahendi potest, eam fuisse testatoris voluntatem. pag. 146. nu. 27
 Filij sub conditione instituti quando fideicommissio grauati censentur. pag. 283. nu. me. 37
 Filiorum altero praterito, altero instituto, bonorum possessionem vtri que contra tabulas dandam. pag. 85. numero 16
 Filiorum appellatione regulariter nepotes non comprahenduntur. pag. 141. nu. 20

- Filios certis in casibus ordine successiōne post patrem admitti, quemadmodum id sit intelligendum. pag. 146. nu. merito 28
 Finis licet vltimus sit in executione, primus tamen est in intentione. pag. 43. numero 41
 Fiscus bonorum partem occupas ex delicto, an ius habeat accrescendi. pag. 541. nu. 49
 Fiscus etiam fideicommissio grauati potest. pag. 435. nu. 11
 Fiscus, herede ob indignitate excluso, an substitutum quo que excludat. pag. 181. nu. 32
 Fiscus fauor praualet doti, cum de primipilari debito agit. pag. 23. nu. 3
 Feminis statuto exclusis, masculi iure accrescendi vtenitur. pag. 537. nu. 44
 Factus pecorum loco deficientium submissi fideicommissarij esse censentur. pag. 264. nu. 15
 Forma à lege in fauorem priuatum inducta, partium cōsensu potest tolli. pag. 71. nu. merito 9
 Forma de fideiussore loquens, ad mandatorum extenditur. pag. 72. nu. 11
 Forma per æquipollens potest adimpleri. pag. 71. nu. 11
 Forma testamentorum, qua iubentur patres filios instituire, in ipsorum etiam testatorum fauorem aliquatenus est introducta. pag. 182. numero

- mero 34
 Formæ ampliatiōne an actus vitietur. pag. 449. nu. 11
 Formæ an addi quippiam possit. pag. 73. nu. 13
 Formæ an renunciari possit in sacerdotij gratijs. pag. 449. nu. 10
 Formæ leuioris, vel solennitatis omissionis actum non vitari. pag. 71. nu. 10
 Formæ non est locus, quando necessitas, vel iusta causa allud suadet. pag. 72. nu. 12
 Formæ non est standū, que careat ratione. pag. 71. nu. 8
 Frater an extraneo pupillari-ter substituto sit preferendus. pag. 214. nu. 34
 Frater substitutus pupillo, an patris hereditatem repudiare, pupillarem autem possit adire. pag. 236. nu. 1
 Frater testatoris an ex pupillari tacita matrem pupilli excludat. pag. 219. nu. 40
 Fructus aduentitiorum an a patre filio restituere teneatur. pag. 439. nu. 15
 Fructus in hereditate inuenti, ad directo substitutum pertinent: idque quo pacto sit intelligendum. pag. 265. numero 16
 Fructus maturi pro collectis habentur. pag. 263. nu. 13
 Fructus pendente conditione ab herede percepti, Trebellianicæ imputantur. pag. 572. nu. 31
 Fundus dotalis constante ma-

- trimonio alienari non potest. pag. 42. nu. 37
 Fundi appellatione etiam pratum continetur. pag. 396. nu. merito 6
 Fundi dotalis alienatio iure iurando confirmatur. pag. 43. numero 41
 Funerariæ impensæ fauor potior est fauore dotis. pag. 25. numero 5
 Furiosus & mutus, an in exemplari substitutione omnino æquiparentur. pagina 309. numero 1

G

- Callus Aquilius Iuris ciuilibis rationem nunquam ab æquitate se iunxit. pag. 124. nu. 2
 Generali nomine expressum, non tam certum est, quam quod specialia. pag. 67. nu. 3
 Generalitas verborum quando restringenda. pag. 166. nu. 9
 Gradum primum tenere dicitur etiam is, qui ante se captiuum habet. pag. 126. numero 7
 Gradu aliquo caduco effecto, etiam conditiones ei adiectæ, que personæ coherent, proflus extinguuntur. pag. 301. nu. 6
 Grauatam, quo quis patre onerat, vt filium emancipet, in tolerabile cæsetur. pag. 358. nu. 24
 Grauari an possit, cui nihil est relictuum. pag. 435. nu. 11
 Graua

Grauius, ne vxorem molestia afficiat, à quibus debeat abstineri. pag. 463. nu. 35

H

Hæreditare, verbūmne directū sit, an potius ciuile. pag. 221. nu. 2

Hæreditas à patre repudiata, ne ad suos quidem hæredes transmittitur. pag. 177. numero 28

Hæreditas ad tempus relinqui non potest. pag. 235. nu. 26

Hæreditas cum soluendo non est, creditoribus in legatariorum actio subsidiaria conceditur. pag. 590. nu. 60

Hæreditas damnatorum deferatur ad proximiores. pag. 338. nu. 31

Hæreditas ex testamento, in quo posthumus est præteritus, adiri nõ potest. pag. 120. numero 2

Hæreditas infantis, qui patre, matre, & fratre superstitibus deccedit, ad omnes eos pro virilibus portionibus transmittitur. pag. 333. nu. 24

Hæreditas infanti delata, in patrem, seu auum paternum transmittitur, etiam si puer in eius potestate nõ sit. pag. 332. nu. 23

Hæreditas in pœnam applicata, transmittitur ad hæredem. pag. 338. nu. 31

Hæreditas iuris ciuiliis nomen est, & per modos à iure ciuili introductos deferatur. pag. 98. nu. 2

Hæreditas non adita, ex præsumpta defuncti mente trāmittitur. pag. 336. nu. 27

Hæreditas pupilli diuersa est censenda ab hæreditate patris. pag. 512. nu. 3

Hæreditas, quæ habetur pro non scripta, quare cum one re accrescat, cum idem non sit in eiusdem generis legato. pag. 546. nu. 56

Hæreditas si soluendo non sit, legata particularia infirmatur: vniuersale verò fideicommissum nihilominus sustinetur. pag. 351. nu. 13

Hæreditas si soluendo non sit, an creditores bonorum separationem petere possint aduersus legatarios. pa. 352. numero 13

Hæreditatis aditio diuisione non recipit. pag. 333. numero 24

Hæreditatis appellatione proprie non continetur, quæ suo defertur heredi. pag. 97. numero 1

Hæreditas nec agnita, nec repudiata deccedens, ius deliberandi intra annū ad quoscunque hæredes trāmittit. pag. 334. nu. 5

Hæreditate partim adita, & partim ob conditionem, quæ nondum euenerat, non adita deccedens, ius illius ad eundem trāmittit. pag. 336. numero 28

Hæres ab altero impeditus quominus hæreditate adire poterit

fugit, ius suum transmittit ad heredem. pag. 324. numero 9

Hæres an fideicommissarijs res sarcire teneatur bona, à creditoribus vel fisco sublata. pag. 472. nu. 2

Hæres an teneatur legata, aut data causā conditionis implendæ Falcidia imputare. pag. 563. nu. 14

Hæres fideicommissum conditionale pendente conditione alienans, an valeat alienatio. pag. 571. nu. 28

Hæres fideicommissio vniuersali grauius, iura directa retinet. pag. 563. nu. 3

Hæres fideicommissio grauius, si non adiit, nec paruit iustioni, transmissio sit in utilitate fideicommissarij. pag. 337. nu. 29

Hæres filij, qui se à paterna hæreditate abstinerit, absentionem reuocandi ius nullum habet. pag. 241. nu. 9

Hæres filij, & eidem vulgariet substitutus, ex substitutione potius, quàm ex transmissioe succedere censetur. pag. 329. nu. 18

Hæres fructus rei legatæ die mortis non debet, sed à die mortæ duntaxat. pag. 362. numero 27

Hæres iam moribundus, concubina in fraudem substituti vxorem ducens, nihil agit. pag. 167. nu. 11

Hæres in re certa instituitur, pro

legatario, seu fideicommissario est. pag. 269. nu. 20

Hæres iam moribundus in fradem substituti monasteriū ingrediens, nihil agit. pag. 167. nu. 11

Hæres legatis & fideicommissio vniuersali grauius, quid Trebellianicæ debeat imputare. pag. 569. nu. 25

Hæres moriens rem hæreditariam alteri legans, an valeat legatum. pag. 571. nu. 28

Hæres non confectio inuentario, ad solutionem legatorū tenetur, etiam ultra vires patrimonij. pag. 352. nu. 14

Hæres nec adita nec repudiata ascendens hæreditate deccedens, in descendentes quoscunque eam transmittit. pag. 331. nu. 20

Hæres post mortem vxoris testatoris verbis communibus ad successorem vocatus, fideicommissi tantum iure admittitur. pag. 234. numero 24

Hæres prohibitus hæreditate alienare sub pœna priuationis, si partem alienet, an excidat à toto. pag. 425. numero 10

Hæres, qui pendente falsi testamenti questione, hæreditatem adire non potuit, an interim deccedens ius ad hæredes transmittat. pag. 325. numero 11

Hæres qui semel fuit, desinere non potest, quin semper sit hæres.

- hæres. pag. 437. nu. 12
 Hæres si ab intestato hereditatem adierit, deinde eo mortuo reperitur testamentum, poterit eius heres ex iure ad se transmissio ex testamento agere. pag. 337. nu. 30
 Hæres si legitimam recuset exolvere, eo prætextu, quod alium esse prius sit deducendum, quid iuris. pag. 191. nu. 60
 Hæres, si quid ob æs alienum testatoris alienauerit, an id nocebit fideicommissariis. pag. 173. nu. 33
 Hæres, si rem alteri legatam alienauerit, an valeat alienatio. pag. 172. nu. 29
 Hæres, si absque beneficio inuentarij adierit hereditatem, an legitime nomine poterit conueniri. pag. 191. numero 60
 Hæres, vtrum filij dotem ex rebus alienari prohibitis possit constituere. pagina 488. nu. 20
 Hæredis appellatio, an ad fideicommissum trahatur. pagina 221. nu. 3
 Hæredis appellatio, vnde tracta. pag. 221. nu. 2
 Hæredis vocabulum quomodo accipiendum, si testator se uxorem omnium bonorum in vita hæredem dicat instituisse: aliamque deinde pleniorē adijciat institutionem, qua alios nuncupet hæredes. pa. 234. nu. 25
 Hæredi, qui aditam hereditatem beneficio restitutionis in integrum repudiatur, an portio cohæredis accretat vel inuito. pag. 144. numero 13
 Hærede aliquo in re certa instituto, alius qui verbis communibus simpliciter, vel in residuo est vocatus, hæres censetur vniuersalis. pag. 287. nu. 42
 Hærede cessante, intra tempus statutum cæteris bonorum possessio accretis. pag. 139. nu. 46
 Hærede instituto ante mortem testatoris decedente, locus est vulgaris substitutioni. pa. 136. nu. 9
 Hæredes distributiuæ dictione grauati, omnes pro rata tenentur. pag. 401. nu. 18
 Hæredum altero, post aditam hereditatem, in integrum restituito, hæreditas potius ad cohæredem, quam ad fideiusem deuoluitur. pa. 194. nu. 47
 Hæredibus collectiuæ grauitatis, reciproca substitutio nulla inducitur. pa. 291. nu. 5
 Hæretici & schismatici, quoniam filios in potestate non habent, substituere eis non possunt. pa. 200. nu. 9
 Honoratus principaliter, principaliter quoque grauatus præsumitur. pa. 278. nu. 30
 Hypotheca non datur pro supplemento legitimæ. pag. 174. nu. 35

Igno-

- I
 Ignorans absentie causa excusatur, & aduersus lapsum temporis in integrum restituitur. pa. 338. nu. 32
 Ignorans, & delibersans, in iure æquiparantur. pa. 334. nu. 26
 Illegitimos tres sunt species. pa. 19. nu. 6
 Indefinita an æquipollet vniuersali. pa. 293. nu. 9
 Indefinita propositio, quando vniuersali non æquipollet. pag. 476. nu. 17
 Indiuiduis in actibus cum aliquid faciendum superest, nihil factum dicitur. pa. 340. nu. 2
 Inducta ad vnum effectum, contrarium operari non debet. pag. 194. nu. 5
 Inducta contra regulas, ad consequentiam non debent trahi. pag. 363. nu. 30
 Inimicitia inter testatorem & uxorem probatæ, præsumptionem faciunt, vt testator censetur noluisse matrem aduersus pupillariter substitutum admitti. pa. 217. nu. 38
 Institutiendi & substituendi verba quam vim habeant. pag. 154. nu. 10
 Institutio extranei effectum non habet, nisi adita hereditate. pag. 111. nu. 20
 Institutio in re certa, ad vniuersalem non nisi ex legis dispositione trahitur. pag. 260. nu. 9
 Institutio in re certa, simplex censetur. pa. 402. nu. 19
- Institutionis appellatione an substitutio contineatur. pa. 153. nu. 7
 Institutionis & substitutionis non est par ratio. pag. 144. nu. 24
 Institutionis verba strictè accipienda, nec extra propria significatione extendenda. p. 88. n. 1
 Institutionem qui repudiatur, ad substitutionem non admittitur. pag. 304. nu. 12
 Institutione quocunque modo deficiente, locus est substitutioni. pag. 184. nu. 36
 Institutiones captoriae quæ dicantur. pag. 198. nu. 4
 Institutiones captoriae an consuetudine possint approbari. pag. 197. nu. 4
 Institutionum gradus quando plures sunt, sublato medio, postremus primo continenter succedit. pa. 298. nu. 1
 Institutus, & substitutus vtrum simul possint concurrere. pag. 182. nu. 33
 Institutus in parte, si cohæredem habeat institutum sub conditione, propter speciem conditionalem cohæredis totâ hereditatem percipere non potest. pag. 234. nu. 24
 Institutus in re certa ipso iure eius dominus efficitur. pag. 360. nu. 25
 Institutus nominatim testatori charior videtur fuisse, quam qui in sola conditione est positus. pag. 194. nu. 6
 Institutus si hereditatem adie-

CC rit,

- rit, & postea poenitentia ductus, in integrum restitutus sit, an substituitur admittetur. pag. 193. nu. 46
- Institutus sub conditione, quā nondum impleuit, an filius hæres censetur. pag. 248. nu. 30
- Institutus testamēto militari, an substitutus dici possit. pag. 152. nu. 3
- Instrumentum de vera numeratione, potius habendum eo, in quo de dote confessā tantum mentio fit. pag. 28. nu. 22
- Instrumentū, in quo hora adiecta est, præfertur illi, in quo dies tantum recensetur. pa. 28. nu. 11
- Instrumentum, quod in Notarij protocollo ordine prius est, tempore quoque prius esse presumitur. pa. 28. nu. 11
- Instrumentorum de confessio ne confectorum, illud præferendum, cuius confessio exceptione non numeratę pecunię tolli nō potest. pa. 29. nu. 12
- Intellectus varij ad l. si ita quis de hered. instit. pa. 113. nu. 4
- Interdictum restituendę possessionis, quando habeat locum. pag. 110. nu. 19
- Inuentarium non consciens, Falcidiam amittit. pag. 554. nu. 6
- Inuentarium si non confecerit hæres, alienatio ab eo facta retractabitur. pag. 573.
- nu. 34.
- Iudex, filio baptizato substituire non possunt. pag. 200. nu. 9
- Index pro arbitrio suo decernere potest, qua in re filio legitima sit persolueda. pa. 576. nu. 39
- Juramentū vterius quā consensum sit, nihil operatur. pag. 49. nu. 4
- Ius abstinenti in storum hæredum fauorem est introductum. pa. 240. nu. 7
- Ius accrescēdi ex lege ortum. pag. 383. nu. 11
- Ius accrescēdi substitutionis vulgaris instar obtinet. pag. 250. nu. 35
- Ius accrescēdi an infirmus sit iure substitutionis. pag. 193. nu. 45
- Ius accrescēdi an transeat ad fideicommissarium. pag. 533. nu. 37
- Ius accrescēdi in fideicommissis vniuersalibus locum nō habet. pa. 136. nu. 42
- Ius accrescēdi à testatore potest prohiberi. pa. 447. nu. 6
- Ius accrescēdi an ad filium transeat. pag. 132. nu. 34
- Ius accrescēdi iunctum pupillari substitutioni, efficit vt pupilli hæreditas transmittatur. pa. 336. nu. 29
- Ius accrescēdi an competat coniunctis personis, quibus legata beneficio Prætoris conferuntur. pag. 138. nu. 44

Ius

- Ius accrescēdi pupillari substitutioni coniunctum, etiā post acquisitam portionem locum habet. pag. 543. nu. 51
- Ius accrescēdi locum habet inter suos hæredes, & emancipatos, licet diuerso iure veniant ad successione. pag. 540. nu. 48
- Ius accrescēdi an transeat in successorem. pag. 531. nu. 33
- Ius accrescēdi in rebus iam acquisitis deficit, paucis casibus exceptis. pa. 541. nu. 50. & pag. seq. nu. eod.
- Ius accrescēdi locum non habet in causā limitata. pag. 523. nu. 20
- Ius accrescēdi ad portiones hæreditarias refertur. pag. 547. nu. 57
- Ius accrescēdi difficilius extinguitur, quā substitutio. pag. 194. nu. 47
- Ius accrescēdi inter coniunctos quibus in casibus locum non habeat. pag. 135. nu. 41
- Ius accrescēdi etiam locum habet in querela inoff. test. pag. 543. nu. 52
- Ius accrescēdi in coniunctio ne legali an habeat locum. pag. 548. nu. 58
- Ius accrescēdi locum habet in donatione, quam mater ante annum luctus nubens, filijs facit, idque etiam post portionem acquisitam. pag. 543. nu. 51
- Ius accrescēdi voluntate testatoris confirmatum efficacius est eo, quod soli legis adminiculo innititur. pag. 533. nu. 38
- Ius accrescēdi in emptorem an transeat. pa. 532. nu. 35
- Iuri accrescēdi locus non est inter eos, qui diuersa ratione succedūt. pa. 540. nu. 47
- Iuri accrescēdi quando sit locus. 525. nu. 23
- Ius adeunde paternę hereditatis an triginta annorum prescriptione tollatur. pag. 243. nu. 16
- Ius ciuitatis Romanę D. Antoninus impertijt prouincijs omnibus, quæ Romano parebant imperio. pag. 200. nu. 9
- Ius habens ab instituto ad se transmissum, an præferatur substituto. pag. 174. nu. 22
- Ius habens à suo hærede ad se transmissum, an præferatur substituto. pa. 174. nu. 22
- Ius hereditatis an transmittat, qui pœna legalis metu hereditatem adire est prohibitus. pag. 326. nu. 11
- Ius hereditatis adeunde non transmittitur. pag. 322. nu. 4
- Ius hereditatis quibus in casibus ad hæredem transmittatur. pag. 323. nu. 7
- Ius patronatus diuisionem nō recipit. pag. 410. nu. 10
- Ius primogeniti, ex statuto debitum, an testator ei possit auferre. pag. 453. nu. 20
- Ius publicum quandoque taci

CC 2 " tēpo-

- tē potest remitti. pag. 447. nu. 5
- Ius remittendæ iniuriæ paternæ necis suo hæredi competit, quamvis hæreditatē nō adierit. pag. 243. nu. 17
- Ius transmissum eadem habet priuilegia, quæ habebat apud transmittentem. pag. 328. nu. 15
- Iure potius communi quilibet vti velle præsumitur, quam priuilegio speciali. pag. 260. nu. 11
- Iura beneficiaria, Gallicana cōsuetudine, instar patrimonialium iura redacta. pag. 561. nu. 9
- Iura generaliter loquentia, ad eos casus non trahitur, qui speciali fauore adiuantur. pag. 25. nu. 5
- Iura specialia, prius quam impetrentur, nullius sunt considerationis. pag. 321. nu. 3
- L
- Legandi verbū, quod propriè particulare legatū importat, an ita possit extendi vt institutionē denotet. pag. 271. nu. 22
- Legari aut fideicommiti ab eo, cui testator nihil reliquit, non potest. pag. 433. nu. 7
- Legatarius agnito legato, irreuocabiliter ei⁹ fit domin⁹. pag. 361. nu. 26
- Legatarius an hæres dici possit. pag. 316. nu. 20
- Legatario, vel fideicommissa-

- rio an ab hærede concedi possit facultas rei propria autoritate apprehendende. pag. 464. nu. 38
- Legatio libertatis an propter sui hæredis existentiam confirmetur. pag. 242. nu. 14
- Legatum ab exhæredato relictum quare valeat, non autē ab eius substituto. pag. 434. nu. 8
- Legatum annuum an sacerdotibus ea conditione relinquatur qui possit, vt certum missarum numerū quotannis celebrent. pag. 453. nu. 8
- Legatum cum ante aditam hæreditatem non debeat, legatarius interim repudiare non potest. pag. 382. nu. 3
- Legatum cuiusdam relictum ea cōditione, si studuerit, quomodo intelligendum. pag. 46. nu. 45
- Legatū de habitatione ex coniecturis de proprietate intelligitur. pag. 297. nu. 14
- Legatum ex errore nominis, aut finium incertum, quomodo interpretandum. pag. 401. nu. 16
- Legatum hæredi vniuersali relictum, siue quartæ imputatur. pag. 566. nu. 19
- Legatum in dubio, in diem potius, quam sub conditione præsumitur. pag. 379. nu. 3
- Legatum in quo differat à fideicommissio. pag. 347. nu. 6
- Legatum rei alienæ validum est. pag. 414. nu. 15
- Legat-

- Legatum relictum filix sub cōditione, Si nupserit: id quo modo fit interpretandum. pag. 166. nu. 10
- Legatum si aliàs nullum reddetur, fit interpretatio vt testator nihil præter ius suum legasse videatur. pag. 417. nu. 18
- Legatum si alteri purè, alteri sub conditione relictu sit, an impediatur verbalis coniuñctio. pag. 525. nu. 24
- Legatum simpliciter relictu factum in causam dotis necessarium intelligitur. pag. 134. nu. 3
- Legatum sub hac conditione factum, Qui meus erit, dum moriar: si res fit communis, valet tantum respectu partis ipsius testatoris. pag. 408. nu. 7
- Legatum vsusfructus vxori relictu, si in habitu viduali permanferit, quomodo intelligendum. pag. 9. nu. 5
- Legatum vsusfructus vxori relictu his verbis, Ipsa vxore manente in habitu viduali, fructus perceptos faciet: quomodo accipiendum. pag. 10. nu. 5
- Legatum vnum cum certè est speciei, alterum in genere, electa specie, coniuñctio re inducitur. pag. 520. nu. 16
- Legatum vt valeat, & mentem testatoris adesse oportet, & verba aliquo modo menti subseruientia. pag. 396. nu. 5
- Legatum vtrum ab hærede dicto, an potius à fideicommissario relictu censetur. pag. 278. nu. 30
- Legati definitio. pag. 345. nu. 2
- Legati prioris reuocatio claris verbis fieri debet. pag. 516. nu. 9
- Legati ante aditam hæreditatem nullus est effectus. pag. 387. nu. 14
- Legati dominium non transit, si testator ipse eius domin⁹ non fuerit. pag. 366. nu. 32
- Legati repetitio ex lege D. Se ueri orta. pag. 383. nu. 11
- Legati taciti, & expressi par est virtus. pag. 367. nu. 35
- Legato à legatario factio, an dominium ipso iure in secundum legatarium transferat. pag. 351. nu. 12
- Legato cōditionali factio, ante euentum conditionis, rei legatæ dominium in legatarium non transfertur. pag. 367. nu. 34
- Legato fundo, cuius vsusfructus alienus sit, cogitur hæres fundum integrum dare, & vsusfructum redimere. pag. 412. nu. 13
- Legato fundo, quem testator cum hærede habebat communem, an totus debeat, pag. 413. nu. 14
- Legato vsusfructu, an ius seruitutis protinus transferatur in legatarium. pag. 367. nu. 36
- Legato vsusfructu, an dominiū

protinus transeat in legata-
rium. pag. 365. nu. 32
Legata à fideicommissis qua
in re ante Iustinianum diffie-
rebant. pa. 345. nu. 1
Legata ad pias causas vtrum et-
iam hereditate non adita
debeantur. pag. 370. nu. 40
Legata, & fideicommissa ex xij.
tab. vires habere cœperunt.
pag. 552. nu. 1
Legata ex præsumpta testato-
ris mente trāsmituntur ad
heredem. pa. 323. nu. 6
Legata relicta testamento nul-
lo, quod ex clausula codicil-
lari sustinetur, vel in vim do-
nationis causa mortis, pro
legitima imputantur. pag.
581. nu. 46
Legata particularia ab vniuer-
salibus fideicommissis in quo
differant. pag. 350. nu. 9
Legata quando ex statuto de-
bentur, etiam hereditate non
adita, eo in casu ex testamen-
to agi non potest. pag. 359.
nu. 24
Legata vltra patrimonij vires
non valent. pag. 347. nu. 5
Legata re, quæ alteri pignora-
ta sit, tenetur hæres eam lue-
re, & legatario eam liberam
dare. pag. 412. nu. 13
Legata cum fideicommissis ex
quari dicuntur, quo modo
id sit intelligendum. pag.
349. nu. 9
Legata, nisi adita hereditate
non debentur. pa. 379. nu. 4
Legata re communi, quam te-

stator suam esse credebat,
an pars aliena debeatur. pa.
414. nu. 15
Legata hodie ex codicillis de-
bentur, quamvis testamen-
to non confirmatis. pa. 374.
nu. 2
Legata supra vires patrimonij
facta, ita demum nulla sunt,
si creditores cōtradixerint.
pag. 353. nu. 16
Legata testamento patris reli-
cta, solo sui hæredis nomi-
ne non confirmantur: secus
in tab. pupillaribus. pag.
244. nu. 20
Legata cum vires patrimonij
dicuntur excedere, ad tem-
pus mortis testatoris spectā-
dum est. pag. 354. nu. 16
Legata quibus in casibus etiā
vltra vires hereditarias va-
leant. pa. 352. nu. 14
Legata fideicommissis per o-
mnia esse exaquata, an o-
mnino verum sit. pag. 346.
nu. 3
Legata, stricto iure minus va-
lida, in vim fideicommissi-
forum sustinentur. pag. 341.
nu. 4
Legatorum olim quatuor fue-
runt species. pag. 342. nu. 5
Legatorum particularium do-
minium rectā in legatarium
etiam ignorante trāsit. pag.
350. nu. 10
Legatorum species an hodie
sunt sublata. pag. 342. nume-
ro 5
Legatorum seu fideicommissio-
rum

rum vniuersalium dominiū
an à testatore protin* ad le-
gatarium transferatur. pag.
361. nu. 31
Legillatoris verba futuris po-
tissimum hegotijs formam
dare consueverunt. pag. 8.
nu. 1
Legitima an vna in re deduci
possit. pag. 573. nu. 35
Legitima boni viri arbitrio de-
ducenda. pag. 590. nu. 59
Legitima filio debita an accipi
ex bonis alienari prohibitis
possit. pag. 489. nu. 25
Legitima filio in pecunia, aut
etiam in fructibus heredita-
tis potest assignari. pag. 575.
nu. 37
Legitima filijs debetur iure na-
ture, parentibus autem iure
duntaxat positio. pag. 332.
nu. 23
Legitima loco alimentorū est
subrogata. pag. 581. nu. 47
Legitimæ an imputandum sit,
quod implende conditionis
causa ex bonis testatoris hæ-
res filio dedit. pag. 578. nu-
mero 42
Legitimæ imputantur, quæ pa-
ter pro militia filij impedit.
pag. 582. nu. 48
Legitimæ imputatur, quicquid
ex substantia patris recipi-
tur. pag. 577. nu. 49
Legitimæ non imputatur, quod
ex substantia paterna non ca-
pitur. pag. 576. nu. 43
Legitimæ onus res heredita-
rias sequitur. pag. 590. nu.

mero 60
Legitimæ supplementum à quo
petendum. pag. 590. nume-
ro 59.
Legitimitio an in præiudiciū
iuris quesiti possit retrōtra-
hi. pag. 313. nu. 9
Legitimitio existentibus legi-
timis liberis non temere cō-
cedenda. pag. 61. nu. 9
Legitimitio filij naturalis legi-
timorum filiorum legitimū
trientem immiuere non
potest. pag. 61. nu. 8
Legitimitio filij naturalis, qui
postea vxorem duxerit, & li-
beros ex ea suscepit, an
possit reuocari. pagina 315.
nu. 11
Legitimitio qualiscunque ni-
hil aliud est, quàm dispensa-
tio. pag. 60. nu. 8
Legitimitio spuriorum, an sit
odiosa. pag. 59. nu. 7
Legitimitio vt valeat, agnato-
rum citatio est necessaria.
pag. 60. nu. 8
Legitimatus, cum huius clau-
sulæ restrictione, quatenus
eius rei sit capax, quam pa-
ter ei relinquendam existi-
marit: dispensatus potius,
quam legitimatus dicendus.
pag. 62. nu. 10
Legitimatus, in præiudicium
iuris tertio quesiti, pro post-
humo non habetur. pagina
64. nu. 14
Legitimati sequenti matrimo-
nio, an in materia feudali,
pro legitimè natis habeantur.
CC 4 tur.

tur. pag. 311. nu. 7
 Lex correctâ, intelligenda est
 secundum legem corrigentem.
 pag. 117. nu. 26
 Lex, de institutione filiorum loquens,
 locum etiam habet in substitutione.
 pagin. 153. nu. 6
 Lex, de certo loquens gradu,
 non videtur vterius extendenda.
 pag. 331. nu. 21
 Lex, excludens proximum, censetur
 et remotiorem excludere.
 pag. 68. nu. 4
 Lex, in vno casu dispensans, videtur
 alteri rerum aptitudinem presupponere.
 pag. 202. nu. 14
 Lex Papia de caducis, à D. Augusto
 lata. pag. 130. nu. 13
 Lex Papia, à Iustiano penitus est
 sublata. pa. 130. nu. 13
 Legis præcepta, pro parte prævaricatis,
 in totum puniri nõ debet.
 pag. 425. nu. 10
 Legi prohibita, renunciari non potest.
 pag. 461. nu. 32
 Legem quis rei suæ dicere potest,
 quam vult. pa. 49. nu. 4
 Legem, sibi ipsi nemo potest dicere,
 à qua recedere nõ queat.
 pag. 450. nu. 12
 Leges, quæ filio præterito bonorum
 possessionem contra tabulas petendam
 aiunt, quomodo intelligenda.
 pagina 86. nu. 17
 Libellus alternatiuus, quando
 admittatur. pag. 119. nu. 30
 Liberalis, in necessitatibus nemo
 existimatur. pagin. 138.

nu. 14
 Liberos appellatio, etiam nepos
 continetur. pag. 118. nu. 29
 Libertas directo legatæ, quo pacto
 differat ab ea, quæ per fideicommissum
 relinquatur. pag. 348. nu. 7
 Libri filio studiorum causa traditi,
 vtrum in legitimâ potest imputari.
 pa. 584. nu. 51
 Locutio indefinita, ad totum non
 trahitur. pag. 293. nu. 8
 Lucrum, quod filius matre ad secunda
 vota transeunte facit, in rationem
 Trebellianicæ non venit. pagin. 567.
 numero 21

M

MAius cui licet, eidem licet & minus.
 pagina 105. nu. 12. & pag. 106. nu. 13
 Maius qui expresserit, etiam nõ
 videtur expressisse, quod est minus.
 pag. 93. nu. 17
 Maritus impudicitiam vxoris sciens,
 & dissimulans, culpâ remissè
 videtur. pagin. 48. numero 2
 Maritus, res dotales mobiles, an
 possit alienare. pag. 42. nu. 37
 Mandatum, tanquam de instituto
 factum, de substituto quoq;
 intelligitur. pag. 153. numero 5
 Mater accepta dote, si bonis
 paternis cum iuramento renunciauerit,
 an eo in casu de legitima
 petitione excludatur nepotes.
 pag. 588. nu. 55
 Mater

Mater dispositione statuti, ab hæreditate
 exclusâ, non tamen reijcitur à tutela.
 pag. 376. nu. 7
 Mater in damnum filiorum, de dote
 disponere non potest. pag. 586. nu. 54
 Mater propter stuprum, an à filij
 pupilli successione excludatur.
 pag. 217. nu. 38
 Mater, quod filios in potestate non
 habeat, pupillariter eis substituere
 non potest. pag. 200. nu. 9
 Mater stuprum passa, viuente pupillo,
 pupillariter substituto non obstat.
 pagin. 217. nu. 38
 Matris factum, quandoque nõ cetero
 filio. pag. 131. nu. 15
 Matrimonium, an monachatu dirimatur.
 pag. 12. nu. 11
 Matrimonium hodie, neque captiuitate,
 neque exilio dissoluitur. pag. 12. nu. 9
 Matrimonium hodie, sola morte
 soluitur. pag. 10. nu. 7
 Matrimonium iure Ciuili, quot modis
 soluat. pa. 10. nu. 7
 Matrimonium olim, quamuis captiuitate
 dirimeret, postliminij tamè spe dos
 repeti non poterat. pag. 11. nu. 9
 Matrimonium perperâ contractum,
 perinde habet, ac si contractum
 nõ esset. pa. 18. nu. 26
 Matrimonia, libera esse debent.
 pag. 451. nu. 14
 Mensa Georgiana, apud Genenses
 emptâ filio à patre, imputari ei potest
 pro legitima

ma. pag. 583. nu. 49
 Menses à conceptione, ad partum
 quomodo numerandi. pag. 130. nu. 13.
 Militiæ certi reditus erant apud
 Romanos, qui plebi virum per
 tribus diuidebantur. pag. 583. nu. 48. & 49
 Miles, an filius suum etiam hodie,
 sine causa possit exheredare.
 pag. 257. nu. 6
 Miles in dubijs præsumitur,
 communi potius iure, quam speciali
 priuilegio vti voluisse. pag. 259. nu. 3
 Miles in dubijs, iure communi
 vti voluisse præsumitur. pagina
 226. nu. 13
 Miles, in fundo aliquem institutus,
 vel vsque ad tempus, respectu
 cæterorum bonorum, reliquæ
 temporis, intestatus decessisse
 censetur. pag. 259. nu. 9
 Miles priuilegio vsus præsumitur,
 quando actus iure communi
 inualidus esset. pag. 261. nu. 11
 Miles, qui in parte bonorum
 aliquem instituit, in reliqua
 intestatus decessisse creditur.
 pag. 259. nu. 3
 Miles, quibus in casibus specia-
 li potius priuilegio, quam iure
 communi vti voluisse præsumitur.
 pag. 261. nu. 11
 Miles substituere potest filio,
 licet in potestatem anii re-
 casso. pag. 203. nu. 14
 Miles, vtrum hodie filio suo in
 legitima directo possit sub-
 stitui.

fituere. pag. 257. nu. 6
 Milites honorarij, siue equites aurati, an militum priuilegijs vtantur. pag. 227. nu. 14
 Milites, missione impetrata domum reuerſi, iure communi testari debent. pagina 253. nu. 2
 Militum priuilegio, an milites nostri hodie vtantur. pagina 227. nu. 14
 Militum voluntas, quamuis aduerſetur iuris ciuilibus solennitatibus, nihilominus validum est. pag. 347. nu. 5
 Monachus ante autam hereditatem decedens, an noccat monasterio. pag. 178. nu. 30
 Monachus hæres scriptus, si ante aditam hereditatē decedat, an ius suum in monasterium transmittat. pag. 337. nu. 30
 Monachus institutus, si hereditatem adire noluerit, an monasterium præferat substituto. pag. 175. nu. 24. & pag. seq. nu. 26
 Monachus, quamuis in potestatem monasterij tranſeat, suus tamen hæres patri censetur. pag. 246. nu. 24
 Monachus seruo, an filio cōparandus. pag. 175. nu. 24. & pag. 176. nu. 26
 Monachorum Benedictini ordinis voluntas acquirendi, omnis in Cœnobiarcho est translata. pag. 176. nu. 26
 Monasterium quandoquelo co filiorum esse videtur. pa-

gina 65. nu. 15
 Mors ciuilibus, naturali morti æquiparatur. pag. 126. nu. 5
 Mulier, an cogatur maritum exilem, aut vagabundum se qui. pag. 12. nu. 10
 Mulier constante matrimonio decedens, si fundū dotalem alicui legauerit, an eius dominium protinus tranſeat in legatariū. pag. 366. nu. 34
 Mulier dotis dandæ causa fideiubens, citra S. C. Velleiani auxilium obligatur. pag. 41 nu. 35
 Mulier, incestas contrahens nuptias, iuris ignoratione non excusatur. pa. 13. nu. 14
 Mulier post mortē testatoris, simul cum hæredibus habitans, omniaque vt antea, administrans, an videatur mutasse possessionem. pa. 108, nu. 16
 Mulier prægnantē se esse credens, quamuis vêtre vacuo fuisse postea inueniatur, interim tamen impedit, quo minus hæres scriptus ius suū ad hæredes possit transmittere. pag. 325. nu. 10
 Mulier, quamuis menses xj. naturaliter vterum ferre possit, legisfactus tamen id tanquam nimis insolitum reiecerunt. pag. 255. nu. 4
 Mulier, soluto matrimonio, res mobiles dotales potest vindicare. pag. 42. nu. 38
 Mulier statim post viri mortē nubens, & nono mense pariens,

cuius foetus ille esse censetur. pag. 130. nu. 14. & pag. 132. nu. 18
 Mulier vedere & donare cum possit, fideiubere tamē prohibetur. pag. 500. nu. 37
 Muneris appellatio modō generaliter, modō specialiter accipitur. pag. 154. nu. 9
 Mutus ex ægritudine diuturna effectus, fidei cōmittum facere potest, testari tamen non potest. pag. 374. nu. 2
 Mutis omnia conceduntur, que solo cōsensu legitimè perficiuntur. pag. 309. nu. 1

N

Naturalis effectus legitimus, sui hæredis ius habet. pag. 59. nu. 5
 Naturalis effectus legitimus, si in testamento præteratur, an tabulas rumpat, vt posthumus. pag. 59. nu. 6
 Naturales legitimi effecti, nihil differunt à verè legitimis. pag. 58. nu. 5
 Necessitas vbi cessat, testatoris verba propriè sunt accipienda. pag. 147. nu. 29
 Nepos aut hæreditatem, à patre ad se transfusam, potest agnoscere, & tamē paterna sese hæreditate abstinere. pag. 245. nu. 23
 Nepos post filium dūtaxat admittitur, cum dū sunt gradus. pag. 139. nu. 17
 Nepos posthumus, qui tempore testamenti primum teneat locū, filio posthumo æ-

quiparatur. pag. 124. nu. 2
 Nepos posthumus, quādo institui possit. pag. 126. nu. 6
 Nepos posthumus, sub diuibus conditionibus institui potest, idque quo pacto ex interpretatione Scæuolæ sit intelligendū. pag. 134. nu. 1
 Nepos præferat patruo, in portione fratris sui. pag. 551. nu. 64
 Nepos præteritus, quādo pro exheredato habeatur, quibusque modis rumpat testamentum. pag. 116. nu. 25
 Nepos superſtite patre auo, ab intestato non succedit. pag. 121. nu. 6
 Nepos viuēte auo conceptus, successorio edicto vti non potest; iure tamen transmissionis aut hæreditatē potest cōsequi. pag. 332. nu. 22
 Nepotij appellatiōne vulgata, loquendi consuetudine fratrum filij continentur. pag. 145. nu. 26
 Nomina appellatiua, quantum ad legatorum rationem attinet, in quo differant à proprijs. pag. 399. nu. 13
 Nomina apud Romanos, ad totam familiam transmittentur. pag. 68. nu. 5
 Nomina propria, pro vniuersu iusque arbitrio mutari possunt. pag. 395. nu. 3
 Nomina, quem in vltim inuenta. pag. 400. nu. 15
 Non posse dicimur, quod iure nō possumus. pa. 117. nu. 26
 Num

Numerus pluralis, an in vno verificetur. pag. 9.4.nu.21

Obligatio naturalis, consensu producitur. pag. 445. nu.2

Obligatio personalis, hæredem comitatur, nec aboleri potest, nisi certis modis à iure inueniatur. pag. 444. nu.1

Odijs causa, vel qualitatis personæ, à verborum proprietate non nihil recedimus. pagina 100. nu.7

Omissum, quibus in casibus pro expresse habeatur. pag. 163. nu.6

Onus in casu dubio, vtrum hæredi potius iniunctum videbitur, an legatario. pa. 430. numero 9

Optio, conditionem non recipit. pag. 406. nu.6

Ornamenta muliebricia, quæ filia nubenti dantur, legitime imputantur. pag. 582. nu. 47

Pactum, de fundo dotali nõ alienando, an etiam ad eos casus extendendum est, quibus alioqui poterat alienari. pag. 475. nu.6

Pactum de non alienando, quibus in casibus sit seruandum. pag. 494. nu.31

Pactum, vt maritus fructus dotis lucretur, & mulier de suo sese alar, an valeat. pag. 19. nu.27

Pactio an possit caueri, vt ab arbitri sententia liceat appel-

lare. pag. 467. nu. 41. & pag. seq. nu. 42

Par in gradu, pari quoque affectu ad successiõnem vocandus videtur. pag. 593. nu.2

Participium ad tempus futurum relatum, expressam conditionem facit. pag. 3. nu.2

Participium præsentis temporis, apud Iuriscõsultos non nunquam futurum respicit. pag. 8. nu.1

Participium præteriti temporis ex verbi adiectione, ad omnia tempora referri potest. pagina 8. nu.1

Participio passivo præsentis tẽporis Latini cum careant, eius loco præteriti tẽporis participio vti solent. pag. 8. numero 1

Pater an filia, quæ monasterio nomẽ dederit, minus relinquere possit, quàm quæ nupserit. pag. 490. nu.27

Pater an restituito vlsufructu, fructuum tamen commoditatem possit retinere. pag. 439. nu.17

Pater, cui hæreditas per filium est acquisita, iura omnia directa habet, tanquam hæres. pag. 429. nu.3

Pater donando, & traditioni vsque ad finem acquiescendo, videtur vim contractus in tempus mortis conferre. pag. 580. nu. 44

Pater duobus modis actionem de dote potest intendere. pag. 54. nu.12.

Pater

Pater & filia socij sunt in dote. pag. 51. nu.7

Pater & filius extranei, à testatore per coniunctionem copulatiuã, ad successiõnem vocati, simul admittuntur. pag. 149. nu.33

Pater & filius pro eadem persona quando non habentur. pag. 176. nu.28

Pater ex diuersis vxoribus susceptos si instituat, & inuicẽ substituatur, eorum vno repudiante, quid iuris. pag. 135. nu.4

Pater filio ex hæredato substituere pupillariter potest, & tamen legatum seu fideicommissum relinquere ab eo nõ potest. pag. 375. nu.3

Pater filio in certa re instituto simpliciter substituẽs, in vniuersum ei substituissẽ videtur. pag. 283. nu.36

Pater filio instituto, etiam legitime respectu vulgariter potest instituere. pag. 182. nu. 34

Pater filio suo potest corp^o ali quod hæreditarium pro legitima testamento suo assignare. pag. 575. nu.37

Pater filium inuitum emancipare non potest. pag. 580. nu. 44

Pater ius auitæ hæreditatis in nepotis damnnum non transmittit. pag. 329. nu.18

Pater inops dotem de filia bonis dedisse censetur. pag. 35. nu.23

Pater municipalia officia, quæ filio emit, pro legitima ei potest imputare. pag. 583. nu. 49

Pater naturalis an filio ab alio adoptato possit pupillariter substituere. pag. 200. nu.9

Pater pro pupillo quemadmodum testari potest, ita & codicillos facere potest. pag. 277. nu.28

Pater rogatus restituere hæreditatem filio, quartam nõ detrahit: sed in extraneo. pag. 427. nu.1. & pag. 428. nu. 3

Pater si seruum ex peculio filij legauerit, quatenus valeat id legatum. pag. 417. nu.28

Pater stipulans dotem sibi restitui, simpliciter & in omnem casum stipulatus intelligitur, etiam si aliàs maritus ob adulterium eam lucrifaceret. pag. 393. nu.19

Patris pactum in re dotali filia non nocet. pag. 54. nu.13

Patri pro liberis suis impuberibus, quos in potestate habet, quatenus testari permissum. pag. 196. nu.1

Patre mortuo, filijs ex diuersis vxorib^o relictijs, nihil interest qua quis ex matre ortus sit. pag. 551. nu. 64

Patres, vel Homero teste, natura incerti sunt. pag. 255. numero 4

Patronus filio posteriori cõsentens. pag. 129. nu.12

Patroni portio hæredi accre-

scit,

- scit, non contra. pag. 140. numero 48
- Patrius fratris filiam dotans, si cum fratre vniuersorum bonorum focus sit, societatis nomine id fecisse censetur. pag. 36. nu. 25
- Pax ab extraneo hærede impetrata, an ob sit filio, iniuriam sibi factâ iure sanguinis prosequi volenti. pag. 440. numero 19
- Pax quando ex statuto ab occi si hæredibus impetrâda est, à patrène, an à filio, qui hæres scriptus est, erit petenda. pag. 439. nu. 18
- Peculium aduentitium filij patris alienare non potest. pag. 33. nu. 21
- Peculium castrens legitime non est imputandum. pag. 579. nu. 43.
- Pecunia, quam hæres iussus est deducere, Falcidia imputatur. pag. 565. nu. 17
- Personæ alienæ nomine aliquâdo nobis aliquid permittitur, quod ex nostra nobis persona non permetteretur. pag. 237. nu. 2.
- Phreneticus pater exemplariter substituere non potest. pag. 310. nu. 4
- Pia causa pupillo substituta, an mater excludatur. pag. 219. nu. 40
- Pluralis numerus in fideicommissis sepe in singulares casus resoluitur. pag. 594. nu. 3
- Pœna priuationis hæredi à testatore cõminata, ad vterio res hæredes non producit. pag. 504. nu. 43
- Pontifex quandoque matrimonio niuñ dirimit, etiam concubitu confirmatum. pag. 11. nu. 8
- Portio accrescens eodem iure esse censetur cum alia. pag. 547. nu. 57.
- Portio deficiens an cum onere suo accrescat. pag. 545. numero 55
- Portio deficiens an etiam inui to accrescat. pag. 544. nu. 53
- Portio deficiens in legatis & fideicommissis non nisi volente accrescit. pag. 545. nu. 54
- Portionis appellatio etiam ad eam partem extenditur, quam cohæres per fideicommissum acquisiuit. pag. 595. nu. 8
- Posthumus quædam per seruos, quæ per nos ipsos non possumus. pag. 127. nu. 8
- Posthumus adhuc in vtero extens, an pro nõ nato habeatur. pag. 125. nu. 3
- Posthumus præteritus rumpit testamentum; hæres que scriptus hæreditatem adire non potest. pag. 318. nu. 1
- Posthumus, quamuis eo tempore, quo in vtero geritur, in potestate nõ sit, suus tamen hæres censetur. pag. 246. nu. 23
- Posthumus quis propriè dicatur. pag. 56. nu. 1
- Posthumi appellatione quandoque

- doque intelligitur, qui post conditum testamentum est adoptatus. pag. 57. nu. 3
- Posthumus, quâuis alieno, hoc est, ex emancipato nato, iure prætorio bonorum possessio datur. pag. 125. nu. 4
- Posthumus simpliciter exheredato, an de eo id intelligatur, qui post conditum testamentum est adoptatus. pag. 58. nu. 4
- Posthumi quandoque appellatur, qui post conditum testamentum nati sunt. pag. 56. nu. 1
- Posthumorum appellatio aliquâdo intelligitur, qui post conditum testamentum ex nothis facti sunt legitimi. pag. 58. nu. 5
- Posthumorum varix sunt species. pag. 56. nu. 1
- Posthumis ex lege xij. tab. nihil poterat testamento relinqui. pag. 124. nu. 1
- Potentia, & voluntas, ambæ sunt ad consummationem actus necessaria. pag. 93. nu. 14. & pag. 166. nu. 8
- Preceptum nudum nullius est momenti. pag. 481. nu. 10
- Præsumptio alia aliam tollit. pag. 215. nu. 35
- Præsumptio imbecillior cedit fortiori. pag. 132. nu. 16
- Præsumptio in ambiguis tantum inducitur. pag. 171. nu. 19
- Præsumptio in calu dibus inducitur, quemadmodum fictio in certo. pag. 131. nu. 15
- Præsumptio innitens, eam tenetur allegare. pag. 140. numero 18
- Præsumptum propriè quid dicitur. pag. 162. nu. 5
- Præteritus matris quare pro exheredatione habeatur. pag. 113. nu. 22
- Præteritus filij cum legitime causâ adiectione, an rumpat testamentum. pag. 76. numero 5
- Præteritus filij in testamento materno, an tabulas rumpat. pag. 79. nu. 12.
- Præteritus filij, quamuis ei damnosa non sit, rumpit tamè testamentum. pag. 80. numero 13
- Præteritus tum demum testamentum vitiat, cum ad filij iniuriam pertinet. pag. 128. nu. 11
- Principularis debiti causa dotis fauori præferitur. pag. 25. numero 5
- Princeps ius hæredis iam que situm tollere nõ potest. pag. 64. nu. 14.
- Prior tempore, potior est iure. pag. 26. nu. 10
- Præiugens quod à vitrico suo edicti nomine auocat, an legitime suæ debeat imputare. pag. 589. nu. 58
- Præiugium prælationis vtrû ad mulieris hæredes transmittatur. pag. 39. nu. 32
- Præiugio fori renuncians, etiâ iuri communi renunciare cõsetur. pag. 261. nu. 11
- Præiugium

Priuilegia tanquam à communi iuris orbita recedentia, interpretatione debent restringi. pag. 260. nu. 11
 Priuilegia ubi paria sunt, quomodo procedendum. pag. 27. nu. 11
 Prodigalitas species est dementia. pag. 310. nu. 3
 Prodigus vitio animi delinquere præsumitur. pag. 310. nu. 3
 Prodigus, cui bonis est interdictum, an exemplariter possit substitui. pag. 310. numero 2
 Prohibitio alienationis non limitata, generalis censetur. pag. 292. nu. 6
 Prohibitio hæredi facta vltra quartum gradum non extenditur. pag. 504. nu. 42. & pa. 506. nu. 45
 Prohibitio sine causa, licet actioni non sufficiat, sufficit tamen exceptioni. pag. 482. nu. 10
 Prohibitio tacita min⁹ efficax est, quam expressa. pag. 484. nu. 13.
 Prohibitus accipere, non censetur prohibitus retinere. pag. 63. nu. 11
 Prohibitus alijs alienare, si per sonæ licitæ vendat, & ab ea rursus redimat, an poterit postea liberè cuiunque vendere. pag. 487. nu. 19
 Proprietas verborum restringenda, quoties de mente testatoris euidens est cõiectu-

ra. pag. 135. nu. 3
 Protestatio facta à duobus fratribus, mentè patris sui fuisse, ne bona sua ppetuò alienarentur, ideo que fideicommissum induxisset in casum alienationis: an nocebit id ijs, qui deinde emerunt. pag. 458. nu. 26

Protestatione propria nequit se quæ à sua obligatione eximere. pag. 34. nume. 21

Prouisio in causa testati ad causam quoque intestati trahitur. pag. 332. nu. 22

Prouisio in vnum tempus facta, in aliud tempus non trahitur. pag. 168. nu. 12

Proximitas in pupillari substitutione respectu ipsius testatoris, non respectu pupilli est attendenda. pag. 218. numero 39

Proximioribus filio substitutis, si filius hæreditatem repudiauerit, an proximitas illa ex tempore mortis, an ex tempore repudiationis sit spectanda. pag. 169. numero 14

Publiciana pro legatis, & fidei commissis instar vendicationis conceditur. pag. 363. numero 30

Pupillaris substitutio, vide infra in dictione Substitutio.
 Pupillarum tabularum robur omne pendet ab institutione. pag. 204. nu. 17

Pupillus an ex hæredari possit. pag. 206. nu. 21

Pupil-

Pupillus ex aditione hæreditatis obligatur. pag. 238. numero 4

Pupillus si monachus efficiatur, an rumpatur pupillaris substitutio. pag. 211. nu. 30

Pupillus si viuo testatore decesserit, an etiam tunc substitutus admitteatur. pa. 187. nu. 39

Pupillo propter dignitatem è patria potestate egresso nù à patre pupillariter possit substitui. pag. 202. nu. 13

Pupillo se ab hæreditate abstinente, si cõsue admittitur, an substitutus. pa. 193. nu. 47

Qualitas adiecta verbo, secundù verbi debet adesse: idque quopactò sit intelligendum. pag. 310. nu. 7. & pag. 313. nu. 5

Qualitas non alterat, neq; improprium reddit subiectù, pag. 99. nu. 4

Qualitas pluribus verbis adiecta, ad quod potissimum referri debeat. pa. 314. nu. 10

Qualitas post duo verba adiecta, ad posterius tantù quando referatur. pag. 275. nu. 25

Qualitas pro causa finali si fuerit adiecta, ipsa cessante, cessat & effectus. pa. 314. nu. 10

Qualitas quoties pro causa impulsua est, nihil opus est eà durare. pa. 314. nu. 10

Qualitas verbo adiecta, secundum verbi ipsius tempus regitur. pag. 280. nu. 32

Quarta quæ olim legitimè nomine debebatur, hodie in trientem est commutata. pa. 576. nu. 40

Querela inoff. non nisi adita hæreditate nascitur. pag. 116. nu. 24

Querela inofficiosi test. etiã non præparata, in suum hæredem transmittitur. pag. 114. nu. 23

Querela inofficiosi testam. nõ preparata, in extraneum hæredem nunquam transmittitur. pa. 114. nu. 23

Querela inofficiosi testamenti quare concessa. pag. 115. nu. 24

R

Ratione existentis paritatem erit & iuris dispositio. pa. 214. nu. 34

Re coniunctus coniuncto verbis bis præferendus, an contra. pag. 511. nu. 2. & pag. 514. nu. 5

Relatiuum adiectũ verbo præsentis demonstrationem inducit: futuro autem addit, conditionem. pa. 419. nu. 1

Relatiuum antecedenti suo adijcit conditionem. pa. 420. nu. 2

Relatiuum priorum nominum vicem supplet. pag. 305. nu. 13

Relatiuum vim proprii nominis exprimit. pa. 193. nu. 44

Relaxatio, siue dispensatio aduerbium legem diuinam, est nulla. pa. 11. nu. 9

DD Re-

- Remedium generale cui com-
petit, ad speciale confugere
non debet. pa. 325. nu. 11
- Remedia contraria eadem ex
lege oriri non debent. pag.
109. nu. 18
- Repetendi verbum, tanquam
species sub petendi verbo
continetur. pag. 19. nu. 28
- Repetētis causa favorabilior,
quam petentis. pa. 20. nu. 28
- Residui appellatio ad totum
refertur. pag. 287. nu. 43
- Res prohibita alienari, an pos-
sit viciari. pa. 508. nu. 47
- Restituito in integrum ad hæ-
redem regulariter nõ tran-
sit. pa. 175. nu. 23
- Restituito in integrum insitu-
to hæredi etiam legis bene-
ficio competens, non prohi-
bet substitutio ad repudia-
tam ab illo hereditate ad-
mitti. pag. 173. nu. 20
- S**acris mercede operari, ne-
mini permissum. pag.
473. nu. 18
- Scholasticus indoctus, nec stu-
dijs aut clientibus operam
dans, priuilegijs ceterorū
non fruitur. pa. 46. nu. 45
- Scholasticus vagus & incers, stu-
diosorum albo expungendus.
pa. 45. nu. 45
- Scienti non fit dolus. pag.
470. nu. 44
- Senatusconsulti Pegasiani vi-
res, Trebelliano sunt attri-
butæ. pag. 553. nu. 3
- Sententia aduersus heredem
- lata, non præiudicat fidei-
commissario non citato. pag.
486. nu. 18
- Sententia arbitri quare in iu-
dicatum non transeat. pag.
457. nu. 41
- Separatio tori quibus ex cau-
sis concedatur. pag. 11. nu. 9
- Sequentia à præcedētibz mag-
is determinantur, quam ex
contrario præcedentia à se-
quentibus. pa. 507. nu. 46
- Seruilij Scæuole in Galli Aqui-
lij formulam restrictiones.
pag. 125. nu. 4
- Seruitus per fideicommissum
relictæ, vel damnationis le-
gatum, ipso iure non tran-
sferitur. pa. 349. nu. 8
- Seruitus legata, confestim fit
legatarij. pag. 343. nu. 7
- Seruitus naturalis possessionis
est capax. pa. 108. nu. 14
- Seruis si prohibeatur aliena-
ri, an valeat præceptum. pa.
480. nu. 9
- Seruo legato ante aditam hæ-
reditatem occiso, actio legis
Aquilie non legatarij, sed
hæredis est. pa. 361. nu. 27
- Seruum alicui debens causa fi-
deicommissi, vel legati dā-
nationis, si eum inter ma-
nūmittat, valet quidem li-
bertatis datio, sed in aestima-
tionem creditori tenetur.
pag. 342. nu. 6
- Signum vniuersale verbi com-
munis naturam non mutat.
pag. 594. nu. 7
- Si, particulam sæpe per quate-
nus

- nus in iure interpretatur. 2
pag. 421. nu. 3. & pag. 424.
nu. 6
- Societate ea conditione contra-
cta, vt si qua hereditas al-
terutri socio obuenerit, cō-
munis esset: etiam illa venit
communicanda, quam quis
ex proximo testamento est
consecutus. pag. 393. nu. 20
- Socius communem domum
inhabitans, an socio absenti
quicquam pensionis nomi-
ne soluere teneatur. pag.
411. nu. 11
- Socius fundum communem
inuito domino colens, fru-
ctus restituere tenetur. pag.
411. nu. 11
- Solennitatis defectum obliga-
tionem naturalem an impe-
dit. pa. 455. nu. 23
- Solutum pro filio condemnato,
an imputetur in legiti-
mam. pa. 583. nu. 50
- Spiritus vt legitimus fiat, & pa-
tri succedat, sufficit patris
consensum probari. pag.
216. nu. 36
- Statutum ætatem pupillarem
in xxv. annum porrigens, an
ualeat. pag. 199. nu. 7
- Statutum cauens vt filie existi-
tibus masculis omnia à pa-
tre disposita obseruare te-
neatur, an regulas iuris pro-
hibitivas tollat. pag. 156. nu.
20
- Statutum certam exactionem
hereditatibus imponēs, an
ad eas quoque extendatur,
- quæ filijs in potestate existi-
tibus deferuntur. pa. 98. nu.
3. & 6.
- Statutum cum pacem ab hære-
dibus occisipetrari iubet,
an id de suis hereditibus in-
telligendum est, qui tamen
hereditatem non agnouerunt,
an de hereditibus extra-
neis, qui hereditatem adie-
runt. pa. 244. nu. 17
- Statuto disponente, defuncti
possessionem in heredem
continuari, an propter eius-
modi possessionem per sta-
tutum translata, hæredi cō-
petat interdictum restituē-
da possessionis. pa. 109. nu.
18
- Statutum fœminas existentibus
masculis ab hereditate
excludens, impedit quo mi-
nus fœmina etiam legitime
ius ad suos heredes possit
transmittere. pag. 325. nu. 10
- Statuti forma iudicens quan-
doque recipit conditionē.
pag. 71. nu. 8
- Statuti generale, aut lex pro-
hibitoria, an ad causam do-
tis trahatur. pag. 255. nu. 6
- Statutum subens omnia à te-
statore disposita, ab hærede
obseruari, an contra ius cō-
mune operetur. pag. 156.
nu. 20
- Statutum loquens de petente,
vtrum locum habeat in re-
petente. pa. 19. nu. 28
- Statutum prohibens prædia al-
ienari alijs quam subiectis,

an valeat. pa. 491. nu. 27
 Statutum quo extantibus masculis feminae non succedunt, si utriusque ius in feminis tollit. pag. 146. nu. 26
 Statutum, quod vir dotē lucratur, locū habet nō modō in dote traditā, verum etiā pro missa. pa. 16. nu. 23
 Statutum si extantibus masculis feminas excludat, sufficit masculos vel momento tēporis extitisse, vt femina excludatur. pa. 314. nu. 10
 Statutū suū in municipio pro lege communi habetur. pa. 144. nu. 23
 Statutum, vt extantibus masculis feminae non succedant, an ad ea bona extendatur, quae sita sunt extra territorium. pa. 540. nu. 49
 Statuti an eadem sit ratio, quae testamentaria vt parentum successione nemo possit priuari, nisi nominatim exclusus. pag. 67. nu. 4
 Statuti verba generalia sufficiunt, vt filius à legitime iure excludatur. pag. 68. nu. 4
 Statuti verbis simpliciter aliquid disponens, an forma inducatur. pa. 70. nu. 6
 Statuto pupillare tate in xxv. anno porrigente, an in illud vsque tēpus pater pro filio possit testari. pag. 199. nu. 7
 Statuto testamenti infinuatiōnem requirenti, an testator possit renunciare. pag. 461. nu. 32

Statutorum autoritates formalegali non astringuntur. pa. 67. nu. 4
 Stichus haeres institutus sub cōditione, si testatoris fuerit, tēpore mortis illius: si postea pro dimidia parte fuerit alienatus, an adire poterit hereditatem. pag. 421. nu. 4
 Stipulatio cōditionalis an pro parte tantū fieri possit. pa. 421. nu. 5
 Stipulatio, & hypothecha tacita in dote praesumitur. pag. 38. nu. 31
 Stipulatio per auum, matrem, aut fratrem facta, de dote sibi reddenda, an valeat. pag. 38. nu. 30
 Stipulatio pœnalis collata in contrarium casum stipulationis diuiduae praecedentis, diuidi non potest. pag. 424. nu. 7
 Stipulatio vt valeat, necessaria est forma verborum, & congrua responsio. pa. 399. nu. 14
 Studij fauor an dotis fauori aequiparetur. pa. 24. nu. 3
 Studiorū causa in reb⁹ dubijs semper potior est habenda. pag. 45. nu. 44
 Subrogatus eadem retinet privilegia, quae habebat is, in cuius locum est subrogatus. pag. 334. nu. 25
 Substituendi verbum generale est, adeo vt ad fideicommissum quoque referatur.

pag. 153. nu. 8
 Substituere, an commune sit verbum, an potius directū. pag. 222. nu. 6
 Substituere directo post aditam hereditatē quibus permillum. pa. 253. nu. 2
 Substitui exemplariter quatenus stulto possit. pag. 310. nu. 4
 Substitutio ad casum trahi nō debet, qui adhuc scriptus nō est. pag. 299. nu. 3
 Substitutio an proprie dicatur institutio. pa. 152. nu. 5
 Substitutio compendiosa facta per verba communia, intra pubertatis annos directae vim habet: deinde in fideicommissariae naturam migrat. pa. 276. nu. 26
 Substitutio compendiosa, verbis precarijs concepta, semper est fideicommissaria. pag. 272. nu. 23
 Substitutio compendiosa an sub se continet vulgarem. pag. 280. nu. 33
 Substitutio compendiosa filio impuberi, quando cumque sine liberis decesserit, facta, an omni tempore fideicommissaria sit: an verō intra pupillare aetatem directō ope retur. pa. 268. nu. 19
 Substitutio compendiosa in re certa directis verbis facta, an in tempore pupillare substitutio directae censetur. pag. 268. nu. 19
 Substitutio compendiosa, pro-

pter vulgarem, quam complectitur, pro conditionali institutione est. pag. 153. nu. me. 6

Substitutio compendiosa quae proprie dicatur. pag. 267. nu. 18

Substitutio compendiosa quae sit, & vnde dicatur. pag. 156. nume. 18. & pag. 266. numero 17

Substitutio cōpendiosa si mixtim directis cōmuni busq; verbis, aut directis & precarijs concipiatur, quid iuris. pag. 284. nu. 39

Substitutio compendiosa verbis directis à pagano concepta, an post pupillarem aetatem quicquam valeat. pag. 268. nu. 19

Substitutio compendiosa vulgarem continet. pag. 231. nu. 21

Substitutio directā post aditam hereditatem militibus specialis privilegio cōcessa. pa. 252. nu. 1

Substitutio directā potius interpretanda est, quam fideicommissaria, nisi contrariū appareat. pa. 254. nu. 3

Substitutio directā quatenus porrigatur. pa. 154. nu. 11

Substitutio directā substitutio vilior est, fideicommissaria verō vilior heredi. pag. 256. nu. 5

Substitutio diuersis verbis facta, & diuersis providens substitutis, quid operetur.

pag. 286. nu. 41
 Substitutio duobus modis fieri potest. pag. 159. nu. 1
 Substitutio exemplaris; non solum furiōso, sed etiā nullo fieri potest. pag. 309. nu. 1
 Substitutio exemplaris quare & à quo introducta. pag. 155. nu. 17. & pag. 161. nu. 3
 Substitutio exemplaris ut nullo fieri possit, rescriptum principis est necessarium. pag. 309. nu. 1
 Substitutio expressa filii quod ab accrescendi iure excludit. pa. 190. nu. 40
 Substitutio facta his verbis, Substituto Titium herede, quem habeat effectum. pag. 286. nu. 40. & 41
 Substitutio facta nepoti præterito, quem filio emancipato auius in potestate retinuit, an valeat. pag. 206. nu. 22
 Substitutio fideicommissaria, facta pluribus, post eorum mortem nullam inter ipsos reciprocam continet. pag. 291. nu. 4
 Substitutio fideicommissaria secundum naturam institutionis regitur. pa. 150. nu. 33
 Substitutio huiusmodi, filio meo impuberi, si decesserit, substituo Titium; an pupillarium solum, an verò etiā cōpendiola censetur. pa. 279. nu. 31
 Substitutio huiusmodi, Si filio sine liberis decesserit, volo

bona mea vendantur, & pretium per fiduciarios meos distribuatur: vtrum directa sit, an fideicommissaria. pa. 274. nu. 24
 Substitutio huiusmodi verbis concepta, Si filii omnes sine liberis decesserint, volo totā hereditatem ad seipsum pertinere; an reciproca censetur. pag. 294. nu. 10
 Substitutio in dubijs, directa potius interpretanda, quam obliqua. pa. 231. nu. 20
 Substitutio in quota parte facta, regulariter censetur fideicommissaria. pag. 287. nu. 42
 Substitutio in re certa, semper fideicommissaria censetur. pag. 282. nu. 36
 Substitutio iuri accrescendi præfertur. pag. 299. nu. 3
 Substitutio iure accrescendi, potior est. pag. 190. nu. 40
 Substitutio nullo facta, quatenus valeat. pag. 310. nu. 7
 Substitutio non inducitur, nisi quatenus & verba, & mens testatoris inserunt. pag. 289. nu. 2
 Substitutio, in cōtrarium institutionis casum cōfertur, & ab ea accipit interpretationem. pag. 192. nu. 43
 Substitutio pluribus facta, an vnus heredis aditione extinguatur. pag. 190. nu. 40
 Substitutio precaria, post mortem omnium, in vniuersa herede-

hereditate, ab vltimo decedente facta ijs, qui ab intestato inuicem omnino succedunt, erant: reciproca tamen non censetur. pag. 295. nu. 13
 Substitutio proprio nomine facta, præfertur ei, quæ facta est per nomē appellatiuum. pag. 306. nu. 25
 Substitutio pupillaris, an arrogatione tollatur. pag. 201. nu. 12
 Substitutio pupillaris, an ecclesie fauore, ultra pubertatis annos possit extendi. pag. 232. nu. 21
 Substitutio pupillaris, an fieri possit filie præterite, quæ statuti dispositione extantibus masculis, à successione excluditur. pag. 207. nu. 23
 Substitutio pupillaris, an filio adoptiuo fieri possit. pag. 198. nu. 6
 Substitutio pupillaris, an filio naturali fieri possit. pag. 198. nu. 5
 Substitutio pupillaris, an rata esse possit, paternam hereditatem non adita. pag. 237. nu. 3
 Substitutio pupillaris, an sola suutatis existentia confirmetur. pag. 209. nu. 28
 Substitutio pupillaris, an suutatis existentia confirmetur in matris præiudicium. pag. 244. nu. 18
 Substitutio pupillaris, an valeat, cum paternum testamentum minus est solenne. pa. 207. nu. 25
 Substitutio pupillaris, continet in se vulgarem, siue simpliciter facta sit, siue cū pupillaris ætatis expressione. pag. 380. nu. 6
 Substitutio pupillaris directa, post mortem plurium facta, necessario ab vltimo facta intelligitur. pag. 295. nu. 12
 Substitutio pupillaris emancipatione extinguatur. pag. 201. nu. 10
 Substitutio pupillaris euanesceat, quoties ex patris testamento non est adita hereditas. pag. 210. nu. 29
 Substitutio pupillaris expressa etiam matrem excludit. pag. 213. nu. 33
 Substitutio pupillaris expressa, si pubertate sit finita, an vulgaris tacita & ipsa vitietur. pag. 194. nu. 48
 Substitutio pupillaris expressa si sit inutilis, an vulgaris tacita & ipsa vitietur. pa. 194. nu. 48
 Substitutio pupillaris expressa, tacitam continet vulgarem. pag. 212. nu. 31
 Substitutio pupillaris expressa ventri facta, tacitam vulgarem indistincte continet. pag. 94. nu. 21
 Substitutio pupillaris facta filio exheredato, an valeat. pag. 205. nu. 20
 Substitutio pupillaris inuvalida est, quoties filio pupillo substitutus est extraneus. pag. 204. nu. 19
 DD 4 Substi-

- Substitutio pupillaris inu-
alida est, si paternum testamen-
tum infirmetur. pag. 208.
nu. 26
- Substitutio pupillaris lapsa pu-
pillari ætate finitur. pag.
199. nu. 8
- Substitutio pupillaris, licet per
arrogationem extinguatur,
si tamen arrogator præmo-
riatur, videtur resciscitari. pa-
gina 202. nu. 12
- Substitutio pupillaris, non adi-
ta patris hæreditate infirma-
tur. pag. 250. nu. 35
- Substitutio pupillaris non ex-
tenditur ad vulgarem, quæ
illi inest, neque prohibet, vt
vulgaris effectum suum ha-
beat ultra annos pubertatis.
pag. 169. nu. 13
- Substitutio pupillaris, non nisi
suo hæredi fieri potest. pag.
209. nu. 28
- Substitutio pupillaris, pruden-
tium consuetudine introdu-
cta. pag. 162. nu. 3
- Substitutio pupillaris, quando
fuitatis existentia confirme-
tur. pag. 242. nu. 11
- Substitutio pupillaris, quare
recepta. pag. 155. nu. 16
- Substitutio pupillaris, Roma-
norum moribus est introdu-
cta. pag. 197. nu. 2
- Substitutio pupillaris ultra pu-
bertatis annos an porriga-
tur. pag. 223. nu. 9
- Substitutio pupillaris vt vale-
at, quæ requirantur. pag.
198. nu. 5. vt que ad 29
- Substitutio pupillaris vt vale-
at, requiritur vt is cui substi-
tuitur, tempore mortis testa-
toris in eius sit potestate. pa-
gina 201. nu. 11
- Substitutio pupillaris vt vale-
at, oportet filium institutum
esse, vel exheredatum. pag.
203. nu. 16
- Substitutio pupillaris vt vale-
at, sibi primum pater testa-
mentum facere tenetur, quam
filio. pag. 207. nu. 24
- Substitutio pupillo facta, qui
nonisimus morietur, non
inducit reciprocam inter
ipsos hæredes substitutio-
nem. pag. 289. nu. 1
- Substitutio, quibus de causis
ex persona pupilli soluitur.
pag. 210. nu. 29
- Substitutio quid. pag. 151. nu. 1
- Substitutio reciproca, tempori-
s inæqualitate non impe-
ditur. pag. 230. nu. 19
- Substitutio simpliciter vel in-
definitè facta, æquiparatur
ei, quæ facta est coniunctim.
pag. 192. nu. 44
- Substitutio vbi multiplex est,
electio penes substitutum
esse cõsetur. pag. 285. nu. 40
- Substitutio verbis ciuilibus fa-
cta, ad totum trahitur. pag.
286. nu. 41
- Substitutio verbis communi-
bus facta, directane, an fidei
commissaria sit habenda. pa-
gina 229. nu. 18
- Substitutio verbis ciuilibus fa-
cta ultra annos pubertatis,
nullius

- nullius est effectus. pag. 222.
nu. 7
- Substitutio vltimo morietisim-
pliciter facta, reciproca nõ
cõsetur. pag. 293. nu. 7. & 8
- Substitutio vni seruo plurib⁹
dominis communi facta, se-
paratim facta dicitur. pag.
425. nu. 8
- Substitutio vulgaris, absque vl-
lius conditionis expressio-
ne fieri potest. pag. 88. nu. 2
- Substitutio vulgaris, an suta-
tis tollat priuilegia. pag.
173. nu. 21
- Substitutio vulgaris, duo ha-
bet capita. pag. 169. nu. 15
- Substitutio vulgaris, etiã trahi-
tur ad pupillarem. pag. 91.
numero 8
- Substitutio vulgaris, & pupilla-
ris altera alteram continet.
pag. 94. nu. 18
- Substitutio vulgaris, in pupil-
lari vt contineatur, non sol-
lum mens testatoris, sed &
potestas requiritur. pag. 212.
nu. 32
- Substituens voluntas in re-
bus dubijs, quibus ex conie-
cturis sumatur. pag. 305.
nu. 14
- Substitutio vulgaris nulla esse
potest, vbi institutio nõ præ-
cesserit, si non expressè, sal-
tem tacitè concepta. pag.
170. nu. 17
- Substitutio vulgaris, p aditio-
nem hæreditatis extingui-
tur. pag. 190. nu. 40
- Substitutio vulgaris, pluribus
heredibus cõiunctim facta,
aliquo ex ijs se abstinente,
potior est conditio cohære-
dis: scilicet in substitutione se-
paratim facta. pag. 424. nu. 8
- Substitutio vulgaris, quæ dica-
tur. pag. 161. nu. 2
- Substitutio vulgaris respectu
instituti, verbis negatiuis fa-
cienda. pag. 171. nu. 18
- Substitutio vulgaris, si hæres
esse non poterit, etiam eum
sub se casum comprahedit,
si hæres esse noluerit. pag.
93. nu. 14
- Substitutio vulgaris, si non in
hæreditate, sed in legato,
vel fideicommissõ fuerit fa-
cta, sub lato primo, vltimus
medio succedet. pag. 299.
numero 5
- Substitutio vulgaris tacita, pa-
ris potentia est cõ expressa.
pag. 183. nu. 39
- Substitutio vulgaris tacita, à
lege principaliter inducit,
idè; ex voluntatis coniectu-
ra. pag. 185. nu. 37
- Substitutio vulgaris, triplex
est. pag. 161. nu. 4
- Substitutio vulgaris vnde di-
cta. pag. 155. nu. 15. & pa. 161.
numero 3
- Substitutionis compendiose
effectus. pag. 268. nu. 19
- Substitutionis directæ effectus
duo. pag. 258. nu. 7
- Substitutionis directæ, & præ-
cariz differentia. pag. 257
numero 5
- Substitutionis fideicommissa
DD 5 ria

riæ origo. pag. 156. nu. 19. & pag. 161. nu. 3
 Substitutionis fideicommissaria, vniformis debet esse determinatio. pa. 295. nu. 12
 Substitutionis nomen, multò vetustius est, quàm fideicommissorum. pag. 155. nu. 13
 Substitutionis pupillaris ius in emptorem non transit. pag. 533. nu. 35
 Substitutionis ius, iure accrescendi potentius est. pag. 306. nu. 17
 Substitutionis pupillaris qui sint effectus. pag. 271. nu. 31
 Substitutionis pupillaris spes à secundo in tertium heredem transmittitur. pag. 336. nu. 27
 Substitutioni pupillari, exheredato factæ, nulla vulgaris inest. pag. 185. nu. 38
 Substitutionis tacita, & expressa, par est virtus. pag. 185. nu. 37.
 Substitutionis verba, quantum generalia, non comprehendunt casum, quo quis in fraudem edicti hæres esse nolle. pag. 92. nu. 11
 Substitutionis vox, admodum generalis est, & pluribus rebus conueniens. pag. 152. nu. 4
 Substitutionis vulgaris, duo effectus. pag. 134. nu. 35
 Substitutionis vulgaris spes, licet in alium heredem non transeat, in substitutum tamen transmittitur. pag. 298.

numero 2
 Substitutionem, & Restitutio nem Iuriconsulti vt distinguunt, coniunctionem distinctiuam solent interponere. pag. 155. nu. 13
 Substitutione ultra pubertatis annos posse extendi, quomodo id accipiendum. pag. 226. nu. 12
 Substitutione facta duobus in puberibus sub conditione, si ambo decefferint: altero præmortuo, an eius hereditas alteri accrescat. pag. 336. nu. 28
 Substitutione in breuiloqua cõiuncti, præferuntur disiunctis. pag. 36. nu. 16
 Substitutione pupillari nõ patris, sed filio succeditur. pag. 159. nu. 2
 Substitutione pupillari pater vti non potest, qui filios nõ habet in potestate. pa. 200. numero 9
 Substitutione pupillari, succeditur pupillo in omnibus bonis, etiam ijs, quæ à patre non prouenerint. pag. 112. nu. 31
 Substitutione pupillari tacita, an mater excludatur. pag. 213. nu. 33
 Substitutione pupillari tacita, an pater emancipatus excludatur, cum aius nepoti in potestate retento extraneu substituit. pag. 213. nu. 33
 Substitutione vulgari coherere di suo substitutus, si morte

vel

vel repudiatione fuerit exclusus, locum suo substituto facit, non solum in sua portione, sed etiam in ea, quæ coheredi fuerat delata. pag. 298. nu. 1.
 Substitutiones directæ ab ultimo facte intelliguntur. pa. 295. nu. 12
 Substitutiones in legatis, & in donationibus causa mortis fieri non possunt. pag. 152. numero 3
 Substitutiones directæ quæ, & vnde dicuntur. pa. 156. nu. 18
 Substitutiones directæ, solis coniecturis non inducuntur. pag. 290. nu. 3
 Substitutionu tres sunt casus. pag. 268. nu. 18
 Substitutus coheredi si pro parte sua adierit, & deinde portio coheredis deficiat, an vtraque portio ultimo deferatur. pag. 299. nu. 4
 Substitutus directo fructus percipit, qui in ipso instituti hereditate tẽpore, quo moritur, relicti inueniuntur. Se eius in fideicommissario. pag. 259. nu. 7
 Substitutus duobus impuberibus, si ante xiiij. vitæ annum decederent, altero eorum se statim abstinente, an substitutus admittatur. pa. 193. nu. 44
 Substitutus his verbis, Filio meo, si impubes decefferit, substituto Titium: pupillariter tantum substitutus cõstitur. pag. 280. nu. 32
 Substitutus imperfecto testamento an sit admittendus. pag. 242. nu. 12
 Substitutus lata interpretatione dici potest, qui fideicommisso ad hereditatem est vocatus. pag. 155. nu. 12
 Substitutis pluribus, pro virili quilibet portione videtur substitutus. pag. 305. nu. 14
 Substitutus pupillariter etiam matri præfertur, cum mens testatoris dubia nõ est. pag. 224. nu. 18
 Substitutus pupillariter matri pupilli præfertur, si adiuuente coniectura, eum testatori chariorem fuisse, quàm vxorem. pag. 218. nu. 39
 Substitutus pupillariter, si pupillus rectifata paterna hereditate moriatur, an succedens ex pupillari testatoris, onera testatoris subire teneatur. pag. 208. nu. 27
 Substitutus pupillo, qui se patris hereditate abstinuerit, pupilli hereditate adita, testatoris creditoribus obligatur. pag. 241. nu. 10
 Substitutus sub conditione an ea deficiente semper excludatur. pag. 301. nu. 7. & pag. seq. nu. 8
 Substitutus vetric pupillariter, non nato posthumo, ex tacita vulgari admittitur. pag. 188. nu. 39.
 Substitutus vulgari ex reciproca, secudum portionem hereditaria admittitur. pag.

304.

304. nu. 1
 Substituto eo, qui institui debebat, testamentum præteritione censetur nullum. pag. 129. nu. 12
 Successio ab intestato testamēti causam adiuvat. pag. 237. numero 2
 Suias ad eum tantum, qui præcedit, pertinet. pag. 111. numero 4
 Suias an datione cohæredis extranei tollatur. pag. 250. nu. 34
 Suias an datione substituti vulgari tollatur. pag. 249. nu. 32
 Suias cohæredis extranei datione nõ perimitur. pa. 209. nu. 28
 Suias exhæredatione tollitur. pag. 247. nu. 27
 Suias extinguitur, si filius prætoris beneficio se ab hæreditate abstineat. pag. 245. numero 13
 Suias in vniuersum patris favore censetur inducta. pag. 248. nu. 30
 Suias legis dispositione quibus in casibus tollatur. pag. 247. nu. 27
 Suias patris non debet in descendendum suorum odium operari. pag. 329. nu. 18
 Suias quibus modis tollatur. pag. 245. nu. 23
 Suias quid sit. pag. 245. numero 22
 Suias duo effectus: alter trãsmisionis, alter confirmatio

nis tabularum. pag. 249. numero 32
 Suias effectui beneficii abstinenti nõ obstat. pag. 327. nu. 13
 Suias ius amittit fili*, qui paternæ hereditati cum iuramento renúciauerit. pag. 247. nu. 27
 Suias ius amittit, quisquis hæres esse non potest. pag. 246. nu. 25
 Suias qui sint effectus. pag. 245. nu. 22
 Suiatem filio an testator possit auferre. pag. 248. nu. 30
 Suiatem impedire prætor merito iure non potest. pag. 246. nu. 26
 Suiate heredis an tabule pupillares confirmetur. pag. 249. nu. 33
 Summa eadem bis expressa, duas exigit præstationes, & quibus in casibus id loci non habeat. pag. 517. nu. 10. & 519. nu. 13
 Suias hæres an ad prætermisam patris hereditatē intra triennium possit admitti. pag. 173. nu. 20
 Suias hæres an transmittat portionem, quam speciali statuti privilegio sit consecutus. pag. 328. nu. 15
 Suias hæres, quamuis furiosus, nihilominus hereditatis ius transmittit. pag. 327. nu. 13
 Suias hæres siue scies, siue ignorans, siue impeditus adire, siue non, hereditatem pat-

ternam in quòscunque trãsmittit. pag. 326. nu. 12
 Suias hæres, termino deliberandi à iudice petito, si decedat ex suiatis capite nihil trãsmittit. pag. 330. nu. 19
 Suias hæres magis dominium continuare videtur, quàm nouam hereditatem acquirere. pag. 97. nu. 1

T

Tabula oculis grauidæ subiecta, plus affectio nis inducit, quàm absentis mariti cogitatio. pag. 132. numero 17
 Taciti & expressi in vltimis voluntatibus par est virtus. pag. 482. nu. 11
 Taciti & expressi non eadem est virtus. pag. 515. nu. 7
 Taciti & expressi par est virtus, pag. 439. nu. 19
 Taciti & expressi quibus in casibus non sit par virtus. pag. 393. nu. 20
 Tempus personis accedit, non contra. pag. 230. nu. 19
 Temporis diuersitas rei substantiam non mutat. pag. 89. numero 2
 Testamentum à principio nullum an possit conualescere. pag. 76. nu. 6
 Testamentum an per cohæredis dationem defendatur à causa caduci. pag. 129. numero 13
 Testamentum an rumpatur filij proscripti præteritione. pag. 87. nu. 20.

Testamentum an valeat, si pater filium expressa causa exhæredauerit, nepotem autē sine causa præterierit. pag. 118. nu. 28
 Testamentum an vires capere possit à substitutione tacita vulgari. pag. 185. nu. 37
 Testamentum eius qui monasterium ingreditur, an liberorum præteritione, exhæredatione ue tollatur. pag. 86. nu. 18
 Testamentum fauore quorūvis venientium ab intestato sustinetur. pag. 85. nu. 15
 Testamentum imperfectum inter liberos sustineri, quo pacto id intelligendum. pag. 87. nu. 19
 Testamentum incertum quo in casu sustineatur. pag. 120. nu. 1
 Testamentum iniustum quod dicitur. pag. 85. nu. 15
 Testamentum, in quo filius volens à patre præteritus est, nihilominus valet: secus si nolens sit præteritus. pag. 448. nu. 8
 Testamentum, in quo filius sub conditione instituitur, est nullum. pag. 95. nu. 23
 Testamentum, in quo præteritus sit emancipatus, an sit nullum. pag. 78. nu. 10
 Testamentum, in quo præteritus sit filius, quibus in casibus valeat. pag. 80. nu. 13
 Testamentum, in quo præteritus sit filius, si non oppugnetur,

- tur, an ruptum irritumq; censeatur. pag. 74. nu. 2
- Testamentum, institutione vitata, quomodo à substitutione vulgari expressa vires capiat. pag. 184. nu. 36
- Testamentum inter liberos, an clausula codicillare habeat subintellecta. pag. 229. nu. 17
- Testamentum inter liberos clausulam habet codicillare subintellecta. pag. 87. nu. 19. & pag. 138. nu. 12
- Testamentum pupillis præterito filio an valeat. pag. 86. numero 17
- Testamentum pupilli tãquam accessorium, ad tempus paterni testamenti trahitur. pag. 212. nu. 31.
- Testamentum præteritione nullum, an præcedens rumpat, si filius testatori premoriatur. pag. 74. nu. 1
- Testamentum quid. pag. 334. nu. 1. & pag. 455. nu. 22
- Testamentum septem testium signis non subsignatum, imperfectum esse censetur, & testamenti nomen non meretur. pag. 455. nu. 22
- Testamentum si ex causa præteritionis fuerit nullum, valet tamen nihilominus pupillaris substitutio. pag. 203. nu. 17
- Testamentum ubi per querelã ceu inofficiosum fuerit expugnatum, non valet pupillaris substitutio. pag. 203. numero 17
- Testamenti appellatio an veniant codicilli. pag. 340. numero 2
- Testamenti condendi ius iure antiquissimo nullum erat. pag. 124. nu. 1
- Testamenti pupillaris tria tempora attendenda. pag. 201. nu. 11.
- Testamenti verba strictè, an late interpretanda. pag. 57. numero 3
- Testamento confirmato de intestati successione agi nõ potest. pag. 123. nu. 8
- Testamento ex causa præteritionis rupto, nihilominus ex testamento agi potest. pag. 357. nu. 22.
- Testamento imperfecto propter defectum solennitatis si extraneus fuerit institutus, portio illius filijs statim accrescit. pag. 138. nu. 45
- Testamento nihil debetur, nisi quod aliquo modo verbis significatum est. pag. 434. numero 9
- Testamento, per præteritionẽ existente nullo, an valeant legata. pag. 75. nu. 3
- Testamento per querelam inofficiosi expugnato, legata tamen confirmantur. pag. 78. nu. 9
- Testamento quoties locus est, nullum ab intestato venientibus ius est. pagina 186. numero 38
- Testamentorum forma. pag. 68. nu. 1

Testa-

- Testamentorum solennitates speciali legis ratione, quandoque relaxantur. pag. 458. nu. 27
- Testamentorum vniuersa machina consuetudine potest subverti. pagina 198. numero 5
- Testamenti quod tempus spectandum. pag. 120. nu. 3
- in Testamentis quæ tempora potissimum spectanda. pag. 85. nu. 14
- Testandi ius Lege xij. tab. est introductum. pag. 155. nu. 13. & 14
- Testator aduersus legem inducere nihil potest. pag. 450. nu. 13
- Testator an cautionem, quam fructuarius præstat, possit remittere. pag. 459. nu. 28
- Testator an fideicommissarium concedere possit, vt propria autoritate bona apprehendat. pag. 462. nu. 34
- Testator an forme publica causa introducta, aliquid possit addere. pag. 449. numero 11
- Testator an hæredem hæredis sui grauari possit. pag. 435. nu. 11
- Testator an possit actiones in fideicommissarium absque restitutione transmittere. pag. 462. nu. 34
- Testator an possit disponere, vt hæredi liceat Falcidia; beneficio vti, etiam in ijs, quæ ad pias causas sunt legata. pag. 453. nu. 19.
- Testator an possit expressim prohibere, ne bona sua in seum transeant, sed vt delinquente hærede ad alium perueniant. pag. 474. nu. 4
- Testator an quarta, quæ ex lege Falcidia retinetur, remittere legatariis in damnum hæredis possit. pag. 459. numero 29
- Testator an rei suæ usucapionem possit prohibere. pag. 466. nu. 40
- Testator an remittere confessionem inuentarij possit. pag. 464. nu. 39
- Testator an renunciare possit legibus, quæ priuatum sui hæredis fauorem respiciunt. pag. 447. nu. 7
- Testator coniunctos sibi inuicem substituens, accrescendi ius non censetur peremisse. pag. 534. nu. 40
- Testator duos filios ex priore matrimonio habens, & totidẽ ex posteriore, substituit eos inuicem: an defuncto altero prioris matrimonij, solus frater vtriusque coniunctus admittetur. pag. 306. numero 18
- Testator duos habens filios, & ex tertio defuncto plures nepotes, & simpliciter testamentò scribat, se filios & nepotes instituire: quo pacto ea hæreditas sit diuidenda. pag. 149. nu. 33.
- Testator filio impuberi substituiens,

tuens,

- tuens, quando cuncte de se
ferit sine liberis, vtrum dire
cto, an per fideicommissum
substituisse videatur. pag.
254. nu. 3
- Testator filium spurium insti
tuens sub hac conditione, si
legitimus, an valeat insti
tutio. pag. 135. nu. 5
- Testator fundū legans, an etiā
legare videatur seruitutem
suo dominantis ex eo
debitam. pag. 415. nu. 16.
- Testator, fundi alienatione
prohibita, an censetur in ca
sū alienationis manus inie
ctionem proximiori conce
sisse. pag. 464. nu. 37
- Testator fundi quartam par
tem habens, si dimidiam le
gauerit, an valeat legatum.
pag. 416. nu. 17
- Testator in his quæ futurum
dolum in re hæredis respi
ciunt, minus iuris habet,
quam ipse hæres. pag.
459. nu. 28
- Testator instituens, vel substi
tuens fratrem, & eius filios,
& nepotes, ordine successio
ne videtur instituisse. pag.
145. nu. 25
- Testator legans equum suum
seculatum, cum non nisi ba
llium haberet, quomodo ac
cipiendum legatum. pag.
400. nu. 14
- Testator legans rem, quam to
tam suā esse credebat, cum
pro parte tantum ad se per
tinet, quatenus valeat id le
- gatum. pa. 418. nu. 19
- Testator legatario aut fideicō
missario stipulari non po
test. pag. 457. nu. 25
- Testator legato fundo, si reli
quæ partis dominus fiat,
an totus debeatur. pag.
415. nu. 16
- Testator legi pro forma indu
centi an possit renunciare.
pag. 443. nu. 8
- Testator legibus in fauorem
suum latis, potest renunciare.
pag. 447. nu. 6
- Testator legibus publicis ius
respicientibus, quod ipse
testatoris causa inductū non
sit, renunciare non potest.
pag. 453. nu. 21
- Testator liberationem legans
debitori suo, censebitur ipso
iure testamento legatus. pa
gina 342. nu. 7
- Testator multos collectim, vni
verō nominatim institu
ens, oēs in viriles vocasse vi
detur. pag. 530. nu. 31
- Testator prohibere non po
test, quin hæres Falcidiam
legatario remittat, si velit.
pag. 448. nu. 7
- Testator prohibita alienatio
ne, si causam redemptionis
ab hostibus, & diutina agri
tudinis exceperit, an eius
modi exceptionibus prohi
bitio alienationis censebi
tur cōfirmata. pa. 486. nu. 16
- Testator rem aliquam legan
do, an aliud quippiam lega
re videatur, præter id quod
in re

- in re habet. pag. 411. nu. 13
- Testator si disponat, vt ex tes
tamento suo legata debean
tur, etiam non adita hæredi
tate, non valet dispositio. pa
gina 460. nu. 30
- Testator si duobus eandē rem
in solidum legauerit, alteri
res, alteri æstimatio debe
tur. pa. 364. nu. 31
- Testator si ea legauerit, quæ
vxo ris fuit causa parata sunt,
quid eo nomine debeatur.
pag. 409. nu. 8
- Testator si ecclesijs bona sua
prohibuerit alienari, an va
lebit prohibitio. pag.
490. nu. 26
- Testator si filia plus leget, si
nubat, quam si monasticam
vitam profiteatur, an valeat
legatum. pag. 452. nu. 16
- Testator si hæredem aliquem
instituat sub conditione, si
certam rem non alienauerit,
an valeat. pa. 478. nu. 7
- Testator si intra agnationem
masculinam voluerit bona
sua conservari, an patrus
magnus nepti fratris sui sit
præterendus. pa. 502. nu. 39
- Testator si prohibuerit aliena
tionem extra familiam fieri,
hæres autem alicui ex fami
lia quippiam donauerit,
an talis alienatio ei in quar
tam erit imputanda. pag.
573. nu. 32
- Testator si pro legato rem ali
quam simpliciter obligauit,
an adhuc competet in li
- quis bonis generalis hypo
theca. pag. 370. nu. 41
- Testator si supra vires hæredi
tarias hæredem graauerit,
id egisse videtur, vt ex fructi
bus fiat suppletio. pag.
264. nu. 15
- Testator si turrim alienari pro
hibuerit, quæ solet esse ge
neris sui præsidium & asy
lum, an valeat præceptum.
pag. 482. nu. 11
- Testator si veteret se cum fletu
tumulari, sed cum cantu &
alacritate, an eius voluntas
ea in re sit seruanda. pag.
452. nu. 17
- Testator si vnum ex hæredibus
graauerit sub condi
tione, si hæres erit, an per
clausulam codicillarem lega
tum efficiatur conditio
nale. pag. 385. nu. 12
- Testator si vxori quippiam à
substituto pupilli legauerit,
à pupillari successione
eam videtur reiecitse. pag.
216. nu. 37
- Testator supra vires patrimo
nij legans, nihil agit. pag.
554. nu. 8
- Testator Trebellianicæ dedu
ctionem an possit prohibe
re. pag. 460. nu. 31
- Testator vnicuique fundum
specialiter legans, non vide
tur hypothecam alijs lega
tarijs in eo concessisse. pag.
371. nu. 41
- Testator vxori usufructuarie
cautionem remittere nõ po

- test. pag. 446. nu. 5
 Testatoris amor ex ordine testamenti arguitur. pag. 177. nu. 8
 Testatoris iustus an valeat, hæredes suos, & descendentes prohibentes, ne perpetuo bona diuidant. pag. 452. numero 15
 Testatoris iustus de nuptijs contrahendis, aut non contrahendis, an valeat. pag. 451. nu. 14
 Testatoris iustus, quo hæredes suum summariè, & de plano conueniri posse statuit, nullius est momenti. pag. 450. nu. 13
 Testatoris iustus non cõtemnit, qui ex necessitate ad alienandum cogitur. pag. 485. nu. 16
 Testatoris mens cum ex verbis deprehendatur, non est temere ab ijs recedendum. pag. 89. nu. 4
 Testatoris mens si dubia fuerit, tatius est, vt verbis eius adharecamus. pag. 89. nu. 4
 Testatoris sola mens dispositionem non inducit. pag. 162. nu. 4
 Testatoris verba an ex ratione adiecta possint ampliari. pag. 507. nu. 45
 Testatoris voluntas feudorũ iura mutare non potest. pa. 453. nu. 20
 Testatoris voluntas, quamuis minus solennis, quatenus fieri potest, sustinetur, si sal-
- tem tot testes adfuerit, qui sufficiant codicillis. pag. 456. nu. 24
 Testatoris voluntas secundũ statuti ordinem interpretanda. pag. 143. nu. 23
 Testatori, licet ad certum tempus voluntatẽ suam restringere. pag. 446. nu. 4
 Testatori quandoq; per quãdam circuitionẽ facere permittitur, quod aliis iure publico prohiberetur. pag. 446. nu. 4
 Testatorem de re heredis non secus ac de sua posse disponere, quomodo id sit intelligendum. pag. 366. nu. 34
 Testatorem posse de re heredis non secus, ac de sua, disponere, id quomodo sit intelligendum. pag. 433. numero 15
 Testatus pro parte decedere, & pro parte intestatus, nemo potest intelligi. pag. 260. nu. 10
 Testatus pro parte nemo potest decedere. pa. 530. nu. 32 & pag. 286. nu. 41
 Titulus ex præscriptione longissimi temporis nõ est necessarius, sed sufficit bona fides. pag. 508. nu. 48
 Transactio de alimentis, in vltima voluntate relicta, sine Prætoris autoritate an valeat. pag. 445. nu. 2
 Transmissio ius vulgari substitutione potentius est. pa. 121. nu. 5

- Trebellianica an deducatur in rebus alienari prohibitis, & in casum alienationis alteri relicta. pag. 572. nu. 29
 Trebellianica ex bonis alienari prohibitis deduci non potest. pa. 490. nu. 26
 Trebellianica hæredi in pecunia assignari potest. pag. 575. nu. 38
 Trebellianica in quo differat à Falcidia. pa. 577. nu. 2
 Trebellianicè imputatur, quicquid ex testamẽto capitur, siue id legati iure, siue fidei commissi, siue conditionis implenda causa accipitur. pag. 567. nu. 20
 Trebellianicam Iuriconsulti Falcidiam nomine sapientis me designant. pag. 553. nu. 3
 Trebellianicè quadratis deductionem testator hodie potest prohibere. pag. 277. numero. 27
 Tutor exhereditari an sola iurata confirmetur. pag. 243. nu. 15
 Tutor impetrata à Pratore potestate vendendi agri pupilli, an eum duntaxat obligare poterit. pag. 499. nu. 36
 Tutoris testamentarij datio an sola iurata confirmetur. pag. 243. nu. 15
 V
- Variatio in contractibus locũ nõ habet, vbi dominium ipso iure est trãlatum. pagin. 403. nume. 4
 Variatio in contractibus, & in iudicijs ante litem contestatam permittitur. pa. 403. nu. 2
 Variatio locum nõ habet, quousque electio secũ trahit executionem. pag. 403. nu. 3
 Venditione phibita, donatio quoque, & alia genera alienationis prohibita censentur. pagin. 498. nume. 35
 Venditor an ius accrescendi teneatur emptori restituere. pag. 533. nume. 36
 Venditione statuto prohibita, etiã locatio in longum tempus prohibita censetur. pag. 498. nume. 35
 Ventre præterito, sius hæres nulla ratione hereditatẽ adire potest. pag. 319. nume. 1
 Verbum Accipiat, siue Accipiãt, in substitutionib; directum ne sit, an obliquũ. pag. 273. nume. 24
 Verbum commune certẽ portioni additum, alio existente herede, semper ad fideicommissum refertur. pag. 287. nume. 41
 Verbum cõmune certæ rei adiectum, directã significationem non recipit. pagin. 281. nume. 34
 Verbum commune, certæ rei additum, ad directum ius, alio existente herede, nunquam trahitur. pag. 286. nume. 41
 Verbum cõmune cum ad certam partem respicit, directũ non est. pag. 287. nume. 43
 Verbum commune cum præcariam

- riam substitutionem inducit, filio potius, quam legitimo eius heredi, onus iniungere videtur. pag. 278. numero 29
- Verbum directum, substitutio in communibus verbis factæ adiectum, si ambiguum habeat interpretationem, cuiusmodi ea censetur substitutio. pag. 285. numero. 40
- Verbum, Lego, duplicem habet significationem. pag. 270. numero. 21
- Verbum, Lego, etiam fideicommissio conuenit. pag. 342. numero 4
- Verbum, Nominatum, quo pacto intelligendum, cum lex filium nominatum exheredandum præcipit. pagi. 68. numero. 5
- Verbum nullum adeo est directum, quin precarium, siue obliquum efficiatur, si à testatore ita conceptum sit, vt hominis ministerio indigeat. pag. 221. nu. 4
- Verbum, Placet, iuris noui est inductum. pag. 124. nu. 1
- Verbum, Posse, affirmatiuè prolatum, ad necessitatem non refertur. pag. 127. nu. 9
- Verbum, Relinquitur, ad institutionem pertinet, quoties nemo alius hæres est. pag. 234. numero. 24
- Verbum, Superflites, etiam ad feminas extenditur. pagin. 307. numero. 19
- Verbum, Vendicare, aliquan-
- do generaliter accipitur, vt quancunq; petitionem importet. pag. 346. nu. 3
- Verbum, Volo, propriè ad fideicommissa pertinet. pag. 506. numero. 44
- Verbum, Volo, suspensiuum est, ideòq; presentem actum nõ importat. pag. 406. numero. 6
- Verba ciuilia in testamentis, que dicantur, & quare. pag. 220. numero. 1
- Verba communia quando intra annos pubertatis pro directis accipiantur. pag. 276. numero. 27
- Verba communia seu indifferentia que dicantur. pagin. 222. numero. 5
- Verba directa an quandoq; inflectantur. pag. 224. nu. 10
- Verba directa que dicantur. pag. 221. numero. 4
- Verba enunciativa ad grauatiuè directam, vim habent disponendi. pag. 507. numero. 46
- Verba hæc, Absque præiudicio legitimum hæredum, in legitimatione adiecta, quid operentur. pag. 60. numero. 8.
- Verba illa, Acceptis ceterum, hæres coheredem restituat hæredem: dispositionem vtrū important, an expressam conditionem. pag. 9. nu. 2
- Verba hæc, Dare, præstare, solvere, & similia, executionem respiciunt. pag. 386. nu. 13
- Verba hæc, Deducta quarta, in vltimis voluntatibus adiecta, quomodo sint intelli-

gen-

- genda. pag. 567. nu. 20
- Verba illa, Euacuato testamento, quid importent. pag. 77. numero 7
- Verba hæc testatoris, Filius meus Titio moriatur, quæ vim habeant. pag. 231. nu. 19
- Verba hæc testatoris, Filium, & ex eo nepotè instituo, an videantur nepotè post mortem duntaxat filij ad successionem vocare. pag. 138. nu. 13
- Verba illa, Hæres esto, an ad fideicommissum trahi possint. pag. 223. nu. 8
- Verba illa, Ipso sine liberis decedente, hæreditatem restitutas: an conditionem, vel dispositionem importet. pag. 9. nu. 4
- Verba illa, Propria autoritate, substitutionem directam indicant. pag. 277. nu. 27
- Verba hæc testatoris, Quodocunq; filius decesserit, substituo fratrem, & filios: quid operentur. pag. 148. nu. 30
- Verba illa Euangelij, Quod Deus coniunxit, homo non separet, quomodo in concilio Agathensi fuerint interpretata. pag. 10. nu. 7
- Verba illa, Rate, naue expugnata, conditionem nullam important. pag. 8. nu. 1
- Verba illa, Saluo iure dominij ab emphyteuta in alienatione adiecta, an eandem vim habeant cum hæc, si dominus cõsenserit. pag. 10. nu. 6
- Verba illa, Si decesseris sine liberis, conditionemne, an dispositionem inducant. pag. 9. numero 3
- Verba hæc, Si filius hæres non erit, tam ad eum casum extenduntur, quo ille hæres esse non possit, quam ad illum, in quo hæres esse non lit. pag. 137. nu. 10
- Verba hæc, Si sine liberis decesserit, in fideicommissio ad iustos ratum liberis, nõ etiã ad adoptiuos trahi. pagina 92. nu. 13
- Verba hæc testatoris, Substituo fratrem, & eius heredes legitimos, quomodo accipienda. pag. 142. nu. 22
- Verba hæc testamenti, Substituo fratrem, cum eius filijs, & hæredibus, quid operentur. pag. 143. nu. 22
- Verba hæc testatoris, Substituo Titium fratrem, & suos, quomodo intelligenda. pagina 142. nu. 21
- Verba hæc testatoris, Titium vniuersalem hæredem instituo, & eius filios, quam vim habeant. pag. 146. nu. 27
- Verba non necessaria, tanquã superflua reijcienda. pag. 160. nu. 2
- Verba precaria, ad directorum vim nunquam trahuntur. pagina 287. nu. 41
- Verba precaria, que dicantur. pag. 221. nu. 5
- Verba precaria, quando fideicommissum inducat. pa. 222.

EE 3 numero

INDEX.

numero 5
 Verba testatoris nepotē substituētis, si se viuo filius moriatur, an etiam extendantur in eū casum, si filius hereditatem repudiarit. pag. 137. nu. 10
 Verborum in testamentis diuersitas. pag. 220. nu. 1
 Vestis, an supellectilis appellatione comprehendatur. pag. 397. nu. 11
 Vidua, an fornicationis causa dotem amittat. pag. 48. nu. 1
 Vidua vndecimo mense ex situ pro parienti, qua pecunia afficiatur. pag. 48. nu. 1
 Vinculum vnum, quibus in casibus fortius est duobus. pagina 529. nu. 29
 Vincula duo fortius ligare, quomodo intelligendum. pag. 306. nu. 17
 Vinculis duobus fortius quis alligatur, quam vno. pa. 17. nu. 13. & pag. 529. nu. 29
 Vineae legata, fructus etiā pedētes debentur. pag. 440. nu. 20
 Vniuersitas triplex. pag. 13. nu. 17. & pag. 351. nu. 11
 Voluntas expressa plus operatur, quam tacita. pag. 512. numero 3
 Voluntas hominis, secundum leges regi praesumitur. pag. 275. nu. 26

Vsu fundi patri & filijs legato, omnes simul admittuntur. pag. 150. nu. 34
 Vusufructus formalis, à causali quid differat. pag. 520. nu. 15
 Vusufructus non portionem, sed personam sequitur. pag. 532. nu. 33
 Vusufructus publicatis bonis extinguitur, neque viuente reo transit ad fiscum. pag. 474. nu. 4
 Vusufructus, seruitus est personalis. pag. 548. nu. 59
 Utilitas priuata, si magna sit, publica preponderat minori. pag. 44. nu. 43
 Utilitas publica, quot modis accipitur. pag. 43. nu. 42
 Utilitatis publicae causa, à communibus Iuris regulis quodque receditur. pag. 44. nu. 43
 Utilitatibus inter se pugnantibus, maior superat minore. pag. 44. nu. 43
 Vulgaris substitutio, vide supra in dictione, Substitutio
 Vxor in usufructu instituta quoad vixerit, an haeres censetur. pag. 233. nu. 23
 Vxor, maritum non ultra quam facere potest, compellit. pagina 50. nu. 5
 Vxor, quibus in casibus dote mulctetur. pag. 48. nu. 2

N I S.

Handwritten notes in a cursive script, likely a library or collection mark, partially overlapping the stamp and the page edge.

• /m
m

m

m / m

m

Nú